

၅၈

ဧရိတိယတု သဒ္ဓမ္မော

ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့

ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယဖြစ်တော်မူသော

ဉာဏာစာဂီ မဟာထေရ်

စီရင်ရေးသားအပ်သော

ရွှေမြိုင်မြို့မရမ်း ကုန်းရပ်

တရားစာ။

ကောဓမ္မော - ကောယနော၊ ဘုရားဟော

ယောဂီတို့သတိချုပ်ရန်။

ဝါတ်ပေါ်မူ နာမ်ကရူ။

● လယ်တီဆရာတော်။

ပေါ်သိပေါ်သိ၊ နိဗ္ဗာန်အထိ။

● ဉာဏာစာဂီဆရာတော်။

သိမူ၊ ဤ၂ ခုသတိကြပ်ကြပ်ပြု။

● စွန်းလွန်းဆရာတော်။

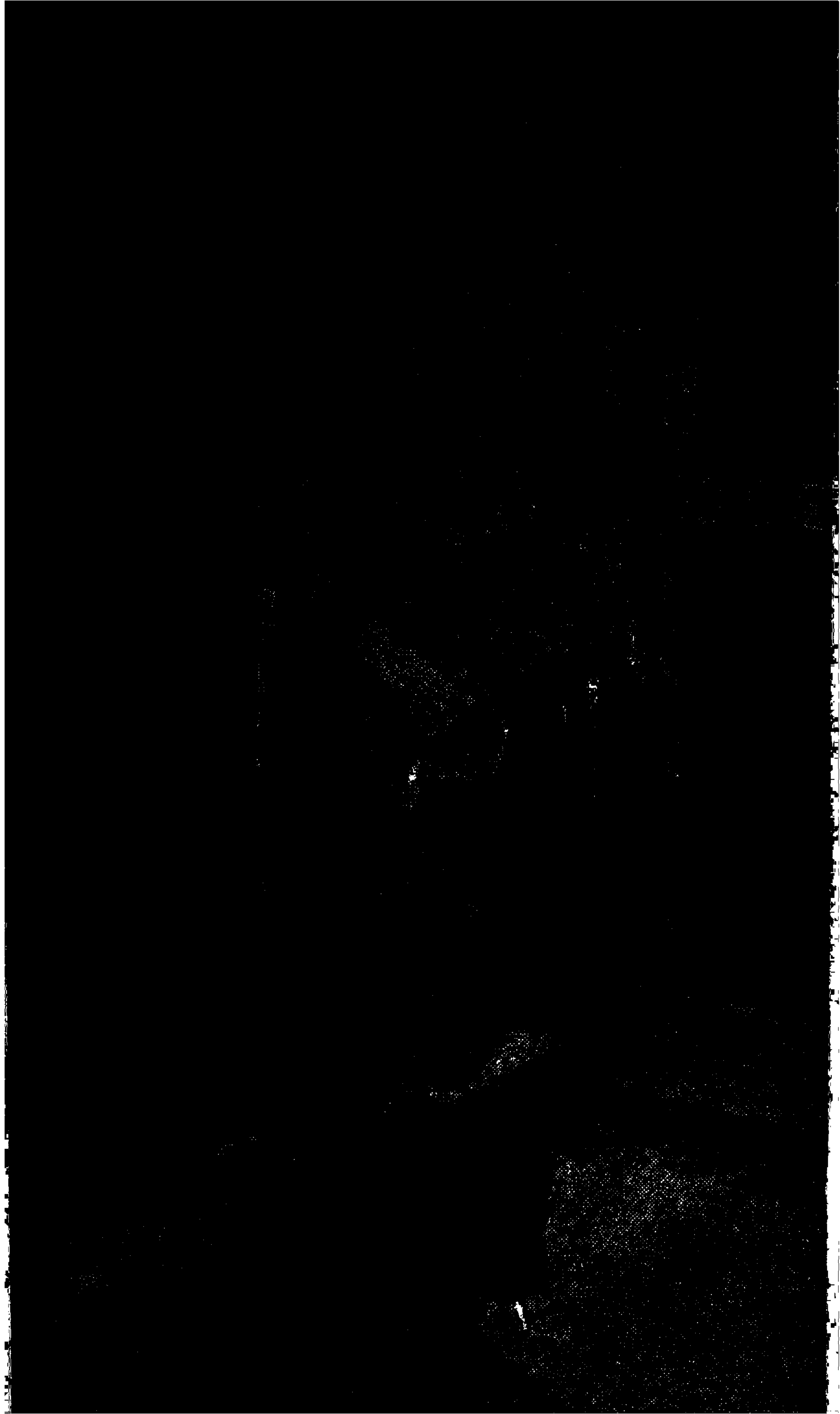
အုပ်ရေး (၁၀၀၀)

ဉာဏာစာဂီ ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန် ကျောင်းတိုက်

ရှစ်မိုင် - သမိုင်းစာတိုက် - ရန်ကုန်မြို့။

စကားပြောကြေးနန်း - ၆၀၁၀၃

နိုင်ငံတော် ကမ္ဘာ့ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ပုံ
ဤကဏ္ဍကို မဟာထေရ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ပုံ

နမောတဿ ဘဂဝတော အရူဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ရွှေမြိုင်မြို့ မရမ်းကုန်းရုပ် တရားစာ

ဓမ္မဝိစယ နိဒါနကထာ

(၂၄-သင်္ချေ၊ ကုဋေ(၆၀) ဗိုလ်ခြေတသိန်းတို့ တူးယူ၍
သုဋ္ဌေးဖြစ်ကြပြီ။)

သမုဒ္ဒရာသာဂရကြီးထဲမှာ သာသနာကြီးစေမော
ရတနာတွေ
၇-၉-၁၀-၅၆-ပါး

မိမိ၏ခန္ဓာကိုယ်ကြီးထဲမှာ
ရတနာတွေ
၇-၉-၁၀-၅၆ စသည်ရှိကြ

သာသနာတွင်း လူစစ်လူမှန်ဖြစ်လျှင်
မောင်ဖြူ-မယ်ဝ လိုတူးကြ

မောင်ဖြူနှင့်မယ်ဝသည်၊ ဇနီးမောင်နှံတည်း။ ၎င်းတို့ဟာ
ထိမ်းမြားပြီးစ၌ မိဘအိမ်၌ပင် နေကြရသည်။ ဖြေပိုင်မရှိ၊
မိပိုင်မရှိပါ။ ပုထုဇဉ်ဘဝနှင့် တူလှ၏။ အနိယတဂတိက၊
ဘာဖြစ်၏။ ၎င်းတို့လင်မယားဟာ ဆင်းရဲခံ၍ ပစ္စည်းကို ရှာ
ကြသည်။ အပင်အပန်းခံ၍ စုကြသည်။ ပစ္စည်း ရှေ့ငွေအတော်
အတန်လောက် စုမိကြ၏။ လက်ညှီ၊ တက်ညှီ ရှာကြတာမို့
အမြန်ရသည်။ ဇနီးမောင်နှံတိုင်ပင်ကြ။ အိမ်ဆောက်၍ နေရန်
ဟု။ မြေဂရန်ဝယ်ယူကြသည်။ မြေကိုရလျှင် အိမ်ဆောက်ရန်

ရှင်းလင်းမြေညီတော့ ၎င်းတို့၏ကုသိုလ်ကံက စီမံလာသဖြင့်
ဝိဇ္ဇာအဘိုးကြီး တဦးရောက်ရှိလာသည်။ ဝိဇ္ဇာအဘိုးကြီးက
မေးသည်မှာ။ မောင်၏နာမည်ကို ပြောပြစမ်းပါတဲ့။

ကျွန်တော်၏နာမည် မောင်ဖြူ ဖြစ်ပါတယ် အဖိုးရယ်။

(ဝိဇ္ဇာ) ဘာလုပ်နေတာလဲ မောင်ရင်ရဲ့။

(ဖြူ) အိမ်ဆောက်နေမယ်လို့ အိမ်နေရာကို ရှင်းလင်း
နေပါတယ်။

(ဝိဇ္ဇာ) အင်းအင်း နာမည်ကတော့ မောင်ဖြူတဲ့။
လုပ်ပုံကတော့ မောင်မဲပါကလားကွယ်ဟု ကဲ့ရဲ့သည်။

(ဖြူက) ကမ္ဘာ့ရိုးရာတံထွာ၊ဓမ္မတာမှာ ပထမ၌ငွေကို
ရှာရမယ်။ ရလျှင် မြေကိုဝယ်ရမယ်။ ရလျှင်ထိုနေရာ၌ အိမ်
ဆောက်ရမယ်။ ပြီးလျှင်တက်၍နေရမယ်။ ဒါဟာ လမ်းရိုး
လမ်းစဉ်ကြီးဘဲ မဟုတ်ပါလား အဘိုးနဲ့။

(ဝိဇ္ဇာ) အဲဒီ လမ်းရိုးလမ်းစဉ်သို့ လိုက်လိုက်နေကြလို့။
လူစော်မနံတာပေါ့ကွယ်။ ဒီအတိုင်း မောင်ရင်ဟာ ပြုခဲ့လျှင်
ဘယ်နံရောအခါမှ သူဌေးကြီးမဖြစ်တော့ဘူး။ ဆင်းရဲဘဝမှ
မထရတော့ဘူးကဲ့။

(ဖြူ) သြဝါဒပေးပါ အဖိုး လိုက်နာပါမည်ဟု
တောင်းပန်ရာ။

(ဝိဇ္ဇာအဘိုးကြီးက) မောင်ရင်ဝယ်ထားတဲ့ မြေ၌ တူး
တူးကြည့်ပါဦး (၁၅)တောင်မှာ ရတနာ ၇-ပါး၊ ၉-ပါး
၁၀-ပါးကိုတွေ့မည်။ (၁၆)တောင် နက်အောင် တူးပြီး

ရတနာတွေကိုယူတော့။ ၎င်းရတနာတွေနဲ့ အရင်းတည်ပြီး နေစရာကိုပြုသော် တိုက်တာ ဘုံနန်း၊ အံ့မခန်းတွေကိုလဲ ရမည်။ ပစ္စည်းကိုလဲရပြီးမှ သူဌေးကြီးလဲဖြစ်မည်ဟု နည်းပေးသည်။ မောင်ဖြူသည်။ မယ်ဝနှင့်တိုင်ပင်ပြီး လင်ကတူးတူးပေးသည်။ မယားက ယက်ယက်ထုတ်သည်။ ဤလိုနှင့်တူးပေးယက်ထုတ်ပြုကြရာ (၁၅) တောင်နက်လာတော့ ရတနာတွေကိုတွေ့ရသည်။ (၁၆) တောင်နက်တော့ ရတနာတွေကိုရကြသည်။ သူဌေးလင်မယားဖြစ်ကြသည်။ သူဌေးဖြစ်လာမှ လက်သမားတွေကိုငှါးပြီး နေစရာဆောက်လုပ်စေရာ တိုက်နှင့်တာနှင့် ဘုံနှင့် နန်းနှင့် ဆန်းဆန်း-ကြယ်ကြယ်၊ ထယ်ထယ်ဝါဝါ၊ ခမ်းခမ်း-နားနား၊ ဆန်းဆန်း-ပြားပြားဖြစ်နေကြရသည်။ ပြီးမှတက်၍နေကြရာ မဟာသုခ၊ အတိမဟာသုခ၊ အဘိအတိမဟာသုခနှင့်ကျော်ကြား ထင်ရှားလာကြသည်။ ဤကား မောင်ဖြူ ရုပ်နာမ်တို့ လင်မယား ဥပမာတည်း။ ပုထုဇဉ်များဟာလဲ ခန္ဓာအိမ်ဆောက်ဘို့မြေဝယ်ငြီး ဝိပဿနာနဲ့မတူးကြသေးဘဲ။ (၁) ဒါနနဲ့ လူ့အိမ်ကို ဆောက်၍နေကြတယ်။ (၂) သီလနဲ့နတ်အိမ်ကို ဆောက်၍နေကြတယ်။ (၃) သမထနဲ့ဗြဟ္မာအိမ်ကို ဆောက်၍နေကြတယ်။ ပုထုဇဉ်ဆင်းရဲသားဘဝမှ ယခုအထိမရဘဲနေကြရတယ်။ X အရိယာများမှာတော့ ဝိဇ္ဇာအဘိုးကြီး၏ သြဝါဒကြောင့် ခန္ဓာအိမ်ဆောက်ရန်မြေဝယ်ပြီး ခန္ဓာမြေရတော့ ခန္ဓာမြေ၌ ဝိပဿနာနှင့်တူးကြသည်။ တူးပုံကား (သတိကတူးတူးပေးတယ်။)

(သမာဓိကယက်ယက်ထုတ်တယ်။) ဒီပုံစံအတိုင်း (တူးတူး
 ယက်ယက်ပေးတော့) နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်တတောင်နက်
 ပြီ၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ် ၂-တောင်နက်ပြီ။ သမ္မဿန ၃-တောင်
 ဥဒယဗ္ဗယလေးတောင်၊ ဘင်္ဂ ၅-တောင်၊ ဘယ ၆-တောင်၊
 အာဒိနဝ ၇-တောင်၊ နိဗ္ဗိန္ဒုရှစ်တောင်၊ မုစ္စိတုကမ္ပတာ ကိုး
 တောင်၊ ပဉ္စသင်္ခါဆယ်တောင်။ သင်္ခါရုပေက္ခာဆဲ တတောင်
 အနုလောမ-၁၂ တောင်။ ဂေါတြဘူ-၁၃ တောင်။ မဂ်ဉာဏ်
 ၁၄-တောင်။ ဖိုလ်ဉာဏ် ၁၅-တောင်။ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်-၁၆
 တောင်ရသဖြင့် လောကုတ္တရာသောတာပန် သူဌေးကြီး လင်
 မယားဖြစ်လာကြသည်။ ဒီတော့မှဘာပြုပြု ဝိဝဋ္ဌဒါန၊ သီလ
 ဘမထတွေ့တဲ့ဖြစ်ရသည်။ (လူ့ဘဝ၊ နတ်ဘဝ၊ ဗြဟ္မာဘဝနဲ့
 ဘဲနေနေ၊ အရိယာ၊ လောကုတ္တရာဟု ထင်ပေါ် ကျော်စော
 ချမ်းသာ၍ နိဗ္ဗာန်အထိတက်မည်။ [ကုမ္ဘသောသက သူဌေး
 သားဝတ္ထုကိုလဲကြည့်ကြပါ။ မြေ၌မတူးမှီက သိပ်ပြီးဆင်းရဲ
 ခံရသည်။ တူးတော့ ဘုရင်၏ သွီးနဲ့တောင်ညားနေရသည်။]
 သာသနာတိုင်းက လူများတူးကြပါတော့ ဌေးကြပါတော့။

**တသံသရာလုံး နိဗ္ဗာန်အထိ အိမ်ပိုင် တိုက်ပိုင်
 နန်းပိုင်နေကြလော့**

၆-ဌာန၊	လူ့	နတ်	ဗြဟ္မာ	မဂ်	ဖိုလ်	နိဗ္ဗာန်
ရုပ်နာမ်နဲ့	အိမ်	။	။	။	။	။
ကြောင်းကျိုးနဲ့	တိုက်	။	။	။	။	။
ဖြစ်ပျက်နဲ့	နန်း	။	။	။	။	။

အိမ်ပိုင် ၆-လုံးဝယ်ကြရန်မှာ ဝိပဿနာကို အားထုတ်
 တော့ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ (ဧသိ) စသည်ဖြင့်။ ရုပ်နာမ်ပေါ်သည်။
 (နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကိုရပြီ၊ အရိယာနဲ့ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ
 မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် ၆-ဌာန၌ အိမ်ပိုင် ၆-လုံးကိုရ၏။ X ဧသိ၌
 ဧကအကြောင်း၊ သိကအကျိုး၊ ဧကပဋိစ္စဘဲ။ သိကသမုပ္ပါဒ်ဘဲ
 ဟုသိလျှင် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟ ဉာဏ်ကိုရပါပြီ၊ ၎င်းဉာဏ်ကြောင့်
 လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ၆-ဌာန၌ အရိယာဘဝနဲ့
 တိုက် ၆-လုံးကိုရလာပြန်၏။ XX ဖြစ်ပျက်၊ သိဖြစ်ပျက်ဟူ၍
 အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဉာဏ်ပိုင်၍ လူ နတ် ဗြဟ္မာ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်
 ၆-ဌာန၌ အရိယာဘဝနဲ့ ထီးပိုင်၊ နန်းပိုင်၊ ကြွင်းပိုင်ရပြန်
 ၏။ အဲဒါလို အိမ်တိုက် နန်းအပိုင် ရှာပြီးနေကြပါလေ။

တသံသရာလုံး နိဗ္ဗာန်အထိ (၁၅) (၃၅) စရဏတွေ ခြံရံ
 ၍ ဘုရင်ဘဝနဲ့နေသွားကြပါ။

ပရိကံ	ဥပစာ	အနုလုံ	ဂေါတြဘူ	မဂ်	ဖိုလ်	ဖိုလ်	၇ဌာန
၁၅	၁၅	၁၅	၁၅	၁၅	၁၅	၁၅	
၃၅	၃၅	၃၅	၃၅	၃၅	၃၅	၃၅	
ခြံရံ	ခြံရံ	ခြံရံ	ခြံရံ	ခြံရံ	ခြံရံ	ခြံရံ	

ဝိပဿနာတရားကိုအားထုတ်တော့ ပရိကံ၊ ဥပစာ၊ အနု
 လုံ၊ ဂေါတြဘူ၊ မဂ်၊ ဖိုလ် ဖိုလ်ဟု ဝိပဿနာဇော ခုနှစ်ကြိမ်
 ကြမြဲဖြစ်သည်။ ဇောတခုတခု၌ ဝါ၊ ပရိကံ တခု၌ပင် (၁၅)
 စရဏ၊ (၃၅) စရဏတရားတွေ ခြံရံလိုက်ရသည်။ ကျန်ဇော
 တွေ၌ ဤနည်းပါးပါ။

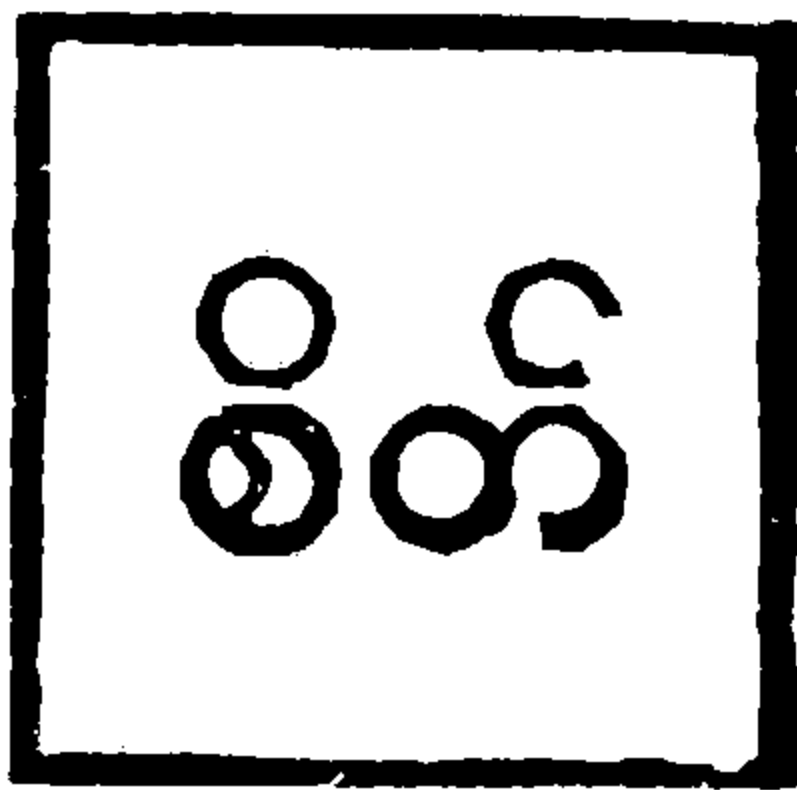
ဒါန သီလ သမထ ဝိပဿနာက ဒါ, သီ, ထ,
 ရွှေအိုး၊ ရွှေအိုး၊ ရွှေအိုး၊ တူးဖော်သုံး ကုသိုလ်က မဂ်
 ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ရွှေအိုးများမြှုပ်ထားသည်။ ဝိပဿနာက တူးဖော်
 သုံးစွဲသည်။

ဒါန သီလ သမထ ဝိပဿနာက
 လူ့ ခန္ဓာအိမ်၊ နတ်ခန္ဓာအိမ်၊ ဗြဟ္မာ့ခန္ဓာအိမ်၊ ၃-အိမ်ဖျက်
 နမနုဿော၊ လူမရှိ။ နဒေဝေါ၊ နတ်မရှိ။ နဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာ
 မရှိ။ နဣတ္ထိ၊ မိဗ္ဗမရှိ။ နပုရိသော ယောကျ်ားမရှိ။ အဲဒါ ဒါန
 သီလ၊ သမထ အိမ်ကို ဖျက်၍။ မဂ်, ဖိုလ် ယူပုံ နည်းပြ၏။

ဓမ္မာရုံကြီးဆောက် မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်ရောက်

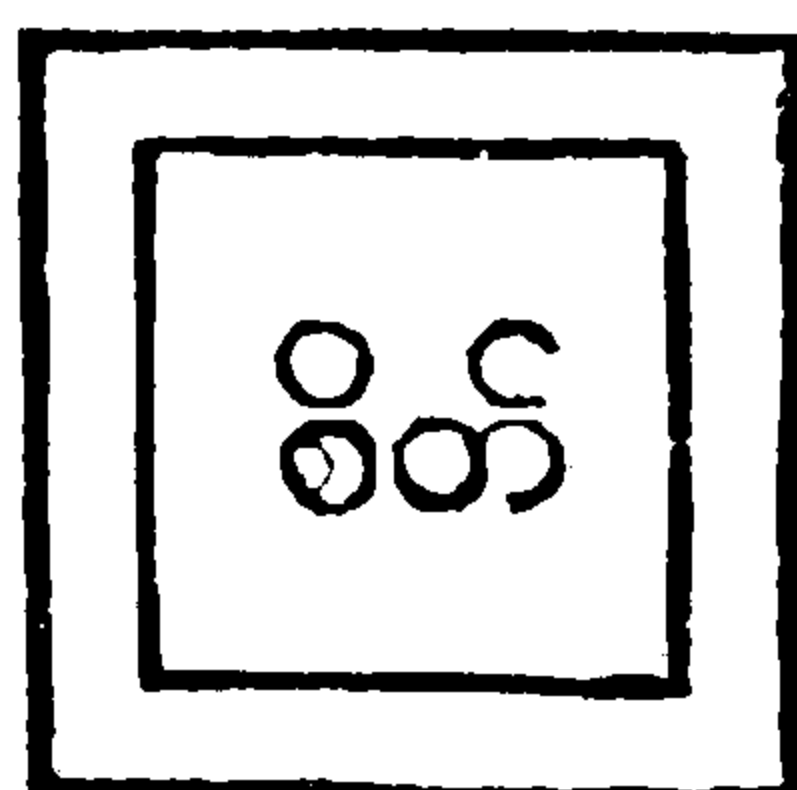
သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ယာဉ်သုံးဖြာပြခမ်း

(၁) သတိတထပ်

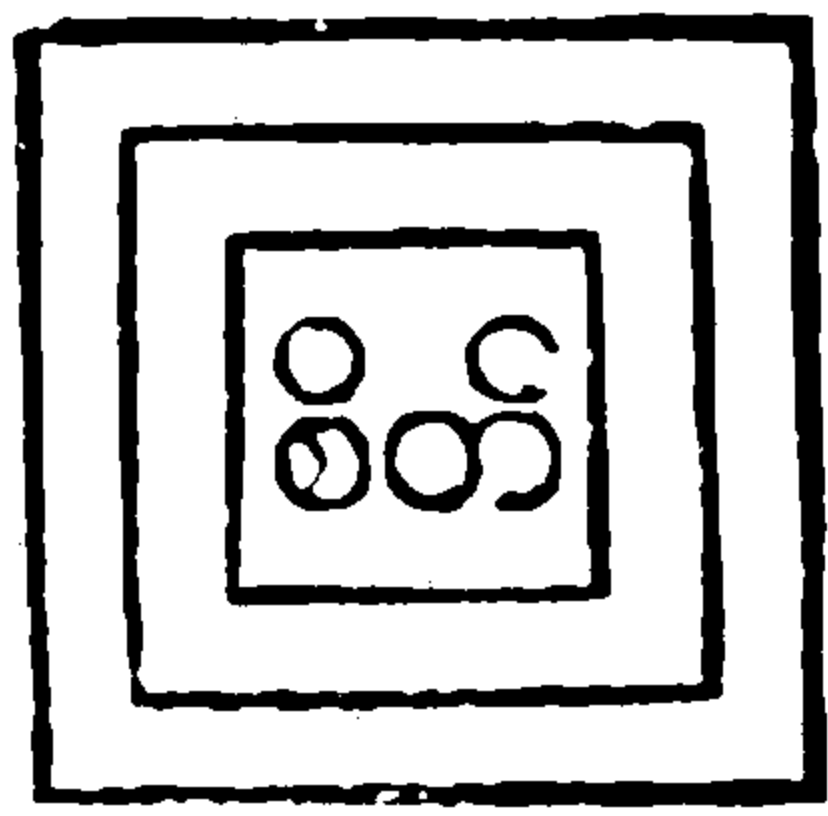
ရီ၊ လူ၊ နတ်၊ စကြာ၊ မိုး
 အိုး၊ တောင်၊ ပဒေသာ
 ဣစ္ဆာအစုံရ။

(၂) သမာဓိ ၂-ထပ်

ရီ၊ ဗြ-၂၀၊ ထ၊ ဝိ၊ ဘိံ၊ မာ၊ ဈာန်၊
 ရှိုး၊ -မိုးခိုး၊ ၄၀၊ ၄၀ က-၈၄၀၀၀

(၃) တိ၊ ဓိ၊ ပညာသုံးထပ်

ရိ၊ မ၊ ပ၊ နိ

လောကုတ္တရာ

အစုံရပုံ။

(၁) အရ၊ စိတ်ကိုသတိခြံ

ထဲ၌ထားသည်။ ထို့ကြောင့်

အရိယာလူ၊ အရိယာ နတ်

စကြာရသော မင်း၊ ရွှေမိုး

ငွေမိုးရွာချရ။ ရွှေအိုး-ငွေအိုးပေါ်ရ။ ရွှေတောင်-ငွေတောင်
 ပေါက်ရ။ ရွှေပဒေသာ၊ ငွေပဒေသာရစသော။ ရောမအကျိုး
 ကြီးတွေနှင့်ကျင့်သောနေ့ကစ၍ နိဗ္ဗာန်အထိ တသံသရာလုံး
 ထိပ်တန်းက အတုမရှိဘဲ ချမ်းသာကို ဖြစ်စေသည်။ (၂)
 သမာဓိအတွက်ကား အရိယာဘဝနှင့်ဗြဟ္မာ ၂၀-ဖြစ်ရခြင်း
 သမထလေးဆယ်၊ ဝိဇ္ဇာ၊ အဘိညာဉ်၊ သမာပတ်၊ ဈာန်ကိုး
 ဈာန်၊ မြေညှိုး မိုးပျံ့တန်ခိုးဈာန်၊ ရှေးကမ္ဘာလေးဆယ်
 ကိုမြင်စွမ်းနိုင်သော ပုဗ္ဗေနိဝါသာ နုဿတိဉာဏ်၊ နောက်
 ကမ္ဘာလေးဆယ်ကို မြင်စွမ်းနိုင်သော အနာဂတံသဉာဏ်။
 ကမ္ဘာပေါင်း (၈၄၀၀၀) နေရခြင်း စသော သတ္တိ-ဗျတ္တိ
 တန်ခိုးတေဇာ်အာနုဘော်တို့ကို ကျင့်သောနေ့က နိဗ္ဗာန်
 အထိ တသံသရာလုံး ချမ်းသာစေမည်။ (၃) နံပါတ် သတိ
 သမာဓိ၊ ပညာ သုံးထပ်ထဲက စိတ်အတွက်ကြောင့် အရိယာ
 ဘဝနဲ့မဂ်ရ၊ ဖိုလ်ရ၊ နိဗ္ဗာန်ရ၊ လောကုတ္တရာဘုံ၌ ကျင့်သော
 နေ့ကစပြီး နိဗ္ဗာန်အထိ တသံသရာလုံး ချမ်းသာစေသည်။

တနည်း။ (၁) ကား အဓိသီလသိက္ခာ၊ အဓိသီလသာသ
 နာ ဝိနည်းငါးကျမ်းအစွမ်းမို့ စကြာယာဉ်ရသော ဓမ္မာ

စကြာမင်းကြီးဖြစ်ရသည်။ (၂)ကား အဝိစိတ္တသိက္ခာ၊ အဝိစိတ္တသာသနာ သုတ္တန်မို့၊ ဈာန်ယာဉ်စီး၍ နေရာသွားရသည်။ (၃)ကား အဓိပညာသိက္ခာ၊ အဓိပညာသာသနာ အဘိဓမ္မာ အစွမ်းရှိနေတာမို့ မဂ်ယာဉ်စီး၍ သွားရာ နေရသည်။

တနည်း။ (၁)ကား ကမ္မပစ္စယောနှင့် ကမ္မဝိပါကော အစိန္တေယျောမို့ ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးပေးဟာ အစိန္တေယျ ပါဘဲ။ (၂)ကား ဈာနပစ္စယောနှင့် ဣဒ္ဓိပသယော အစိန္တေယျောမို့။ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်၏ အကျိုးပေးဟာ အစိန္တေယျ ပါဘဲ။ (၃)ကား မဂ္ဂပစ္စယောနှင့် ဉာဏဝိသယော အစိန္တေယျောမို့ ဉာဏ်ပညာ၊ ဝိဇ္ဇာ၊ အာလောက၏ အကျိုးပေးဟာ အစိန္တေယျ ပါဘဲ။ ယခုရှင်းလင်း၍ ပြသကဲ့သို့ (၁) မှာ ၃၃-တန်း။ (၂) မှာ ၃၃-တန်း။ (၃) မှာလဲ ၃၃-တန်းနှင့် ဉာဏစာဂီမဟာထေရ်က ဟောဖေပြုသ ဆုံးမသြော ဒေဝပဒသကဲ့သို့ ဟောပြနည်းပေး၍ စေတနာ၊ သဒ္ဓါ၊ ဝီရိယပညာ တိုးတက်၊ ကြယ်ဝ ပြည့်ဝသွားအောင် နှိုးဆော်အားပေး တိုက်ကျွေးပြသကြပါလေ။

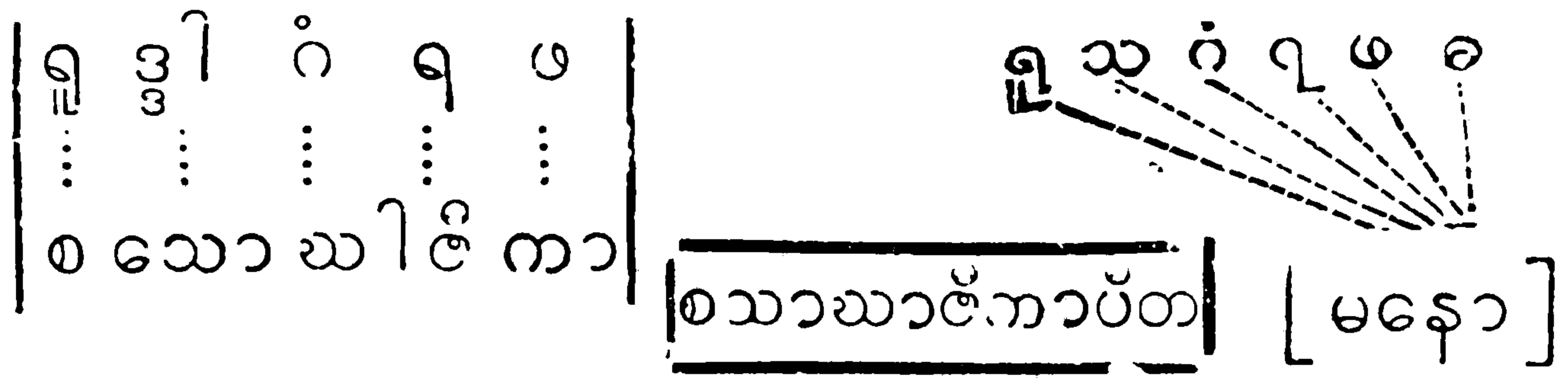
ဓမ္မာရုံဆောက်ပုံ ၂ - မျိုး

ယခုအချိန်အခါဝယ် အချို့ကား တထောင်တန်၊ တသောင်းတန် တသိန်းတန်၊ တသန်းတန်၊ တကုဓဋ္ဌာန်၊ ဓမ္မာရုံကြီးတွေဆောက်လုပ်ကြသည်။ ကုသိုလ်တွေ ရနေကြသည်။ သိကြားမင်းအလောင်းကိုမာဃနဲ့ သုဓမ္မာမိဖုရားအလောင်း

တို့လဲလှူ ဖြစ်စဉ်က သုဓမ္မာသဘင်ဟုဘွဲ့တပ်၍ ဓမ္မာရုံဆောက်
လုပ်ကြသည်။ သေလျှင်နတ်ဖြစ်၍ သဲကြွားမင်းနှင့် သုဓမ္မာ
မိဖုရားများဖြစ်၍ သွားကြသည်။ ၎င်းကုသိုလ်ကြောင့်
တာဝတိံသာ နတ်ပြည်မှာ (သုဓမ္မာသဘင်ဟု) ပေါ်နေ
သည်။ အဲဒါ (လောကီဓမ္မာရုံတွေ ဆောက်နေကြပုံတည်း။)

ခန္ဓာ၌၊ သတိထား၍ သမာဓိတည်၍ ဧသံပညာနှင့် ဝါ
နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်၊ မညာနှင့် စိတ်မြေပေါ်မှာ ပရမတ္ထ
သဘာဝ၊ ဓမ္မာရုံဆောက်ကြသည်။ အဲဒါမှ မဂ်ရ၊ ဖိုလ်ရ၊
နိဗ္ဗာန်ရတဲ့ လောကုတ္တရာ ဓမ္မာရုံဆောက်ပုံပါ။

(၁) (ပဉ္စရုံဆောက်ကြပုံ) (၂) ဓမ္မာရုံဆောက်ကြပုံ

(၁) ပုံစံကား (ရူပါရမ္မဏံ စက္ခုဝိညာဏ ဓါတုယာ၊
တံသမ္ပယုတ္တာကာနဉ္စဓမ္မာနံ၊ အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။
သဒ္ဓါရမ္မဏံ သောတ ဝိညာဏ ဓါတုယာ (လ) ဝန္ဓာရမ္မဏံ၊
ဃာနဝိညာဏဓါတုယာ။ (လ) ရသာရမ္မဏံ၊ ဇိဝှာဝိညာဏ
ဓါတုယာ (လ) ဖေဋ္ဌဗ္ဗာရမ္မဏံ၊ ကာယဝိညာဏ ဓါတုယာ
တံသမ္ပယုတ္တာကာနဉ္စဓမ္မာနံ၊ အာရမ္မဏပစ္စယေနပစ္စယော။)
ဟူသော ပဋ္ဌာန်းပဋိတော်အရ။ (က) ရူပါရုံကိုစက္ခု ဝိညာဉ်
နဲ့(ခ) သဒ္ဓါရုံကို သောတဝိညာဉ်နဲ့။ (ဂ) ဝန္ဓာရုံကို ဃာန

ဝိညာဉ်နဲ့။ (ဆ) ရသာရုံကို ဇိဋ္ဌာဝိညာဉ်နဲ့ ဖေါဠဗ္ဗာရုံကို ကာယဝိညာဉ်နှင့် အာရုံပြုပြုနေကြသည်။ ပုထုဇဉ် ကာမ ဇာရုံ၊ ကာမဂုဏ်ခံစားရာ၌ ထင်ရှားလှသည်။ ပဉ္စာရုံအစာ ပြုပါလို့ ကမ္ဘာက ချော့လေချော့ထင် ဝဏ္ဏာမာန မပြော့ ချင်သည်။ မလျော့လျှင်သက်ဆုံးပ နရက်လုံးရောက်လိမ့်မှာ ဒုက္ခဖြာဖြာ ဥက္ကဋ္ဌသာသနာမှာ မြတ်ဓမ္မာရှုသုံးဘို့လေး။) ဟူသော။ တေးထပ်နှောက်ပိုင်းကို သတိပြုကြပါဦး။ ၎င်းပြင် [စက္ခုရူပေန သံဝါသာ ရာဂပုတ္တံ ဝိဇာယတိ။] စက္ခုနှင့် ရူပါရုံ အိမ်ထောင်ပြုလို့ ရာဂသားကလေး မွေးဖွားပြီးတဲ့ ဒါလဲ သတိပြုကြပါဦး။ (စက္ခုနာရူပံဒိသ္မာ၊ နိမိတ္တပ္ပါဟိဟော တိ။) ကိုလဲ သတိထားကြပါ။ (စက္ခုနာရူပံဒိသ္မာ၊ အနုဗျဉ္ဇ နဂ္ဂါဟိဟောတိ။) လဲ မမေ့ကြပါနှင့်။ စက္ခု သောတာ၊ သာန ဇိဋ္ဌာ၊ ကာယ ကာမဂုဏ် အာရုံ ငါးပါးတဲဟူ၍ နိုင်ငံက သိထားကြပါတယ်။

(၂) နံပါတ်၊ စိတ်မနှောထဲမှာ ဓမ္မာရုံ ဆောက်ကြပုံ၌ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖေါဠဗ္ဗာရုံ၊ ဓမ္မာရုံ ဆိုတဲ့ အာရုံ ၆-ပါးဟာ (သု၊ အာရုံ၊ သု၊ ဒ္ဓါရနှင့် မသွားကြဘဲ။) ဓမ္မာရုံဖြစ်အောင် သတိရှိနေတဲ့ သမာဓိရှိနေတဲ့ ပညာရှိနေ တဲ့မခနာပေါက်ကထွက်တယ်။ ဒါကြောင့်မနှောဒ္ဓါရဝီထံလို့ လဲခေါ်ရတယ်။ ဓမ္မာရုံလို့လဲခေါ်ရတယ်။ (သါကေမှာ) ရူပါ ရမ္မဏံ၊ သဒ္ဓါရမ္မဏံ၊ ဂန္ဓာရမ္မဏံ၊ ရသာရမ္မဏံ၊ ဖေါဠဗ္ဗာရမ္မ ဏံ၊ ဓမ္မာရမ္မဏံ၊ မနှောဝိညာဏဓါတုယာ၊ တံသမ္ပယုတ္တကာ

နဉ္စဓမ္မာနံ၊ အာရမ္မဏပစ္စယေနပစ္စယော။) ဟူ၍ ပဋ္ဌာန်းပါဠိ
 ဘော်၌။ မြတ်စွာဘုရားဟောထားပါသည်။ ၎င်းပြင်၊ အရှင်
 ပေါဒ္ဓိလမသေရိက ၇-နှစ်အရွယ် ရှင်သူငယ်ကလေးထံမှာ
 ဝိပဿနာရှုနည်းကို ကောင်းခံတော့ ရှင်သူငယ် ခုနှစ်နှစ်
 အရွယ်ကလေးက အရှင်ဘုရား ကောဋ်ပို့ကြီးတခုမှာ ရှိပါ
 တယ်။ ဖွတ်ခြောက်ကောင်လဲ ဝင်နေပါတယ်။ ၎င်းက
 ခြောက်ကောင်ကို တကောင်မှမလွှတ်တမ်း ဖမ်းချင်သော်
 ဘယ်ပုံဖမ်းမှမိမှာလဲ ဟုမေးတယ်။ အရှင်ပေါဒ္ဓိလ၊ ပိဋကတ်
 အိုးကြီးက၊ ငါ့ရှင် သာမဏေ၊ ငါးဒွါရကိုပိတ်၍ ငါးပေါက်
 ကိုပိတ်၍ မနောဒွါရတပေါက်ထဲ၌ စိတ်ရော၊ သတိ၊ သမာဓိ
 ပညာရော၊ အစောင့်ချထားပြီးဖမ်းလျှင် ရူပါရုံလာလဲမိရော
 သဒ္ဓါရုံလာလဲမိရော။ ဂန္ဓာရုံလာလဲမိရော။ ရသာရုံလာလဲမိ
 ရော။ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံလာလဲမိရော။ ဓမ္မာရုံလာလဲ မိရောဟု ဖြေ
 သည်။ (သာဓကပါဠိမှာ) တန္တေကေသ္မိ ဝမ္မိကေ ဆဆိဒ္ဓါနိ
 တတ္ထကေနဆိဒ္ဓေန၊ ဂေါခါအန္တော၊ ဖဝိဋ္ဌာ၊ တံဂဏှိတု
 ကာမာ၊ ဣတရာနိပဉ္စဆိဒ္ဓါနိထကေတွာ၊ ဆဋ္ဌာဘိန္နိတွာ၊ ပဝိဋ္ဌ
 ဆိဒ္ဓေနော၊ ဂဏှာတိ၊ ဧဝံတုဓမ္မာ၊ ဆဒ္ဓါရိကေသု၊ အာရမ္မဏေ
 သု၊ သေသာနိ ပဉ္စဒ္ဓါရာနိ၊ ပိခါယ၊ မနောဒ္ဓါရေကမ္မံ၊ ပထ
 ပေသာတိ၊ ဗဟုသုဘဿ၊ ဘိက္ခုနော ဧတ္တကနေော၊ ပဒိပုဇ္ဇ
 လနံဝိယ၊ အဟောသိ။] ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ ဒုတိယအုပ် နံပါတ်
 ၂၆၃၊ ကြောင်းရေ-၆ သူမူမှ။ အစ၊ အပိပွယ်ရော၊ ယခု
 သာဓကပါဠိရော ဟူပြသည်။ ဒီပုံမဟုတ်ဘဲ။ စက္ခု ဝိညာဉ်

စသည်ဖြင့်။ ရူပါရုံစသည်တို့ကို။ ရပ်ရွာတိုင်း အသုံးပြုမိသော
 (ယတွာဓိကရဏံ၊ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ အသံဝုတ်၊ ဝိဟရန္တံ တမေနံ
 ဘိက္ခု၊ ပါပကာ အကုသလာမ္မော၊ အန္ဓာသဇေယျံ။) ဟူ
 သော သဠာယတန ဝဂ္ဂသံသုတ်ပါဠိတော်နှင့် (စက္ခုရူပေန
 သံဝါသံ၊ ရာဂပုတ္တံ ငိဇာယတံ။) စသော။ ၆-ဒွါရ၊ ၆-ဝိညာဉ်
 ဖြင့် ၆-အာရုံကို ဖမ်းနေသော ရာဂသား ၆-ဦးဖွါး၍
 အပါယ်လေးပါး၌ ဒုက္ခများ၍ နေကြတော့မည် သတိ။

နောက်ဆုံးဗိတ်အိပ်နဲ့လွယ်စကားပုံ

[သဲလုံးအမျှ ပွန်းကုန်ကြတဲ့ ဘုရားတွေ။ ၎င်းပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓါတွေ၊ အဂ္ဂသာဝကတွေ၊ မဟာသာဝကတွေ၊ ပကတိ
 သာဝကတွေ၊ ရဟန္တာတွေ၊ အနာဂါမ်တွေ၊ သကဒါဂါမ်တွေ
 သောတာပန်တွေ၊ ၂၄-သင်္ချေတွေ၊ ကုဋေ(၆၀)တွေ၊ ဗိုလ်
 ခြေတသိန်းတွေဟာ အစဉ် ဒါန၊ သီလ၊ သမထနှင့်၎င်း။
 ပါရမီဆယ်ပါးနှင့်၎င်း။ ဖြည့်ကျင့်ကြသည်။ (နောက်ဆုံး
 ဗိတ်အိပ်နဲ့လွယ်) စကားပုံ အတိုင်း ၃၁-ဘုံမှ ကျွတ်ချင်၊ လွတ်
 ချင် ထွက်မြောက်ချင်တော့ ဝိပဿနာနှင့်အိပ်အပြည့် လွယ်
 ၍ နိဗ္ဗာန်ဝင်စံကြရသည်။ ဒါနပြု နောက်ဆုံးဗိတ် ဝိပဿနာ
 အိပ်နဲ့လွယ်ရတယ်။ သီလပြု နောက်ဆုံးဗိတ်ဝိပဿနာအိပ်နဲ့
 လွယ်ရတယ်။ သမထပြု နောက်ဆုံးဗိတ် ဝိပဿနာအိပ်နဲ့လွယ်
 ရတယ်။ ပါရမီဖြည့်ကျင့်ပြီးနောက် ဗိတ်ဆုံးမှာ ဝိပဿနာ
 အိပ်နဲ့လွယ်ရတယ်။ (ဝိပဿနာသုခတော၊ ဥတ္တရိသုခံ နာမ
 နာမနတ္ထိ။) ၃၁-ဘုံမှာဖြင့် ဝိပဿနာသုခလောက်ကြီးကျယ်

သော သုခဆိုတာမရှိတော့ပါဘူးတဲ့။ ဝိပဿနာရှုလို့ သံသရာက ပါရမီတွေ ကုသိုလ်တွေဟာ လိုက်လာပြီး အကျိုးပေးကြတယ်။ (ရတနာရှိရာ ရတနာလာ)ပါဘဲ။

ပဲခူးဆား သူပါမှအရသာရှိတယ်

တသံသရာလုံး ဆည်းပူးကျင့်ကြံ စုရုံးလာခဲ့တဲ့။ ဒါန၊ သီလစသော စရဏကုသိုလ် ၁၅-မျိုး။ ဝါ၊ ၃၅-မျိုးတွေဟာ အစာအာဟာရနှင့်တူပါတယ်။ ဝိပဿနာပဲခူးဆားထဲ ပေးမှ။ ဝိမုတ္တိရသာအရသာ။ အထူးအမြတ် ပေါ်လာသည်။ (အမနုသီရတီဟောတံ၊ သမ္မာဓမ္မဝိပဿတော။) ကြည့်ပါ။

ဟစ်အော်ပြီးခေါ်မနေနဲ့ ဝိပဿနာရှုလျှင် မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်လာမှာပါဘဲ။ ဤဒါန၊ သီလ၊ သမထကြောင့် မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရရပါလိမ့်ဟု။ ဒါနနဲ့၊ သီလနဲ့၊ သမထနဲ့ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအော်အော်ဟစ်ကျွေးပြီး ခေါ်ခေါ်နေကြတယ်။ ခေါ်လို့ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်လာ ပါရဲ့လားဆိုတော့၊ ယခုအထိမလာကြဘူးဗျား။ ဝိပဿနာရှုတော့ ၁၄-ဆင့်မှာမဂ်၊ ၁၅-ဆင့်မှာဖိုလ် ၁၆-ဆင့်မှာ နိဗ္ဗာန်လာတယ်ဟု သင်္ဂြိုဟ်ကျမ်းက စ၍ပြနေပါပကော။

ရုပ်အစစ်၊ နာမ်အစစ် အာကြောင့်ရှာလို့ မတွေ့သေးသနည်း။ စဉ်းစားကြ၊ ဆင်ခြင်ကြ၊ တိုင်ပင်ကြ၊ ဝေဖန်ကြပါပရမတ်အစစ်၊ ဓါတ်အနှစ်ကို ပညတ်တွေက ဖုံးအုပ်ထားလို့ပါ။ အာနဲ့ပညတ်တွေကိုဖယ်၍ပြစ်ရမှာလဲ။ X သတိနဲ့ သမာဓိ

နဲ့၊ ပညာနဲ့ဖယ်ရှားလျှင် ပရမတ်အစစ် ဓါတ်အနှစ်တွေကို တွေ့မည်။ ရှုရမည်။ မဂ်ရမည်။

စိတ်၌ပညာကပ်ပရမတ်ကိုတွေ့ပါ၏။ XX စိတ်၌၊ ဝိညဉ် သိကပ်၊ စိတ္တဝိပ္ပလ္လာသလေးပါးဖြစ်ရော။ စိတ်၌သညာသိကပ် သညာဝိပ္ပလ္လာသ လေးပါးဖြစ်ရော။ စိတ်၌ဒိဋ္ဌိသိကပ် ဒိဋ္ဌိ ဝိပ္ပလ္လာသဖြစ်ရော။ စိတ်၌ဝိတက်သိကပ် အာရုံပြား သမာဓိ ပျက် စိတ်ပြန်လွင့်၍။ ဥဒ္ဓစ္စ၊ ဖြစ်ရော။ စိတ်၌ သုတမယဉာဏ် ကပ်။ သညာသိပင်။ သညာဝိပ္ပလ္လာသ ၄-ပါးဖြစ်ရော။ စိတ်၌ စိန္တာမယသိကပ် ဝိတက်ပင် အာရုံတွေပြားလာရော သမာ ဓိပျက်ရော စိတ်ပြန်လွင့် ဥဒ္ဓစ္စဖြစ်ရော။ အစတခုထဲအမှန်ပါ ဘဲ၊ နောက် ၆-မျိုးကား အလုံပါ။ ၆-နက်ထဲသို့ဆွဲချနေတာ ပါဘဲဟု ရိပ်မိကြပါတော့။

ပစ္စုပ္ပန်ကြကြ ဌာန သဘာဝနဲ့တွေ့ရမှ ငိပဿနာတဲ့။ [အတိတ်နန္ဒာဂမေယျ၊ နာပဋိကခေအနာဂတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဉ္စ ယောဓမ္မံ၊ ယတ္ထယတ္ထဝိပဿတိ။] ဥပရိပဏ္ဍာသ ပါဠိတော် ဘဒ္ဒေကရသုတ်တော်မှ မြန်မာပြန်မှာ အတိတ်က ဖြစ်ပြီးခဲ့ သော အါရုံတရားတွေကိုလဲမရှုနဲ့တဲ့။ အနာဂါတ်၌မပေပါလါ ရသေးသော ပရမတ်တရားများကိုလဲမရှုနဲ့တဲ့။ (ဘာကြောင့် တုန်း အတိတ် အနာဂါတ်ဆိုတာ ပရမတ်ချုပ်ပြီးနဲ့ ပရမတ် မပေပါရသေးပါ။ သဘာဝ ဆတ်ဆတ်မဟုတ်ပါ။ အနုမာန မှန်းဆ၍ အသိမျိုးပါဘဲတဲ့။ ပစ္စုပ္ပန်ဆတ်ဆတ် ဓါတ်ပေပါ နေတုန်းမှာ ဌာနနဲ့ သဘာဝ စသည်နဲ့ ထင်ထင်-ရှားရှား

ပေါ်တာမို့ ရှုပါ။ [ယခတာ၊ ယတော သမ္မသတိ၊ ခန္ဓာနံ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ လဘတိပီတိယါမောဇ္ဇံ အမတံ ဝိဇာနတံ။] ကေအင်္ဂုတ္တိရိဒ္ဓိကာကြီး နံပါတ်-၈၉၊ ကြောင်းရေး-၂၃ ဆဋ္ဌမူမှ။ ပေါ်ရာ-ပေါ်ရာ ဌာနမှ သဘာဝရှိနေတုန်း ပစ္စုပ္ပန် အခိုက်၌ ခန္ဓာငါးပါးကို အဖြစ်နဲ့ အပျက်နဲ့ရှုနေပါ။ ပီတိ၊ ပါးမောဇ္ဇကိုရလိမ့်မည်။ အမတနိဗ္ဗာန်ကိုလဲ သိမြင် တွေ့မြင် လိမ့်မည်တဲ့။ [သုညာဂါရံ ပဝိဋ္ဌဿ သန္တစိတ္တဿ ဘိက္ခုနော အမါနုသီရတိဟောတိ၊ သမ္မါဓမ္မဝိပဿတော။] ကေအင်္ဂုတ္တိရိဒ္ဓိကာကြီး နံပါတ်-၈၉၊ ကြောင်းရေး-၂၃ ဆဋ္ဌမူမှ။ ကမ္မဋ္ဌာန်း ထဲဝင်ပြီး စိတ်ငြိမ်စွာနှင့်ရှုနေသောရဟန်းအား။ ၀၇။ ပစ္စုပ္ပန် အခိုက်၌ ပေါ်တိုင်း-ပေါ်တိုင်း သဘာဝကို ရှုနေသော ရဟန်းအား လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာများပင် မရ သေးဘူးသော မွေ့လျော်ခြင်းကို ရလိမ့်မည်တဲ့။ [အမေတံ အဘိညာယ တတော တတ္ထဝိပဿတိ၊ ဧဝံဉာဏံ တထံတဿ၊ ဗြဟ္မာဏဿ ဝုသိမတော။] သုတ္တနိပါတ် ပါရာယန သုတ် တော် မှ။ [မကောင်းမှုကို မီးရှို့၍နေသော သီတင်းသီလ ပြည့်စုံ သော ယောဂီအား။ ထိုထိုပေါ်ရာ-ပေါ်ရာအရပ်မှ သဘာဝ ပစ္စုပ္ပန်ကြကြကို ရှု၍နေ၏။ ဤသို့ ပရမတ္ထ သဘာဝကို။ ဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်၍နေ၏။ ဤကိုယ်တွေ့အသိဟာ ဉာဏ်သိပါ တဲ့။ မှန်ကန်တဲ့သစ္စာပါတဲ့။ ၄-၈၇။ ယာဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်၌ ကိုယ် တွေ့ရှုရပုံကိုစုပြုပါတယ်။ ။ဒါကို မကျေနပ်သော (ကေစိ ဆရာက) အနတ္တသုတ်မှ၎င်း။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် သမ္မဿနဉာဏ်

မှ၎င်း။ ပါဠိကိုယူ၍ စောဒနာသည်ကား။ (အရှင်ဘုရား) ဆုံးဖြတ်တာက ပါဠိ၎င်း-ပုဒ်အရဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်ဆတ်ဆတ် ယခု တွေ့နေတဲ့ ပရမတ်ကိုရှုနေပါမှ ဝိပဿနာဖြစ်တယ်တဲ့။

အနတ္တလက္ခဏ သုတ်တော်မှာ တဋ္ဌာန၊ ပဋိသမ္ဘိဒါမင် ပါဠိတော်။ သမ္မဿနဉာဏ် အရာမှာ တဋ္ဌာနတွေရသည်မှာ [ယံကိဉ္စိရူပံ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ၊ ဗဟံဒ္ဓါ ဝါ၊ သြဋ္ဌာရိကံ ဝါ၊ သုခမံ ဝါ၊ ဟိနံ ဝါ၊ ပဏိတံ ပါ၊ ယံဒုရေ ဝါ၊ သန္တိကေ ဝါ၊ သဗ္ဗံ ရူပံ။] ဟူ၍ ရူပက္ခန္ဓာ၌၎င်း။ ဝေဒနာက္ခန္ဓာ၌၎င်း။ သညာက္ခန္ဓာ၌၎င်း။ သင်္ခါရက္ခန္ဓာ၌၎င်း။ င်ညာဏက္ခန္ဓာ၌၎င်း။ (၁၁)ပါးစီပြခဲ့ပါသည်။ အရှင်ဘုရားဆုံးဖြတ်ထားနှင့် တခြားစီမနေပါဘူးလားဘုရားဟု စောဒနာတက်တော့သည်။ ဤအခါ၌ ဉာဏစာဂီက (အသင်စောဒကဆရာ) ဆရာပြောပြသော အတိတ အနာဂတ၊ စသော (၁၁)ပါးသော ခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်နာမ်များဟာ သင်ဆရာပြောပြတဲ့အတိုင်း (သမ္မဿနဉာဏ်အရာ၌သာ) ဘုရားက ဟောထားတာဖြစ်၍ သမ္မဿနဉာဏ်အရာ၌။ ဤလို(၁၁)မျိုးနှင့် သုံးသတ်ရူပျားရမည်။ အမှန်ဖြစ်ပါ၏။ ငါ့ဉာဏစာဂီကပြောပြသော (ပစ္စုပ္ပန်ရုပ်နာမ်ကား သင်ပြောတဲ့ သမ္မဿနဉာဏ်အရာ၌ မဟုတ်ပါ။ ပထမ အာဒိကမ္ပိက အားထုတ်စအရှိန်မရသေးသော ယောဂီ၏။ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်နှင့် မစ္စယပရိဂ္ဂဟ အခြေတည် ဉာဏ် ၂-ပါး၌သာ ငါကဆိုပါသည်။ တနည်း ငါပြောသော ဝိနိစ္ဆယျနှင့် လေးဂါထာအရ

ကား ပထမဉာဏ်နဲ့ ဒုတိယဉာဏ်အတွက် ဆုံးဖြတ်ထားပါ။ X
သင်ပြသော (၁၁)ဌာနရုပ်နာမ်ကား တတိယဉာဏ်၏အရာ
၌ပါ။ တခြားစီဖြစ်၍ နေပါတယ်ဟု ခွဲခြား၍ လက်နဲ့ထောက်
ပြမှ ဖြေ...ဟုတ်ပါပေတယ်။ မှန်ပါပေတယ်ဟု ဝန်ခံ၍
သွားသည်။ (ဒိဋ္ဌိတခုထဲ ဖိသတ်ဆိုတာ သောတာပန်ဖြစ်မည့်
ယောဂီကိုဆိုပါတယ်။ (၁၅၀၀) ကိလေသာကို သတ်ဆိုတာ
ကား အထက် ၃-မဂ်ရဘို့ကျင့်နေသော သူကိုဆိုပါတယ်ဟု
ခွဲခြား၍ သိရသကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။

သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာနဲ့ရှာ တရားတွေ့မည်။
ဝိညာဉ် သညာ ရှာ မိမ္မ-ယောကျ်ားဘဲ တွေ့မည်။
| သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာ လိုက်ရှာ အမှန်ရ |
| သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာ မရှာ လူမိမ္မ။ |

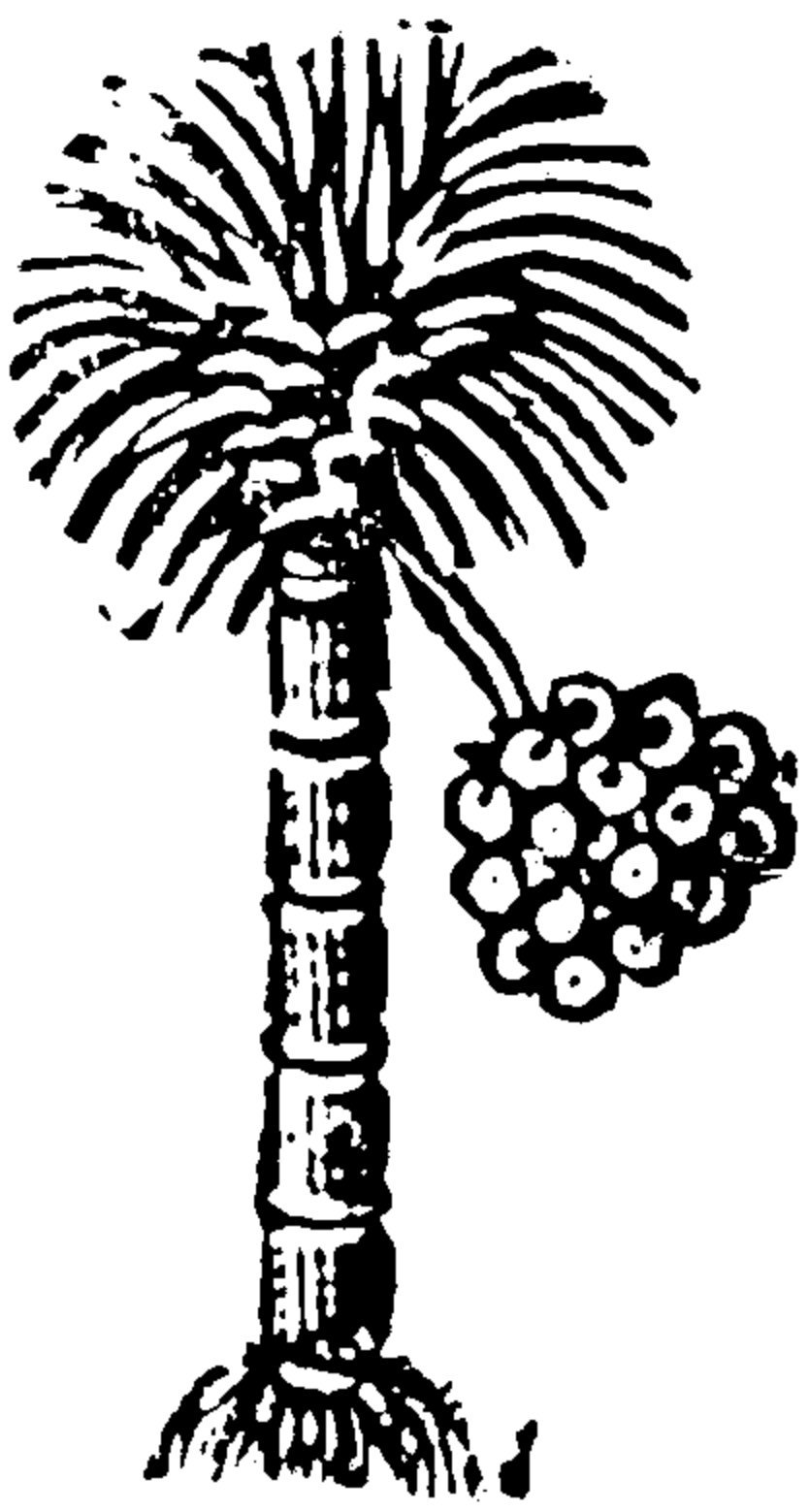
၎င်းနှင့်မရှာမှီ ဒီပုံမှားမြင်သည်။
၎င်းနှင့်ရှာတော့ (ဧသိ၊ ပူသိ၊) ဒီပုံမှန်မြင်။
(၃၁)ဘုံရှိ လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတွေဟာ သတိ၊
သမာဓိ၊ ပညာနှင့်မရှာကြသေးသဖြင့် လူဘဲ၊ နတ်ဘဲ၊ ဗြဟ္မာ
ဘဲဟု သက္ကာယဒိဋ္ဌိအစွဲကြီးနှင့် နေနေလာကြရသည်။

[အရိယာဖြစ်မည့် အလောင်းတို့သည်။ သတိ၊ သမာဓိ
ပညာနှင့်လိုက်လိုက်ပြီးရှာဖွေကြသဖြင့် (ဧသိရုပ်နာမ်အမှန်
ရ၊ ပူသိရုပ်နာမ်အမှန်ရ၍။ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကို ဦးစွာရ
ကြသည်။ ဤရုပ်နာမ်ကစပြီး ဉာဏ်စဉ်တက်ကြသည်။ လက္ခ

ဏာစဉ်တက်ကြသည်။ ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါး အစဉ်တက်ကြသည်။
ဗောဓိပက္ခိယ အစဉ်တက်သွားကြသည်။ ဗိတ်ဆုံး၌နိဗ္ဗာန်ရ
ကြသည်။

သက်ရှိမှာ ဒီပုံအတ္ထုပညတ် နာမပညတ်ပေါ်၍ ရုပ်
နာမ် ပရမတ် ငုတ်နေပါသည်။

သက်မဲ့မှာ ဒီပုံအတိုင်း အတ္ထုပညတ်၊ နာမ
ပညတ်ပေါ်၍ ရုပ်တရား ငုတ်နေပါသည်။

ဝိပဿနာ အားထုတ်ရာ၌ သတိ၊ သမာဓိ၊
ပညာနဲ့ အားမထုတ်သမျှတော့ ဒီပုံအထင်မှား၊
အမြင်မှား၊ အယူမှား၊ အကြံမှား၊ အလုပ်
မှား၊ အရမှား၍ ဒုက္ခ ရောက်နေတော့မည်။ [၎င်းတို့
အားထုတ်တဲ့ ဝိပဿနာကား ဝိညာဉ်သိ စိတ္တဝိပုလ္လာသ ၄-
ပါးနဲ့၊ သညာသိ သညာဝိပုလ္လာသ ၄-ပါးနဲ့။ ဒိဋ္ဌိသိဒိဋ္ဌိဝိပုလ္လာ
သ ၄-ပါးနဲ့၊ ဝိတက်သိ တွေး၊ တော၊ ကြံစီ၊ စိတ်ကူး၊ ဝေဘန်
ဆင်ခြင်မှု၊ ဝိတက်တွေနဲ့၊ ဝါ သမာဓိပျက်နဲ့ ပြန်လွှင့်ခြင်း
ဥဒ္ဓစ္စနှင့်၊ သုတမယဉာဏ်၊ သညာသိနှင့် စိန္တာမယဉာဏ်၊ အကြံ
အစီနှင့်အားထုတ်ကြလို့ မရကြတာပါ။]

မျောက်နှင့်အုံးသီးပမာ

မျောက်တကောင်ဟာ အုံးသီးတခုကိုရသည်။ ရပေမဲ့
အခွံကိုလဲမခွါတတ်ပါ။ အုံးမှုတ်ကိုလဲမခွဲတတ်ပါ။ သို့ကြောင့်
အသားကိုလဲမစားရပါ။ အရည်ကိုလဲမသောက်ရပါ။ လူမှာ
တော့ အုံးသီးကိုရလျှင် အခွံလဲခွါတတ်သည်။ အုံးမှုတ်လဲ

ခွဲတတ်သည်။ အုံးသားလဲ စားရသည်။ အုံးရည်လဲသောက်ရသည်။ ပုထုဇဉ်ကား အတ္ထုပညတ်အခွံ ကိုလဲမခွါတတ်ကြပါ။ သဒ္ဒုပညတ်အုံးမှုတ်ကိုလဲမခွဲတတ်ကြပါ။ သို့ကြောင့် အုံးသားရုပ်လဲမရှုရပါ။ အုံးရည်နာမ်ကိုလဲ မသုံးရပါ။ ။ အရိယာကား အတ္ထုပညတ်အခွံ ကိုလဲ ခွါတတ်သည်။ သဒ္ဒုပညတ်အုံးမှုတ်လဲခွဲတတ်သည်။ အုံးသားရုပ် ကိုလဲရှုရသည်။ အုန်းရည်နာမ်ကိုလဲ သုံးရသည်။ အုန်းသီးကား ခန္ဓာကိုယ်ကြီးပါဘဲ။ အခွံ ကား အတ္ထုပညတ်ပါဘဲ။ အုန်းမှုတ်ကား သဒ္ဒုပညတ်ပါဘဲ။ အုန်းသားကား ရုပ်ပရမတ်ပါဘဲ။ အုန်းရည်ကား နာမ်ပရမတ်ပါဘဲ။ ဒီပုံသိကြပါလေ။

အုံးသီးကိုရပေမဲ့ အသားနှင့်အရည်ရုပ်နာမ်ကို မရကြသောသူများ

(က) လူထဲကအရိုင်းတွေ၊ သူတောင်းစားတွေ၊ ဆင်းရဲသားတွေ၊ ကုန်သည်တွေ၊ သူကြွယ်တွေ၊ သူဌေးတွေ၊ ပဒေသရာဇ်တွေ၊ ဧကရာဇ်တွေ၊ စကြာမင်းတွေ၊ မန္ဓာတ်မင်းတွေ၊ လူဆယ်မျိုးတို့တည်း။ ပုထုဇဉ်မျောက်မျိုးတွေမို့ အသားအရည်ကိုမသုံးကြရပါပေ။

(ခ) နတ်ထဲက စာတုမဟာရာဇ်နတ်တွေ၊ တာဝတိံသာနတ်တွေ၊ ယာမာနတ်တွေ၊ တုသိတာနတ်တွေ၊ နိမ္မာနရတီနတ်တွေ၊ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီနတ်ဆိုတဲ့ မျောက် ပုထုဇဉ်နတ်တွေဟာလဲ ပညတ် ၂-မျိုးကို မခွါတတ်၍ ပရမတ် ရုပ်နာမ်ကိုမသုံးကြရပါပေ။

(ဂ) ဗြဟ္မဇထဲကလဲ (သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာ ၅-မျိုးကိုချန်လှန်၍) ဗြဟ္မာပါရိသဇ္ဇါတွေ၊ ဗြဟ္မာပုရောဟိတါတွေ၊ မဟာဗြဟ္မာတွေ၊ ပရိတ္တာဘာတွေ၊ အပ္ပမာဏာဘာတွေ၊ ဘာဘဿရာတွေ၊ ပရိတ္တာသုဘာတွေ၊ အပ္ပမာဏာသုဘာတွေ၊ သုဘကိဏှာတွေ၊ ဝေဟပ္ဖိုလ်တွေ၊ အသညသတ်တွေ၊ အာကာသာနဉ္စာယတနတွေ၊ ဝိညာနဉ္စာယတနတွေ၊ အာကိဉ္စညာယတနတွေ၊ နေဝသညာနာသညာယတနတွေ။ (၁၅) စုကို။ ဗြဟ္မာပုထုဇဉ် မျောက်တွေဟာလဲ အတ္ထပညတ် အခွံတွေ၊ သဒ္ဓပညတ်အုန်းမှုတ်တွေကို မခွါကတ်ကြဘဲ။ ရုပ်အုန်းသားတွေကိုလဲ မစားကြရပါ။ နာမ်အုန်းရည်ကိုလဲ မသောက်ကြရပါ။ မျောက်နှင့် အလားတူနေကြကုန်၏။

(ဆ) ယောဂီထဲကလဲ သမထ-၄၀၊ ဝိဇ္ဇာ၊ အဘိညာဉ် သမာပတ်၊ ဈာန်ကိုးဈာန်၊ မြေလျှိုး မိုးပျံ၊ တန်ခိုးဈာန် ဗြဟ္မာဖြစ်၊ ရှေးကမ္ဘာ-၄၀ မြင်၊ နောက်ကမ္ဘာ ၄၀-မြင်၊ ကမ္ဘာပေါင်း (၈၄၀၀၀) နေရာဒီအထိအမြင့်တန်းကိုရကြပေမဲ့။ (ရုပ်နာမ်) အုန်းသား အုန်းကိုမသုံး မစားကြရပါကုန်။

(င) ပရိယတ်နယ်က ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တွေဟာ ဝိနည်း၊ သုတ္တန်၊ အဘိဓမ္မာ၊ ပိဋကတ်၊ နိကာယ်၊ အင်္ဂါကိုးတန် ဓမ္မက္ခန္ဓာ (၈၄၀၀၀) ကို ထုံးလိုချေ၊ ရေလိုနှောက် သိပ်ပြီး တတ်မြောက်ကြပေမဲ့ ရုပ်နာမ်အုန်းသား အုန်းရည်ကို ယခုအထိမစားရ၊ မသုံးရကြပါကုန် နှစ်နာလှကြ၏။

(က) ခန္ဓာမှာရှိ၍နေသောစိတ်သည်။ အထိး၊ အမဟူ၍ မရှိပါ။ အာရုံပေါ်လာသမျှကို သိသိနေရ၏။ အကြောင်း လေးပါးစုံညီမှပေါ်လာသည်။ ဝတ္ထုရုပ် ၆-ပါး၌ အသီး-အ သီး ခို၍နေကြသည်။

(ခ) ခန္ဓာမှာ ရှိ၍နေသော စေတသိက်သည် အထိး အမဟူ၍ မရှိပါ။ အာရုံပေါ်တိုင်း သိ သိ နေ တတ်သည်။ အကြောင်းလေးပါးစုံညီမှ ပေါ်လာသည်။ စိတ်ကို မှီခို၍ နေသည်။

(ဂ) ခန္ဓာကိုယ်၌ရှိသော (ရုပ်သဘောသည်။ အမြဲတမ်း ဖောက်ပြန်၍ နေသည်။ အပူအအေး ဆုံတွေ့မှပေါ်သည်။ အထိး-အမဟူ၍ မရှိပါ။ သဘောမျှသာ ရှိသည်။ ယခုပြတဲ့ စိတ်စေတသိက်၊ ရုပ်တရား၊ သင်္ခတ၊ သဘောတရားကို သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာနှင့်ရှာမှ တွေ့သည်။ ဝိညာဉ်သိ၊ သညာသိ၊ ဒိဋ္ဌိ သိ၊ ဝိတက်သိ၊ သုတမယဉာဏ်သိ၊ စိန္တာမယဉာဏ်သိနှင့်ရှာဖွေ လျှင်။ အထယ်၊ ဒြပ်၊ ပုံစံ၊ သဏ္ဍာန်ဆိုတဲ့ အတ္ထုပညတ်တွေ၊ အမည်နာမဆိုတဲ့ သဒ္ဓုပညတ်တွေကိုသာတွေ့၍ ငိပ္ပလ္လာသ ဖောက် ပြန်၍နေမည်။ (အထူးသတိထားကြပါလေ။)

(နိဗ္ဗာနသောသန္တိကေ။) နိဗ္ဗာန်ဟာ အနီးကပ်၍ နေ သည်။ ။ စတုကနိပါတ် အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်။ ရောဟိတ သုတ်တော် (နိပါတ်-၂၉၅၊ ကြောင်းရေး-၂၂) ဟံမူမှ၎င်း။

သဂါထာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် ရောဟိတသုတ်တော် နိပါတ် ၃၇၊ ကြောင်းရေး-၉ ဟံမူမှ၎င်း။ မဂ္ဂသစ္စာသုတ် မဂ္ဂတရား

စိတ် ညီ ဟိုက်
က မှာ အေး၊ ရန် ကုန်

ရော၊ နိုရောဓသစ္စာဆိုတဲ့ နိဗ္ဗာန်တရားရော၊ အဘိုးတန်သစ္စာ
 ကြီးတွေဟာ ခန္ဓာကိုယ်ထဲ၌ ရှိနေတယ်ဟု ဘုရားရှင်ကြီး
 ကိုယ်တိုင် ဟောပြောထားသဖြင့် ယုံကြည် ထိုက်ပါပေသည်။
 ကျွတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းလဲ ခန္ဓာထဲကတရားကိုရှုလို့ ကျွတ်လွတ်
 ထွက်မြောက်ကြရသည်။ (ရိတာကခန္ဓာထဲမှာ) ရှာကြ တာက
 စာထဲမှာ (ယုန်တောင်ပြေး၊ ခွေးမြောက်လိုက်) ပုံစံလို လွဲ
 ချော်၍ မဂ်မရကြတာပါ။

(သတ္တဝေသေဟိ ဝေဓိတံ။) ၇-နှစ်အရွယ်ငယ်ပေမဲ့ မဂ်
 ဖိုလ်ရကြတယ်။ ဝိသာခါနှင့်အခြံအရံငါးရာတစု။ ကောသလ
 ဘုရင့်၏သွီး သုမနနှင့်အခြံအရံငါးရာကတစု။ ဗိမ္ဗိသာရမင်း
 ၏သွီးစုန္ဒီနှင့်အခြံအရံငါးရာကတစု။ ပေါင်းတော (၁၃၀၅)
 ဦးနှင့် တကွသော ၇-နှစ်သားအရွယ် ရှင်သူငယ် (၃၅)ပါး
 ရဟန္တာများ၊ ၇-နှစ်အရွယ် ရှင်မငယ်၊ ရဟန္တာမကလေးတွေ
 က (၆၇)ပါး။ အားလုံးတို့ကိုကြည့်လျှင် ၇-နှစ်အရွယ်စကား
 လဲမကြွယ်၊ စာလဲမတတ်ကြပေမဲ့ မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန် ကို တော့
 ရကြပါပေတယ်။ အားရစရာပါဘဲ။

မဟာဝိဇယ သင်္ခါမစင်ပွဲကြီး

(ကေတိံ သ ကဆုံမာသ ကာဠပက္ခ၊ သတ္တဒိဝသ၊ ပါတူ
 ကုံးဂါမ၊ လိခိတ။) ။ ၃၁-ဘုံက လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတွေဟာ
 စစ်တလင်း၌ စစ်ခင်း၍နေကြရသည်။ ဘယ်သူမှ စစ်မတိုက်ရ
 သောသူမရှိပါ။ အားလုံးစစ်တိုက်၍နေကြရသည်။ (၁) အနိစ္စ

ကို သင်္ခါရနှင့် ၂၄-နာရီတိုက်နေကြရသည်။ ဥပမာ၊ ထမင်း
 ဆာလျှင် ထမင်းထဲ တိုက်အောင်ပွဲရ။ X ရေငတ်လျှင်ရေထဲ
 ပေး အောင်ပွဲရ။ X ရောဂါရလျှင် ဆေးစားပေးအောင်ပွဲရ။
 (ကံ စိတ် ဥတုအာဟာရနှင့်) ပြုပြင်၍ ပေးရသမျှ စစ်တိုက်နေ
 ကြတာပါ။ [မဟာဝိဇယ၊ သင်္ခါမစစ်ပွဲကြီး တိုက်ခိုက်
 အောင်ပွဲရ ပွဲကြီးကား။] သံသရာအစက ယခုအထိ ငါတို့ကို
 နှိပ်စက်နေတဲ့ (၁၅၀၀) ကိလေသာတို့ကို။ ဝိပဿနာ ပရမတ်
 တရားနှင့်သာ တိုက်ခိုက်ပါ။ တိုက်တိုင်းပင် အောင်ပွဲရသည်။
 တစက္ကန့်တိုက်လျှင် ကုဋေတသိန်းလောက် အနိုင်ရကြသည်။
 တရက်မျှတိုက်လျှင် ပကောဋ္ဌိပေဂင်း (၈၆၄) မျှ အနိုင်ရသည်။
 (သမ္မပဓါန်နည်းနဲ့ ဆိုလျှင် တစက္ကန့်မှာ အကုသိုလ်အဟောင်း
 ကုဋေတသိန်းသေရတယ်။ အကုသိုလ်ကုဋေတသိန်းမဝင်ရဘဲ
 ပျက်စီးရတယ်။ ကုသိုလ်ပါရမီအဟောင်း ကုဋေတသိန်းဝင်
 ရောက်အားပေးသည်။ ကုသိုလ်ပါရမီအသစ် ကုဋေတသိန်း
 ဝင်ရောက်အားပေးသည်။ ကုဋေတသိန်းပေဂင်း လေးပြန်
 အနိုင်ရကြသည်။

[ကာလိဂ်မင်းကို အဿကမင်းအနိုင်ရ လေးမျိုးလဲရပုံ]
 နမူနာဝတ္ထု အကျဉ်းချုပ်ပြရလျှင် စစ်တိုက်ချင်လွန်း အား
 ကြီးလှသော ကာလိဂ်မင်းဟာ သူ၏သွီးတော် လေးပါးကို
 ရထား ၄-စီးနှင့် တကုဋေစီတန်သော တန်းဆာများကို ဆင်
 မြန်းစေ၍ အချွေအရံများစွာနှင့် အဿကမင်း၏ နိုင်ငံထဲသို့
 သွားစေသည်။ ကြော်ညာသည်ကား ငါ၏သွီးတော်လေးပါး

ကို မိဖုရားပြုလိုကပြုနိုင်၏။ ငါ၏သွီးတော်လေးပါးကိုမိဖုရား ပြုလျှင် ငါနှင့် စစ်တိုက်ရမည်ဟူ၏။ အဲဒါလို ကြော်ညာ လေသည်။

အဿကမင်းဟာ နတ်သွီးပမာ လှပစွာသော မင်းသွီး များကို လိုချင်လှပေ၏။ စစ်တိုက်ရမှာကိုလဲ ကြောက်လှ၏။ [ယခုလူတွေလဲမဂ်လေးပါး၊ ဖိုလ်လေးပါး၊ သစ္စာလေးပါး ကိုအားကြီးလိုချင်လှ၏။ တာပေမဲ့ ဝိပဿနာ အားထုတ်ရ မှာကိုတော့ အလွန်ကြောက်ကြသ်။] အဿကမင်းသည်။ မူး၊ မတ်၊ ဗိုလ်တွေနှင့် တိုင်ပင်တော့ မူး၊ မတ်၊ ဗိုလ်တွေက ကာလိဂ်မင်း၏ဥစ္စာကိုရမှာက လေးမျိုး၊ လေးသီထဲပါ တဲ့။ ကျွန်ုပ်တို့ဘက်က သေကြေ ပျက်စီးရမှာက လေးသောင်း မကပါဘူးဟု ကန့်ကွက်ကြတယ်။ အဿကမင်းဟာ ဘုရား အလောင်းနှင့် တိုင်ပင်ပြန်တယ်။ ဘုရားအလောင်းက (၁) သူ၏သွီးတော် လေးပါးတို့လဲ မိမိနိုင်ငံထဲသို့ ရောက်နေကြ ပါပြီ။ (၂) ရထားလေးစုလဲရောက်နေကြပါပြီ။ (၃) တန်း ဆာလေးကုဋေတန်တွေလဲ ရောက်၍နေကြပါ ပြီ။ (၄) ဒါခြံ အရံလေးစုလဲ ရောက်၍နေကြပါပြီ။ အဲဒါဟာ အောင်ပွဲရ မည့်နိမိတ်ပါ တဲဟုအားပေးသည်။ အဿကမင်းဟာ မင်းသွီး လေးပါး စသော ၄-စုကိုသိမ်းယူ၍ ကာလိဂ်မင်းနှင့် စစ် ခင်းကြသည်။ ကာလိဂ်မင်းကား (၁၅၀၀) ကိလေသာနှင့် တူ ပါတယ်။ အဿကမင်းဟာ ဝိပဿနာနှင့်တူပါ တယ်။ မင်းသွီး လေးပါးကား မဂ်လေးပါးနှင့်တူပါ တယ်။ ရထား ၄-စုကား

ဖိုလ်လေးပါးနှင့်တူပါတယ်။ ၄-ကုဋေတန်သော တန်းဆာ
 တို့ကား နိဗ္ဗာန်နှင့်တူပါတယ်။ အချွေအရံ လေးစုတို့ကား
 သစ္စာလေးပါးနှင့် တူပါတယ်။ စစ်ပဲ့ခမ်းကျင်း၍ တိုက်ကြ
 ခိုက်ကြတော့ ကာလိဂ်မင်း၏ဖြူဖွေးသော ကိုယ်စောင့်နတ်
 ကို။ အဿကမင်း၏ ဘက်တော်သားတွေကဝိုင်းဝန်းပြီး ခုတ်
 ကြ၊ ထိုးကြတော့ ကိုယ်စောင့်နတ်ကြီးပြေးတာနှင့် ကာလိဂ်
 မင်း၏ စစ်သားတွေလဲ ဖရိုဖရဲပြိုကွဲပျက်စီး၍ ပြေးကြတော့
 သည်။ ကာလိဂ်မင်းတောင်မှ ပြေးနိုင်၍ အသက်ဘေးမှ သိသိ
 ကလေးနှင့် လွတ်မြောက် သွားသည်။ [ဝိပဿနာ ဆိုတဲ့
 အဿကမင်းကား အနိုင်ရ၍အောင်ပဲ့ရ၍ ကာလိဂ်မင်း၏
 ပစ္စည်းဖြစ်သော လေးစုလဲ အရှုံးခံလိုက်ရသည်။ မိမိတိုင်း
 ပြည်သို့ အမြန်ထွက်ပြေးလာခဲ့ရသည်။ (ဝိပဿနာဆိုတာ
 ဒီနည်းပါး။ တိုက်တိုင်းအနိုင်ရမြဲတည်း။) ယောဂီတွေဟာ
 တသံသရာလုံး ကိလေသာ(၁၅၀၀)ကို အရှုံးပေး၍ လာခဲ့ရ
 တာမှာ ဝိပဿနာနဲ့မတိုက်ရသေးလို့ပါ။ [ဘုရားတဆူ တဆူ
 မှာ ၂၄-သင်္ချေ၊ ကုဋေ-၆၀၊ ဖိုလ်ခြေတသိန်းတို့ ပုထုဇဉ်
 ဘဝမှ အရိယာတိုင်းပြည်၊ မဂ်တိုင်းပြည်၊ ဖိုလ်တိုင်းပြည်၊
 နိဗ္ဗာန်တိုင်းပြည်ကို ရကြတာ။ ဝိပဿနာနဲ့ တိုက်လို့ပါး။
 [သံသရာပြတ်ပုံ(၁၁)ဋ္ဌာန]ကိုကြည့်ကြပါ။ တခုစီ၊ တခုစီ
 နှင့်အောင်ပဲ့ကြီးကို ရသွားကြပါတယ်။

အဝိဇ္ဇာမုဒ္ဒါဝိတံ ဇာနာဟိ | (သုတ္တနိပါတ် ပါဠိတော် ပါရာ
ဝိဇ္ဇာမုဒ္ဒါဝိ ပါတိနိ ယ န သု တ် တော် မှ ဂါထာ။)
သဒ္ဓါ သတိ သမာဓိဟိ | အဝိဇ္ဇာ၊ မောဟဆိုတဲ့။ အဝိဇ္ဇာကို
ဆန္ဒဝီရိယေန သံယုတာ | မုဒ္ဒါဝိတံ၊ ၁၅၀၀-ကံလေသာတို့၏
ဥက္ခောင်းဟူ၍။ ဇာနာဟိ၊ သိကြပါလော့။ သဒ္ဓါ၊ သတိ၊
သမာဓိဟိစ၊ သဒ္ဓါ၊ သတိ၊ သမာဓိတရားတို့နှင့်၎င်း။ ဆန္ဒဝီရိ
ယေနစ။ ဆန္ဒ ဝီရိယတရားနှင့်၎င်း။ သံယုတာ၊ တွဲဖက်၍ စစ်
တိုက်နေသော။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိပဿနာဝိဇ္ဇာနှင့်၊ မဂ်ဝိဇ္ဇာလေးပါး
ကို။ မုဒ္ဒါဝိပါတိနိ၊ အဝိဇ္ဇာဆိုတဲ့ ဥက္ခောင်းကို ထောင်း
တောင်း ဖြတ်သော ဒါး လက်နက်ကြီးဟူ၍။ ဇာနာဟိ၊
သိ၍ ထားပါလော့။ ဓါတ်၌ပါသော အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ
ဝိဇ္ဇာတို့နှင့် တိုက်လျှင်အဝိဇ္ဇာသေ၍ (၁၅၀၀) မသာဖြစ်မည်
တည်း။

**သက္ကာယဒိဋ္ဌိတွေ ဒီပုံကွာသည် ဟု
ရှင်းပြပုံများ**

(က) [အနိစ္စတော၊ မနသိကရောတော၊ ခယတော
သင်္ခါရာ ဥပဋ္ဌဟန္တိ။] ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် ပါဠိတော်မှ။ အနိစ္စ
အားဖြင့် နှလုံးသွင်းသော ယောဂီအား ကုန်ခြင်း၊ ချုပ်ခြင်း
ငြိမ်းခြင်းစသောအားဖြင့် သင်္ခါရရုပ်နာမ်တို့သည်။ ထင်မြင်
လာကုန်၏။ (အဲဒါသက္ကာယဒိဋ္ဌိ ကွာနေပုံတည်း။)

(ခ) ဒုက္ခတော၊ မနသိကရောတော၊ ဘယတော သင်္ခါ
ရာ ဥပဋ္ဌဟန္တိ။ ၎င်းပြင်ဒုက္ခအား နှလုံးသွင်းသော ယောဂီ

အား ဘေးဖြင့် ရုပ်နာမ်တို့သည်။ ထင်မြင်၍ လာကုန်၏။
(သက္ကာယဒိဋ္ဌိကွာနေပုံကည်း။)

(ဂ) အနတ္တတော၊ မနသိကရောတော၊ သုညတော
သင်္ခါရာ ဥပဋ္ဌဟန္တိ။) ၎င်းပင် အနတ္တအားဖြင့် နှလုံးသွင်း
သော ယောဂီအား အရိပ်နိမိတ်အမှားပါ ကင်းဆိတ်သော
အားဖြင့်။ သင်္ခါရရုပ်နာမ်တို့သည်။ ထင်မြင်လာကုန်၏။ ဒိဋ္ဌိ
ကွာ၏။

(ဃ) သတ္တသညံဥစ္စါဒ္ဓိတေန၊ စိတ္တေနသင်္ခါရေပဋိဂ္ဂဏှ
တောဒိဋ္ဌိနုပဇ္ဇတိ၊ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အနုပဇ္ဇမာနာယ၊ ဒိဋ္ဌိဥစ္စဒ္ဓနံနာမ
ဟောတိ။) ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ ဒုတိယ နံပါတ်-၂၃၄၊
ကြောင်းရေး-၂၂ သုမ္မ။ ။ သတ္တဝါတဲဟူသောသညာမှား
ကိုခါစွန့်လွှတ်လိုသော်။ ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့် ရုပ်နာမ်သင်္ခါရကို
ကေရုပ်ဘဲ။ သိကနာမ်ဘဲဟု သိမ်းဆည်းနေသောယောဂီအား
သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်။ မဖြစ်တော့ပြီ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်။ မဖြစ်
လာသည်ရှိသော်။ ဒိဋ္ဌိကိုခါသည်။ ပယ်သည် မည်တော့၏။
ဒိဋ္ဌိခါပုံဘဲ။ [ရုရု၊ မုမု ဓါတ်ပေါ်လျှင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိကွာသွား
တော့၏။ (အဲဒါလူပြိုန်းသိဘို့ အတိုရေးသည်။)

(င) အဝသ၊ ဝတ္တနုတ္တေန အနတ္တာ ဟုတော အဘာဝတ္ထ
နအနိစ္စာ၊ ဥပ္ပါဒ ဝယ ပဋိပိဋ္ဌနုတ္တေန၊ ဒုက္ခာတိ၊ ပဿတော
ဒိဋ္ဌိဥစ္စါဒ္ဓနံနာမဟောတိ။) ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ ဒုတိယ။
နံပါတ်-၂၃၅၊ ကြောင်းရေး-၉ သုမ္မ။ ။ ဓါတ်တရားတွေ
ဟာ။ အလိုသို့ မလိုက်သောကြောင့်။ အနတ္တ ဘဲဟူ၍ ၎င်း။

ဖြစ်ပေါ်လာပြီး ချုပ်ရခြင်းဖြင့် မမြဲသောကြောင့် အနိစ္စ ပါဘဲ။ ဓါတ်တွေဟာ ဖြစ်ပျက်-ဖြစ်ပျက်နှင့် အမြဲနိမ့်စက်၍ နေသောကြောင့် ဒုက္ခဘဲဟူ၍၎င်း။ ရှု၍နေသော ယောဂီ အား ဒိဋ္ဌိကို ချစ်စွာပယ်နှုတ်သည်မည်၏။

(စ) သင်္ခါရေစ အနုတ္တတော ပဿတော၊ အတ္တာတိ ဝိပုလ္လာသံ ပဇာဟတိ၊ ဒိဋ္ဌောဃ ဥတ္တရတိ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌက ထာ ဒုတိယ နိပါတ်-၉၉၊ ကြောင်းရေး-၁၁ သုမ္မု။ ။ရုပ် နာမ်သင်္ခါတို့ကို။ အနုတ္တအားဖြင့် ရှုပွားသော ယောဂီအား အတ္တဘဲဟူသော ဝိပုလ္လာသကို ပယ်သည်။ ဒိဋ္ဌိဩဇာ မှုကူး မြောက်တော့၏။

(ဆ) ဒိဋ္ဌိသံကိလေသော ဝိပဿနာယ ဝိသုဇ္ဈတိသာ ဝိပဿနာပညက္ခန္ဓော။ နေတ္တိပိဋ္ဌိတော် ပေဋကောပဒေ သပိဋ္ဌိတော်မှ။ ဝိပဿနာပွားလျှင် ဒိဋ္ဌိသံကိလေသာ ကို ပယ်သတ်နေသည်။ ဒိဋ္ဌိစင်ကြယ်၍နေသည်။ ပညာစုတည်း။

(ဇ) ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိတိ၊ နာမရူပါနံ၊ ယထာသဘာဝဒဿနံ သတ္တဒိဋ္ဌိမလဝိသောနေတော၊ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ။] ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ် အဋ္ဌကထာမှ အနက်ကား။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိတိ၊ ဒိဋ္ဌိမှ စင်ကြယ် သည်ဆိုသည်ကား။ နာမရူပါနံ၊ နာမ်ရုပ်တို့၏။ ယထာသဘာဝ ဒဿနံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သူ၏ပင်ကို သဘာဝကို တွေ့မြင် ခြင်းသည်။ ခဟာတ်၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ် ကြောင့်နည်း ဟူမကား။ သတ္တဒိဋ္ဌိမလဝိသောနေတော၊ သတ္တဝါရှိ၏ ဟူ

သော အယူမှားအညစ်အကြေးကိုသုခ်သင်နိုင်သောကြောင့် ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိမှစင်ကြယ်သည်မည်၏။ ဒိဋ္ဌိကွာသည် မည်၏။

(ဈ) [အထဝါဒိဋ္ဌိယောနာမ၊ ဝိပဿနာယ ဝေပဟိ နာ။] ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်အဋ္ဌကထာမှ။ တနည်းကား၊ ဒိဋ္ဌိရှိသမျှ တို့ကို။ ဝိပဿနာဖြင့်သာလျှင်၊ ပယ်ခွါရသည်။

(ည) [နာမရူပပရိစ္ဆေဒေန သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ။] နိကာယအဋ္ဌကထာနှင့် ၇-ကျမ်းမှ။ သိကနာမ်ဘဲ၊ ဧကရုပ်ဘဲဟု မရောစေဘဲ ပိုင်းခြားနိုင်သဖြင့်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို ပယ်သတ် တော့၏။

(ဋ) [ဓမ္မဝဝတ္ထာနေန၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ။] ဥဒါန်း အဋ္ဌကထာမှ။ ဧကရုပ်ဘဲ၊ သိကနာမ်ဘဲဟူ၍ ပရမတ္ထဓမ္မကို ပိုင်းခြားနိုင်လျှင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ စင်ကြယ်သွားတော့၏။

(ဌ) [ယာထာဝဒဿနံ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိနာမ၊ စိတ်ကို စိတ် သဘောအတိုင်း၊ စေတသိက်ကိုလဲ စေတသိက် သဘောအ တိုင်း၊ ရုပ်ကိုလဲရုပ်အတိုင်း၊ တွေ့ရ၊ ရှုရ၊ သိရလျှင် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ကွာနေပါပြီ။

(ဍ) [သဘာဝဒဿနေနပရိသုဒ္ဓိ။] မူပိကထာမှ။ စိတ် စေတသိက်၊ ရုပ်တို့၏ သဘာဝကိုတွေ့မြင်လျှင် ဒိဋ္ဌိမှစင်ကြယ် ပါပြီ။

(ဎ) [ပစ္စယဒဿနေန၊ ပရိယောဒါတံ။] မူပိကထာမှ

အကြောင်း-အကျိုး စပ်နေပုံကို တွေ့ရ၊ မြင်ရ၊ သိရသဖြင့် ယုံမှားခြင်းကင်းပါပြီ။ ပြုံးပြုံး-ပျက်ပျက် အသိဉာဏ် ထွက် ပါပြီ။

(ဏ) (သဘာဝဒဿနေန ဝိရဇံ။) စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်တို့၏သဘာဝကိုမြင်သဖြင့်။ ဒိဋ္ဌိဖြူတော့ဟာ ကင်းရှင်း၍ နေပါပြီ။

(တ) ပစ္စယဒဿနေန ဝိတမလံ၊ အကြောင်း-အကျိုး ဝါ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုတွေ့ရ၊ မြင်ရ၊ သိရသဖြင့် ဝိတမလဒိဋ္ဌိ အညစ်အကြေးနှင့် ဝိစိကိစ္ဆာအညစ်အကြေးတွေမှကင်းနေ ပါပြီ။

(ထ) ဒိဋ္ဌကတ္တာဝိစိကိစ္ဆာ၊ ယထာဒိဋ္ဌိ သမုစ္ဆိဇ္ဇမာ နာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာယသဟ သမုစ္ဆိဇ္ဇတိ။) ဝိသုဒ္ဓိမဂ်မဟာဒိဋ္ဌိကာမှ။ ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာဟာ တတံထဲနေကြ၏။ ဒိဋ္ဌိပြုတ်ကွာလျှင် ဝိစိ ကိစ္ဆာနှင့်အတူတကွပင် ပြုတ်ရ၊ ကွာရသည်။ (ယခုပြတာတွေ ဟာ ဒိဋ္ဌိနှင့်ဝိစိကိစ္ဆာ ခွဲခွဲပြ၏။)

(ဒိဋ္ဌိဝိစိကိစ္ဆာခွဲပုံ ကွာပုံပြုံး၏။)

သက္ကာယဒိဋ္ဌိနဲ့ ဝိစိကိစ္ဆာကွာလျှင်ပင်

အနောဝတတ်အိုင်ထဲကရေဧ ဥပမာ

[အပေါ်ထဲသို့ပြစ်ချနိုင်သော အကုသိုလ်တွေ (၁၅၀၀) ကိလေသာတို့တတွေဟာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိမှသာလျှင် အကျိုး ပေးနိုင်ကြသည်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိမရှိလျှင်၊ ၎င်းအကုသိုလ်ကံတွေ (၁၅၀၀) ကိလေသာတို့ဟာ အကျိုးမပေးနိုင်ကြတော့ပါ။

(အဟောသိကံတွေ့သဖြစ်ကြရတော့သည်။)(သါဝေကမ္မာ)
 အပါယဂါမိက၊ ကမ္မာနိနာမ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ သတိယေဝ
 ဝိပစ္စန္ဓိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ အသတိနောဝိပစ္စန္ဓိ။) အဘိဓမ္မာ
 ဋီကာများစွာမှ။ အနက်ကား၊ အပါယဂါမိက ကမ္မာနိနာမ
 အပါယ်သို့ပြစ်ချသော။ အကုသိုလ်ကံ (၁၅၀၀)ကိလေသာ
 တို့မည်သည်ကား။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်။
 သတိယေဝ၊ ဓါတ်ကိုမရှုသဖြင့် ရှိ၍နေပါမှသာလျှင်။ အပါ
 ယေသုခ၊ အပါယ်လေးဘုံတို့၌လည်း။ ဝိပစ္စန္ဓိ၊ အကျိုးကိုပေး
 စွမ်းနိုင်ကြကုန်၏။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်။
 အသတိ၊ ဓါတ်ကိုမရှုသဖြင့် မရှိခဲ့သည်ရှိသော်။ တာနိ၊ ထို
 အကုသိုလ်ကံ၊ ကိလေသာတို့သည်။ နောဝိပစ္စန္ဓိ၊ ဘယ်ဘုံမှာဘဲ
 နေနေ၊ အကျိုးမပေးနိုင်ကြကုန်။

ဓါတ်ရှုလို့ ဒိဋ္ဌိလဲကွာ၊ ဝိစိကိစ္ဆာလဲကွာသဖြင့် အပါယ်
 လေးဘုံမှ အမြဲတမ်းလွတ်နေကြရပုံကိုပြသည်။

[အပါယ်ချချနေတဲ့ ကံတွေကို ဝိပဿနာမီးနဲ့ရှို့ပြောချ
 ပြစ် ဇေနေရပုံ။] [ဈာယေထဘိက္ခဝေ၊ ကိလေသေ၊ ဝိပဿ
 နာအဂ္ဂိနာ။] ဈာနသံယုတ်။ အနက်ကား၊ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သား
 တို့။ ကိလေသေ၊ အပါယ်ထဲသို့ အမြဲပြစ်ချ နေကြသော။
 အကုသိုလ် ကိလေသာတို့ကို။ ဝိပဿနာအဂ္ဂိနာ၊ ဝိပဿနာ
 ဆိုတဲ့မီးဖြင့်။ ဈာယေထ၊ မီးရှို့ပြောချ ပြစ်ကြပါကုန်လော့။
 အပါယ်သို့ချချနေတဲ့ အကုသိုလ် ကိလေသာတို့ကို ဝိပဿနာ
 မီးနဲ့ရှို့မှ ဇေနေရပုံပြ၏။

သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိလျှင် ဝဋ် ၃-ပါး လယ်လယ်

နေရဦးမည်တဲ။

[ယါဝသက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သမုပ္ပဇ္ဇတိ၊ တာဝ၊ ဝဋ္ဋဿ ပရိယန္တော
 နုတ္တေဝါတိ၊ အပ္ပဟိနသက္ကာယဒိဋ္ဌိကောဝဋ္ဋော၊ ပရိတ္တမတိတံ။]

ဥပရိပဏ္ဏာသဒ္ဓိကာကြီး။ နံပါတ်-၂၆၆၊ ကြောင်းရေ-၃
 ဟံမူမ္မ။ အနက်ကား၊ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက် ကာလ
 ပတ်လုံး။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်။ သမုပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဆက်ကာ-ဆက်ကာ ဖြစ်ပေါ်၍နေသေး၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေ
 လောက်ကာလပတ်လုံး။ ဝဋ္ဋော၊ ကိလေသဝဋ်၊ ကမ္မဝဋ် ဝိပါ
 ကဝဋ် ၃-ပါး၌။ ပရိတ္တမတိ၊ အမြဲလည်၍နေရတော့၏။ အပ္ပဟိ
 နသက္ကာယဒိဋ္ဌိကော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို မပယ်ရသေးသော
 လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါသည်။ ဝဋ္ဋော၊ ကိလေသဝဋ်၊ ကမ္မဝဋ်
 ဝိပါကဝဋ်သုံးပါး၌။ ပရိတ္တမတိ၊ မပြတ်လည်၍သာနေရတော့
 ၏။ (ဒိဋ္ဌိမက္ခာလျှင် ဝဋ် သုံးပါးလယ်နေရပုံပြသည်။)

ဝိပဿနာဖြင့် မဂ်ကိုယ်ဝန်ကိုယူလျှင် ဝဋ်သုံးပါး ဖြတ်
 သွား၏။ [ဝိပဿနာမေဝ ဂဗ္ဘံ ဂဏှာတိ၊ နဝဋ္ဋဂဗ္ဘံ။] ဥပရိ
 ပဏ္ဏာသဒ္ဓိကာကြီး နံပါတ်-၂၉၀၊ ကြောင်းရေ-၁၀၊ ဟံမူမ္မ။
 အနက်ကား၊ ဝိပဿနာမေဝဂဗ္ဘံ၊ ဝိပဿနာဖြင့် သာလျှင်။
 မဂ်ကိုယ်ဝန်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူတော့၏။ ဝဋ္ဋဂဗ္ဘံ၊ ကိလေသဝဋ်
 ကမ္မဝဋ်၊ ဝိပါကဝဋ် ဟူသော ဝဋ်ကိုယ်ဝန်ကို။ နဂဏှာတိ၊

မယူတော့ပါ။ (ဝိပဿနာပွား၍ မဂ်ကိုယ်ဝန်ကို ယူသည်။)
ဝဋ်သုံးပါးပြတ်၍ ဝဋ်ကိုယ်ဝန် မရှိတော့ပြီတဲ့။

(ဤသဘာဝကပါဠိမျိုး ၇-ပုဒ်၊ ၈-ပုဒ်လောက် စုထား
သည်။ ဤ၌တပုဒ်ထဲသာပြုလိုက်ရပါသည်။)

သက္ကာယဒိဋ္ဌိရော၊ ဟိဒိဋ္ဌိတွေရောဟာ ဒိဋ္ဌိမှန် သ မျှ
အပါယ်သို့ကျ ရတာချည်းဘဲ။ [ဧကအင်္ဂုတ္တိရ် အဋ္ဌကထာ
နိပါတ်-၃၅၅၊ ကြောင်းရေး-၅၉ မှ။ (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ ဘိက္ခဝေ
သမ္ပန္နာဂတောတိ၊ ဝစနတော (လ) အန္တမသော ဝိသတိဝတ္ထု
ကံ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဥပါဒါယ၊ ဒိဋ္ဌိနာမ၊ သဂ္ဂ ဥပနေတုံ၊ သ
မထ္ဈောနာမနတ္ထိ၊ ဧကန္တနိရယသ္မိ ယေဝနိမုဇ္ဈာပေတိတိဂုတ္တ
ယထာဟိ၊ မုဂ္ဂ၊ မာသ၊ ပမာဏိကာပိပါသာဏ၊ သက္ခရာ၊
ဥဒကေ၊ ပတိတာ၊ ဥပရိပလဝမာနာ၊ နာမနတ္ထိ၊ ဧကန္တ
ဟောဋ္ဌာပဝိသတိ၊ ဝေမေဝံ၊ အန္တမသော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ သဂ္ဂ
ဥပနေတုံ၊ သမထ္ဈောနာမနတ္ထိ၊ ဧကန္တ အပါယေ၊ သုယေဝနိ
မုဇ္ဈာပေတိတိ။] အနက်ကား (မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယ ဘိက္ခဝေ၊ သမ္ပန္နာ
ဂတောတိ။) ဟူ၍။ ဝစနတော၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောခြင်း
ကြောင့် (လ) အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြား အား
ဖြင့်။ ဝိသတိဝတ္ထုကံ၊ နှစ်ဆယ်သော ဝတ္ထုရှိသော။ သက္ကာယ
ဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိကို။ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍။ ဒိဋ္ဌိနာမ၊ ဒိဋ္ဌိ
အမှားတို့မည်သည်ကား။ သဂ္ဂ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပနေတုံ၊
ပို့ဆောင်ခြင်းငှါ။ သမထ္ဈောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သည်မည်သည်။

နတ္ထိ၊ မရှိပါတကား။ ကေန္တံ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ နိရယသ္မိံ
 ယေဝ၊ ငရဲ၌သာလျှင်။ နိမုဇ္ဈာပေတိ၊ နစ်မြုပ်ပေတတ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်ဆိုအပ်၏။ ဟိ၊ ဥပမာပြုပါဦးအံ့။
 မုဂ္ဂ၊ မာသ၊ ပမာဏိတာ၊ ပဲနောက်မျှ။ ပဲကြီးမျှပမာဏရှိကြကုန်
 သော။ ပါသာဏ၊ သက္ခရာပိ၊ ကျောက်ခဲ-ကျောက်စရစ်ခဲ
 စသည်တို့သည်လည်း။ (ဥဒကေ ရေ၌။ ပတိတာ ကျကြကုန်
 သည်ရှိသော်။ ဥပရိ၊ ရေ၏အပေါ်၌။ ပလဝမာနာ၊ နာမ
 ပေါ်၍ နေကုန်သည်မည်သည်။ နတ္ထိယထာ၊ မရှိကြကုန်
 သကဲ့သို့။ ကေန္တံ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဟေဋ္ဌာ၊ ရေ၏အောက်သို့
 ပဝိသတိယထာစ၊ ဝင်၍နေကြရသကဲ့သို့။ ဝေမေဝံ၊ ဤအတူ
 သာလျှင်။ အန္တမသော၊ ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်
 သက္ကါယဒိဋ္ဌိ၊ သက္ကါယဒိဋ္ဌိသည်။ သဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပနေတုံ
 ပို့ဆောင်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သည် မည်သည်။
 နတ္ထိ၊ မရှိတော့ပါ။ ကေန္တံ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အပါယေသုယေ
 ဝ၊ အပါယ်လေးဘုံတို့၌ သာလျှင်။ နိမုဇ္ဈာပေတိ၊ နစ်မြုပ်
 စေနိုင်ကြကုန်၏။ (ဒိဋ္ဌိမှန်လျှင် အားလုံးဒိဋ္ဌိဟာ အပါယ်သို့
 သာပြစ်ချကြကုန်၏။ ကြောက်ကြပါ။)

လူတိုင်စကြာ၊ နတ်တိုင်သိကြား၊ ဗြဟ္မာတိုင် မဟာဗြဟ္မာ
 ကြီး ဒိဋ္ဌိကြောင့် အပါယ်သို့ ကျကြရတယ်။ (လင်္ကာ) ဒိဋ္ဌိ
 မကွာ ပုဂ္ဂိုလ်မှာလျှင် လူတိုင်စကြာ၊ နတ်မှာ သိကြား၊ မိုး
 ဖျားဗြဟ္မာ ဖြစ်တုံပါလည်း ခန္ဓာပြိုကွဲ၊ ကုသိုလ်စဲက ဖောက်
 လွှဲပါယ်ရှာ ရောက်မြဲသာတည်း။ (မာန်လည်ဆရာတော်။)

ဥက္ခိတ္တာပုညတေဇေန၊ ကာမရူပ ဂတိံ ဂတာ၊ ဘဝဂ္ဂန္တမ္ပိ
သမ္ပတ္တာ၊ ပုနဂစ္ဆန္တိဒဂ္ဂတိံ။] ဝိဘင်း ပါဠိတော် ဓမ္မဟဒယ
ဝိဘင်းမှ။ (၁) ဒါနကံမြောက်၍ လူ့ဘုံဆယ်ဌာနသို့ ရောက်
နေကြသော လူ့ဆယ်မျိုးတို့သည် ၎င်း။ (၂) သီလကံမြောက်
၍ နတ်၆-မျိုးသို့ ရောက်နေကြကုန်သော နတ်သားတို့သည်
၎င်း။ (၃) သမထကံမြောက်၍ ရူပတဆဲ တဘုံသို့ ရောက်နေ
ကြကုန်သော ရူပဗြဟ္မာတို့သည် ၎င်း။ (၄) ဘဝင်္ဂဘုံခေါ် တဲ
နေဝသညာ နာသညာယတနဘုံသို့ ရောက်နေကြကုန်သော
ဗြဟ္မာကြီးတို့သည် ၎င်း။ ရှိကြကုန်၏။ ထိုထိုလူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊
သတ္တဝါတို့သည်။ မိမိတို့၏ဖြစ်ရာ ဘုံဌာနမှ (ကံကုန်၍ ၎င်း
အသက်တမ်းကုန်၍ ၎င်း။ ၂-မျိုးစုကုန်၍ ၎င်း။ သေကြလျှင်
အပါယ်လေးဘုံသို့သာ ဒိဋ္ဌိကဆွဲငင်၍ ကျရောက် နစ်နာကြ
ရသည်။ ရှေးရှေး ပေါရာဏိက စကားပုံမှာ (၁) ဗြဟ္မာ့ပြည်
မှာ တဝင်းဝင်း ဝက်စားကျင်းမှာ တရွတ်ရွတ်တဲ့။ (၂) မနေ
က သိကြား၊ ယနေ့မှာ နွားလားတဲ့။ (၃) မနေ့က သူဌေး
ယနေ့မှာ ခွေးတဲ့။ ဒိဋ္ဌိကပေးလျှင် ဒါမျိုးတွေနှင့်သာ ဖြစ်၍
တသံသရာလုံး လာခဲ့ကြရတော့သည်။

ယုတ်လှ ဆိုးလှသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိတမျိုးကို ပယ်သတ်
နိုင်လျှင် တသံသရာလုံး ဧကြီးနဲ့ဆန်တက်ပြီ။ [ယုတ်စွာဒိဋ္ဌိ
ပယ်နိုင်ဘိမူ၊ ထိုသံသကိ သုံးလူနာထော၊ မြတ်ရှင်စောက
သောတာပန်ဟု၊ သမုတ်ပြု၏။ လေးခုအပါယ် ဒုက္ခနယ်မှ

တကယ်လှုတ်ကြောင်း ထပ်ဆင့်လောင်း၍ သံညောင်းချိုမြ
မိန့်ကြက်ဟ၏။]အောင်လန်မြို့ မြဝတီဆရာတော် ရေးသည်။

သောတာပန်ဟု ပုဂ္ဂိုလ်စုကား ငါးခုခန္ဓာ ရုပ်နာမ်ဟာ
ကို ငါ့သူတပါး အထင်မှားသည်။တရားယုတ်စွာ သက္ကါယါ
ဟု ရှုရှာဖွယ်လိ၊ ယင်းဒိဋ္ဌိကို ဝိပဿနာ ဉာဏ်ပညာဖြင့်
ပယ်ခွါရုံမျှ ဖြစ်ကုန်ကြ၏။(မြဝတီ)

(သေရေး၊ ရှင်ရေးတမျှ အားစိုက်ရမည့် ကရဏီယ အ
လုပ်ဝတ္တရားပြပုံပြီး၏။)

မဂ်တရားရှင်းပြခဏ်း

(ကေတိံ သ ကဆုံမာသ ကာဠပက္ခ ဒသဒိဝသ မပါတူ
ကုံးဂါမ။)

(၁) အဘိဓါန် ကျမ်းပေါင်း များစွာတို့၌ မဂ္ဂေါမဂ်
တရား။Xမဂ္ဂေါအကြောင်းတရား။Xမဂ္ဂေါလမ်းခရီး မဂ္ဂေါ
ဝိပဿနာဟူ၍ လေးမျိုးပြသည်။ ။တနည်း၊ အဘိဓါန်
ကျမ်းအမျိုးမျိုးတို့၌ [မဂ္ဂေါလမ်းခရီး။X ပထော လမ်းခရီး
အဉ္စုသော လမ်းခရီးစသည်ဖြင့်ပြပြန်၏။

(၂) လေယာဉ်ပျံတို့ သွားရာဖြစ်သော၊ လေကြောင်း
ခရီးကို လေကြောင်းမဂ်တဲ။X ခလှသဘော စသည်တို့၏
သွားရာဖြစ်သော မြစ်ကြောင်းခရီးကို ရေကြောင်းမဂ်တဲ။
လူနှင့် နွား မြင်း ဆင် လှည်း ကား မီးရထားတို့၏ သွားရာ

ဖြစ်သော ကုန်းကြောင်းခရီးကို ကုန်းကြောင်းမက်တဲ့။ ဤပုံ
လည်း မက်နဲ့ ခရီးနဲ့၊ လမ်းမနဲ့ အမည်တပ်၍ ခေါ်ကြသည်။

၅၅၀-ဇာတ် အဋ္ဌကထာ များစွာတို့၌ ပြပုံမှာတော့
ဒါနပြုသော ဒကာ-ဒကာမတို့ကိုမြတ်စွာဘုရားက (ဓာထာ
ဂတာနံ၊ ဂတမဂ္ဂေါ) ဟု ဟောခဲ့ပါသည်။ ဒကာ-ဒကာမတို့
ဒါနပြုခြင်းဟာ ငါဘုရားတို့၏ သွားရာလမ်းမကြီးဘဲ။ ဝါ၊
မက်တရားပါဘဲတဲ့။ သီလပြုကြသော ဒကာ-ဒကာမတို့ကို
ဘုရားက (ဓာထာဂတာနံ ဂတမဂ္ဂေါ။) သီလပြုတာဟာ
မြတ်စွာဘုရားတို့၏သွားရာဖြစ်သော လမ်းခရီးပါဘဲ။ (ဝါ)
မက်တရားပါဘဲတဲ့။ သမထပြုကြသော ဒကာ-ဒကာမတို့ကို
ဘုရားက (ဓာထာဂတာနံ ဂတမဂ္ဂေါ။) ဟု ဟောခဲ့ပါသည်။
သမထကိုပြုခြင်းဟာ ငါဘုရားတို့၏ သွားရာဖြစ်သော လမ်း
ခရီးပါဘဲ။ (ဝါ) မက်တရားပါဘဲဟု ဟောပြသည်။ (လမ်း
ခရီးဟာ မက်တရား) ပါဘဲဟုဆိုလိုသည်။

(၄) သင်္ဂြိုဟ်ကျမ်း သမုစ္စည်းပိုင်း၌လဲ မဂ္ဂင် ဂ-ပါးက
သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင် သမ္မာဒိဋ္ဌိမက်တရား။ မိစ္ဆာဉာဏ်စသည်တို့ကား
မိစ္ဆာမဂ္ဂင်တရားဟု ဖေါ်ပြ၍ထားပါသည်။

(၅) စရိယာပိဋကတ်အဋ္ဌကထာ နိပါတ်-၇၃၊ ကြောင်း
ဒေ-၁၁ ဟံ၌။ (ပုရောဟိတံ၊ ဗြဟ္မာလောကဂါမိမဂ္ဂံ အာ
စိက္ခာတိအာဟ။) အနက်ကား။ ရာဇာ၊ ဧကရာဇ်မင်းသည်။
ပုရောဟိတံ၊ ခဏ္ဍာလာဟမည်သော။ ပုရောဟိတ်ကို။ တံ၊
သင်သည်။ မမ၊ ငါ့အား။ ဗြဟ္မာလောကဂါမိမဂ္ဂံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်

သို့သွားရာဖြစ်သော ခရီးလမ်းမကြီးကို။ အာစိက္ခာ၊ ပြောပြ
 ပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်ခွဲပါပြီ။ (ခရီးလမ်းမကို
 မက်တဲ့ဗျ။) ပုရောဟိတ်က၊ မင်းအား ပြောပြပုံကိုလဲ (သော
 သဂ္ဂမဂ္ဂံ၊ အာစိက္ခိယာမိတိ၊ နိရယမဂ္ဂံ အာစိက္ခိ။) စရိယာ
 ပိဋက အဋ္ဌကထာပင်။ နံပါတ်-၇၃၊ ကြောင်းရေး-၁၆ ဟံမူ
 အနက်ကား။ သော၊ ထိုခဏ္ဍာလာဟ၊ မည်သော။ ပုရောဟိတ်
 ပုဏ္ဏားသည်။ သဂ္ဂမဂ္ဂံ၊ နတ်ပြည်သို့သွားရာဖြစ်သော။ မင်
 လမ်းမကို။ အာစိက္ခိယာမိ၊ ပြောပြပါအံ့။ ဣတိဤသို့၊ ဝန်ခံ
 ပြီးမှ။ နိရယမဂ္ဂံ၊ ရဲသို့သွားရာဖြစ်သော။ မင်လမ်းကြီးကို
 အာစိက္ခိ၊ ပြောကြားလေပြီ။ ဤ၌ (၁) ဗြဟ္မာလောကဂါမိမဂ္ဂ
 ဗြဟ္မာပြည်သို့သွားရာဖြစ်သော မင်လမ်းကြီး။ (၂) သဂ္ဂမဂ္ဂ
 နတ်ပြည်သို့သွားရာဖြစ်သော မင်လမ်းမကြီး။ (၃) နိရယမဂ္ဂ
 ရဲသို့ သွားရာဖြစ်သော မင်လမ်းမကြီးဟု ကျမ်းဂန်များ၌
 သုံးစွဲနေကြပုံကို တွေ့နိုင်ပါပြီ။

(၆) (က) တနည်း၊ အကုသိုလ်များသည်။ အပါယ်-၄
 ဘုံသို့သွားရာဖြစ်သော မင်လမ်းမကြီးတခု။ (ခ) ဒါနသည်။
 လူ့ ဘုံသို့သွားရာဖြစ်သော မင်လမ်းမကြီး။ (ဂ) သီလသည်။
 နတ်ပြည်သို့သွားရာဖြစ်သော မင်လမ်းမကြီး။ (ဃ) သမထ
 သည်၊ ဗြဟ္မာ ၂၀-ဘုံသို့ သွားရာဖြစ်သော မင်လမ်းမကြီး။
 (င) ဝိပဿနာသည်။ မင်ပြည်၊ ဖိုလ်ပြည်၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့သွား
 သွားရာဖြစ်သော မင်လမ်းကြီး လမ်းအထွေထွေကိုပင် (မင်
 တရား)ဟု၊ နာမည်တပ်၍ သုံးစွဲနေကြသည်။

(၇) [တေလောဘာဒိ ဥဿဒတာယ၊ အပါယမဂ္ဂံ အလောဘာဒိဥဿဒတာယ၊ သုဂတိမဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာနဂါမိမဂ္ဂဉ္စ၊ ပူရေန္တံ။] ဝိမာနဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ နံပါတ်-၁၆၊ ကြောင်းရေ ၁၄၊ သုမုမ္မ။ (အနက်ကား) တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ လောဘာဒိ၊ ဥဿဒတာယ၊ လောဘအစရှိသော။ အကုသိုလ်တရားဖြင့် ပြန်ပြောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အပါယမဂ္ဂံ၊ အပါယ်လမ်း မမက်ကို၎င်း။ အာလောဘာဒိ ဥဿဒတာယ၊ အလောဘ အစရှိသော ကုသိုလ်တရားဖြင့် ပြန်ပြောသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ သုဂတိမဂ္ဂံ၊ သုဂတိမဂ် ခရီးလမ်းမကြီးကို၎င်း။ နိဗ္ဗာနဂါမိမဂ္ဂဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်လမ်းမမက်ကို၎င်း။ ပူရေန္တံ၊ ဖြည့်၍ နေကြကုန်၏။ ။ အကျဉ်းချုပ်မှာ ရုပ်နာမ် ၂-ပါး၊ လက္ခဏာရေး ၃-ပါး၊ ပရိညာ ၃-ပါး၊ သစ္စာလေးပါး၊ ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါး၊ ဗောဓိပက္ခိယတရား ၃၇-ပါး၊ ဉာဏ်စဉ် ၁၆-ပါး ၅၅-ပါး၊ ၉၆-ပါး၊ ဝိပဿနာတရား အားလုံးတို့ဟာ မဂ် လမ်းမကြီးတွေပဲ။ (မေး) မဂ္ဂမဂ်ဆိုတာဘယ်တရားလဲ။

(ဖြေ) (ကောယနော အယံခေါဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါ။) သုတ်မဟာဝဂါ ပါဠိတော်။ မဟာသတိပဋ္ဌာန သုတ်တော် နံပါတ်-၁၁၉၊ ကြောင်းရေ-၁၈ ခံသရက္ခမုမ္မ။ ချစ်သားတို့ တလမ်းထဲ သွားနေသော ဤသတိပဋ္ဌာန်း လေးပါးကို (ကောယနမဂ်တရား) ဘဲဟူ၍ မှတ်ထားကြပါ။ ကျင့်ကြ ပါတဲ။

(မဂ်တရားရှင်းပြခမ်း အကျဉ်းချုပ်ပြီး၏။)

(၃၁) ဘုံ အရူးတို့၏ ချမ်းသာ

မနုဿ သမ္မတ္တိသုခါ
သုခါ၀ သမ္မတ္တိဒေဝါ
သုခါ ဗြဟ္မသမ္မတ္တိစ
နိဗ္ဗာန် ပဝရံသုခံ။

ဘောဇ္ဇော၊ သုံးဆဲ တထောင် ဝဋ်
အိမ်နှောင်၌ ပြောင်ပြောင်- ဝင်း
ဝင်း ခံစားခြင်းရှိကြသော အို... လူ
အပေါင်းတို့။ မနုဿ သမ္မတ္တိ၊ လူ့ ပြည်

မှာထိန်။ တရိုန်ရိုန်နှင့် ဂုဏ်သိမ်မညှိုး စည်းစိမ်မျိုးသည်ကား
သုခါ အရူးအနှမ်း အထူးအဆန်းမို့ ကူးသန်း မရအောင်
ချမ်းသာလှပ ပါပေ၏။ စ၊ ထို့ ထက်သာသော ချမ်းသာမျိုးကို
ပြုပါဦးအံ့။ ဒေဝ သမ္မတ္တိ၊ နတ်ပြည်မှာထိန်၊ တရိုန်ရိုန်နှင့်
ဂုဏ်သိမ်မညှိုး စည်းစိမ်မျိုးသည်ကား၊ သုခါ၊ အရူးအနှမ်း
အထူးအဆန်းမို့။ ကူးသန်းမရအောင် ချမ်းသာလှပေ၏။
စ၊ ထို့ ထက်သာသော ချမ်းသာမျိုးကို ပြုပါဦးအံ့။ ဗြဟ္မာ
သမ္မတ္တိ၊ ဗြဟ္မာမှာထိန်၊ တရိုန်ရိုန်နှင့်ဂုဏ်သိမ်မညှိုး စည်းစိမ်
မျိုးသည်ကား။ သုခါ၊ အရူးအနှမ်း အထူးအဆန်းမို့ ကူး
သန်းမရအောင် ချမ်းသာလှပေ၏။ စ၊ ထိုသုံးမျိုးထက်ကဲလွန်
သော ချမ်းသာမျိုးကို ပြုပါဦးအံ့။ နိဗ္ဗာန်၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်း
ချုပ်ပြတ်ငြိမ်း၍ ဇာတ်သိမ်းရာမှန် ပြည်နိဗ္ဗာန် သည်ကား
ပဝရံ၊ တူနှိုင်းမရ။ လူ့ ဂိုဏ်း ပဝရဟာမို့။ အတိုင်းတိုင်းအ က်
ကြပေထသော။ သုခံ၊ အဆိပ်တွေခမ်း ဣန္ဒြေနှုန်းမို့ ထိပ်တန်း
ကြသော ချမ်းသာကြီးပါပေတည်း။

ပထမ၊ ဒုတိယ၊ တတိယချမ်းသာ ၃-စုက အရူးအတွက်

တွေ့ပါဘဲ။ စတုတ္ထ ချမ်းသာခြင်းသည်သာလျှင် အနိယာ
အတုကံ၊ လောကုတ္တရာအတုကံမို့ (အတုလံ)ဘွဲ့ရ ချမ်းသာ
ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ဗြဟ္မာ တို့၏ဝါဒ ပြသနေခြင်း

<p>သတ္တိယာဝိယ သြမဋ္ဌော ဥယျမာနောဝ မတ္တကေ ကာမရာဂံ ပဟာနာယ သတောဘိက္ခု ပရိဗ္ဗဇေ</p>	<p>သဂါထါဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိဘော် ကြီးမှယူပြသည်။ သတ္တိယာဝိယ လေး လှသော လှန်မကြီးဖြင့်။ သြမဋ္ဌောဝိယစ ရင်ဝ အလယ်</p>
--	---

နာကျင်ဘွယ်ဖြင့် တကယ်စူးဝင်နေသောသူကဲ့သို့၎င်း၊ မတ္တ
ကေ၊ ဥက္ခေဝင်းခေါင်းတွင် ထိပ်ပြင်ခေါင်းပေါ်၌။ ဥယျမာ
နောဝိယစ၊ ညီးညီး-ပြောင်ပြောင်၊ မီးကြီး လောင်၍နေ
သောသူကဲ့သို့၎င်း။ ကာမရာဂံ၊ ကာမဂုဏ်ငါး အာရုံပွားတဲ့
လောဘတရားဆိုးကြီးကို။ ပဟာနာယ၊ လာလာသမျှ စျာပန
ဖြင့် ပြာချပြစ်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ သတတော၊ သတိပဋ္ဌာန်
အမိကြံ၍ ရိညာဏ်နှင့် နေပေသော။ ဘိက္ခု၊ အကုကိလေ၊
ဝိပါင်တော့ကို။ နေ့ရှေ့မတဲ အခွဲကြီးခွဲလျက် တယောက်ထဲ
နေလေ့ ရှိသော ရဟန်းသည်။ ပရိဗ္ဗဇေ၊ ကိလေသာ ဂျိုးအ
မှိုက်တို့ကို။ ဝိပဿနာမီးမြှိုက်ပြီးတော့ ဟီးတိုက်ကာ ရှိ၊ ပြစ်
ရာတော့သတည်း။

[သမထလေးဆယ်နဲ့ ဝိဇ္ဇာနဲ့၊ အဘိညာဉ်နဲ့၊ သမာပတ်နဲ့
စျာန်ကိုးစျာန်နဲ့၊ မြေလျှိုးမိုးပျံ့နဲ့၊ တန်ခိုးစျာန်နဲ့၊ ရှေးကမ္ဘာ

လေးဆယ်ကို မြင်စွမ်းနိုင်သော ပုဗ္ဗေနိဝါသာ နုဿတိဉာဏ်
 တော်ကြီးကို၎င်း။ နောက်ကမ္ဘာလေးဆယ်မြင်စွမ်းနိုင်သော
 အနာဂတံသဉာဏ်တော်ကြီးကို၎င်း။ ရရှိနေကြသော ကမ္ဘာ
 ပေါင်း ၈၄၀၀၀-ကြာအောင် ဗြဟ္မာ့ဘုံ၌ နေကြရသော
 ဘဝဂ်ဟုခေါ်တဲ့ဌာနက ဗြဟ္မာကြီးတွေတောင်မှ (ဒိဋ္ဌိတလုံး
 ကို) မမြင်ရသဖြင့် ကာမရာဂ ကိလေသာကို ပယ်သတ်ဘို့
 မြတ်စွာဘုရားက လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့အား ဟောဟော ပေး
 ပါဟုလာ၍ လျှောက်တယ်။ ပထမတန်း ဗြဟ္မာကြီးတွေ
 တောင်မှ ဤမျှ (ကဏ်း) နေပါမှ လူတွေ၊ နတ်တွေမှာ ဘယ်
 ပြောစရာရှိတော့မှာလဲ။ အရူးမြင်၊ အရူးသိ၊ အရူးပြောချည်း
 ဖြစ်နေကြတော့မှာပေါ့။ [ဣတိဝုတ် ပါဠိတော်၌ ဘုရား
 ဟောထားတဲ့ ဂါထာကိုကြည့်ပါဦး။

<p>ပညာယ ပရိဟိနေန ပဿလောကံ သဒေဝကံ နိဝိဋ္ဌိနာမရူပသ္မိံ ဣဒံသစ္စန္ဒိမညတိ။</p>	<p>ပညာ၊ ဝိပဿနာပညာ၊ မဂ် ပညာမှ ပရိဟိနေန၊ မကျင့်မကြံ မနာခံဘဲ။ ဆုတ်ယုတ်နေခြင်း ကြောင့်။ နာမရူပသ္မိံ၊ နာမ်ရုပ် ၂-ပါး၌။ နိဝိဋ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌိငါ၊ တဏှာငါ၊ မာနငါနှင့်စွဲဝင်ပူးကပ်၍ နေသော။ သဒေဝက၊ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာသတ္တဝါနှင့်တကွသော လောကံ၊ သုံးဘုံသားတွေကို။ ပဿ၊ စေ့စေ့ - ၄၄ ဉာဏ်ဖြင့် လု၍ကြည့်ရှုစမ်းပါလော့။ ဣဒံ၊ ဝိညာဉ်သိ၊ သညာသိ၊ ဒိဋ္ဌိသိ ဝိတက်သိ၊ သုတမယသိ၊ စိန္တာမယသိ၊ အသိခြောက်ပါးကို သစ္စန္ဒိ၊ အမှန်ဘဲဟူ၍။ မညတိ၊ မညနာသုံးပါးဖြင့် အမှားကြီး</p>
---	---

မှား၍ပင်နေတော့၏။ (၃၁)ဘုံသားတွေ ဒိဋ္ဌိကပ်ပြီးမှားနေကြပုံပြသည်။

(ဗုဒ္ဓါဒိသဘောမျှ သိကဉာဏ်ပညာ။) ဗြဟ္မာကြီးက (၃၁)ဘုံက လူ့နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါ တွေဟာ (ကာမ၊ ရာဂ) ဆိုတဲ့ ချောက်နက်ကြီးထဲ၌ ကျကျနေကြပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် (ကာမ ရာဂ)ကို ပယ်သတ်ဘို့ ဘုရားက ဟောပြပေးပါတဲ့။ ဒီလိုလျှောက်တော့ ငါတို့၏ မြတ်စွာဘုရားက (ဒိဋ္ဌိ)တလုံး ပယ်ဘို့သာ အရေးကြီးပါတယ်။ (ဒိဋ္ဌိ)တလုံးကိုပယ်ထားလျှင် (၁၅၀၀) ကိလေသာများ အပါယ်သို့ မချနိုင်တော့ပါဘူး။

<p>သတ္တိယာဝိယ သြမဋ္ဌော ဥယျမာနောာ မတ္တကေ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ပဟာနာယ သတောဘိက္ခုပရိဗ္ဗဇေ။</p>	<p>သဂါသာဝဂ္ဂ သံယုတ် ပါဠိ တော်မှ။ သတ္တိယာ၊ ကြီးလေး လှသော လှန်မကြီးဖြင့်။ သြမ ဋ္ဌောဓိယစ၊ ရင်ဝ၊ အလယ်၊</p>
--	---

နာကျင်ဘွယ်ဖြင့် တကယ်စူးဝင်၍ နေသော သူကဲ့သို့၎င်း။ မတ္တကေ၊ ဥက္ခေအင်းခေါ် တွင် ထိပ်ပြင်ခေါင်းပေါ်၌။ ဥယျမာနောဓိယစ၊ ညီးညီး-ပြောင်ပြောင်၊ ဟီးဟီး လောင်မျှ မီးလောင်ခံရသော သူကဲ့သို့၎င်း။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ စိတ်-၁၂၁ ပါး၊ စေတသိက် ၅၂-ပါး၊ ရုပ် ၂၈-ပါး၌။ ငါ့သူ့၏နေသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိကြီးကို။ မဟာနာယ၊ လာလာသမျှ စွာပနဖြင့် ပြာချပြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ သတော၊ သတိပဋ္ဌာန် အရှိကြံ၍ ရိဉာဏ်ရှိသော ဘိက္ခု၊ အကုကိလေ၊ ဝိပင်္ဂါန်တွေကို

နေ့ရှေ့မတဲ၊ အခဲကြီးခဲ၍ တယောက်ထဲ နေလေ့ရှိသော ရဟန်းသည်။ ပရိဒ္ဓဇေ၊ ကံလေသ၊ ကျိုးအမှိုက်တို့ကို။ ဝိပဿနာ မီးမြှိုက်ပြီးတော့ ဟီးတိုက်ကာ ရှို့လိုက်ရာတော့ သတည်း။

ဗြဟ္မာတို့၏ ဝါဒက (၁၅၀၀) ကံလေသာတို့ကို ဦးစွာ ပယ်ရှားထားကြပါတဲ့။

ဗုဒ္ဓဝါဒကတော့ (ဒိဋ္ဌိ) တလုံးကို ဦးစွာပယ်ရှား၍ ထားကြပါတဲ့။ ။ (ဒိဋ္ဌိ) တလုံးကွာလျှင် (၁၅၀၀) ကံလေသာ များဟာ အပါယ်သို့မချနိုင်တော့ပါ။

ဝိသာခါဒိဋ္ဌိတလုံးပယ်နိုင်၍ (၁၅၀၀) ကံလေသာတွေမှိုင့်ရပုံ

ဝိသာခါဟာ ၇-နှစ်သွီးအရွယ်ကပင် (ဒိဋ္ဌိမယ်ပြီး သော တာပန် မဂ်ဖိုလ်နဲ့ နေလာခဲ့တယ်။ (၁၆)နှစ် အရွယ်ရောက် တော့။ ပုဏ္ဏဝဇ္ဇန သူဌေးသားနဲ့ အိမ်ထောင်ကျနေတယ်။ ကာမ-ရာဂ ဗျာပါဒတွေနှင့် ရှုတ်ပေ့၍နေတယ်။ ကြားတဲ့ ဖြစ်ပုံမှာတော့ (မဟာလ္လတတန်းဆာ) ကြီး။ ၂၇-ကုဋေနှင့် ဝတ်ပြီး ကြားနိုင်သေးတယ်။ သား၊ သွီးက (၂၀) မြီးက-၄၀၀ မြစ်ရှစ်ထောင်နှင့် ကာမဘောင်၌ နေတယ်။ ကာမရာဂနှင့် နေပေမဲ့ (၁၅၀၀) ကံလေသာတို့က ဝိသာခါကို အပါယ်ထဲ သို့မချနိုင်တော့ပါ။ [အပါယ်ဂါမိက ကမ္မာနိနာမ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ သတိယေဝ ဝိပစ္စန္ဓိ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ အသတိ နော ဝိပစ္စန္ဓိ။] ဋီကာကြီးများစွာမှ။

(အနက်ကား) အပါယဂါမိက ကမ္မာနိနာမ၊ အပါယ် ထဲသို့ပြစ်ချနေတဲ့ အကုသိုလ်ကံတို့မည်သည်ကား။ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိယာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်။ သတိယေဝ၊ ရှိ၍ နေမှသာလျှင်။ ဝိပစ္စန္ဓိ၊ အကျိုးပေးတတ်ကြကုန်၏။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်။ အသတိ၊ မရှိခဲ့သော်။ နဝိပစ္စန္ဓိ၊ အပါယ်၌အကျိုး မပေးနိုင်ကြကုန်။

အကုသိုလ်ကံတို့ (၁၅၀၀) ကိလေသာတို့ဟာ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိရှိနေတဲ့သူကိုမှ အပါယ်ထဲသို့ပြစ်ချနိုင်ကြတယ်။ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိမရှိလျှင် အကုသိုလ်ရော၊ ကိလေသာတို့ဟာ သတ္တဝါတွေ ကို အပါယ်ထဲသို့မချနိုင်ကြတော့ပါ။ သောတာပန်တွေဟာ ဒိဋ္ဌိနဲ့ဝိစိကိစ္ဆာ ၂-မျိုးကိုသာ ပယ်နိုင်ကြပါတယ်။ (ကာမ ရာဂ) တို့ကို မပယ်နိုင် ကြသေးပါ။ သကဒါဂါမ်တို့ဟာ။ (ကာမ-ရာဂ၊ ဗျာပါဒ)ကို ခေါင်းပါးရုံသာ ပယ်နိုင်ကြ တယ်။ ကြွင်းကျန်တာတွေကိုမပယ်နိုင်ကြသေးပါ။ အနာဂါမ် တို့တောင်မှ (၁၅၀၀)ထဲက ကာမ ရာဂ ဗျာပါဒ ၂-မျိုးကို သာလျှင် ပယ်နိုင်ကြပါတယ်။ ကျန်တာတွေကို မပယ်နိုင်ကြ ပါ။ မပယ်နိုင်ကြပေမဲ့ အပါယ်သို့မကျရတော့ပါ။ အပါယ် တံခါးပိတ်၍ သွားပါပြီ။ ၁၅၀၀-ကိလေသာတွေကို ရဟန္တာ တို့သာ။ အကျင်းအကျန်မရှိစေဘဲ။ ပယ်နိုင်ကြပါတယ်။ ပယ် စဉ်ပြု၍ ဟောကြပါလေ။

ခါတ်ပို့သော ဝိသာခါ၏(၇)ဘဝကို ကြည့်ပါဦး

- (၁) ဝိသာခါဘဝနှစ်ပေါင်း ၁၂၀-နေရာ။
- (၂) နိမ္မာမှာ ၂၃၀-ကုဋေ၊ ၄-သန်း နေရာ။
- (၃) အဝိဟာမှာ ကမ္ဘာပေါင်း (၁၀၀၀)
- (၄) အတပ္ပါမှာ ကမ္ဘာပေါင်း (၂၀၀၀)
- (၅) သုဒဿာမှာ ကမ္ဘာပေါင်း (၄၀၀၀)
- (၆) သုဒဿိမှာ ကမ္ဘာပေါင်း (၈၀၀၀)
- (၇) အက္ကနိဋ္ဌာမှာ ကမ္ဘာပေါင်း (၁၆၀၀၀)

ယခုပြတဲ့(၇)ဘဝနှင့် စာနာ၍ကြည့်လျှင် ကမ္ဘာပေါင်း (၃၁၀၀၀)နှင့် ၂၃၀-ကုဋေ၊ ၄-သန်း၊ ၁၂၀-အထိတက်တက် ပြီးနေရတယ်။ အဲဒါ ခါတ်တလုံးက အမြတ်ဆုံးဋ္ဌာနသို့ ပို့ပို့နေ ကြပုံကို ပြထားပါသည်။ (ဒိဋ္ဌိ)တလုံးကို ပယ်နိုင်၍ ဤမျှ လောက် အတက်နဲ့ အမြင့်တန်းနဲ့နေသွားရသည်။ (၁၅၀၀) ကိုတော့ ဝိသာခါဟာ မပယ်ရ၊ မသတ်ရသေးပါ။ ဗြဟ္မာ ကြီးက ပူပန်ခနသော (၁၅၀၀) ကိလေသာနှင့် အကုသိုလ်ကို ဝိသာခါတို့က မပယ်ရသေးပါ။ မသတ်ရသေးပါ။ (ဒိဋ္ဌိ) တလုံး သေသွားတာနှင့် အပါယ်တံခါး ပိတ်ရတော့သည်။ ခါတ်၏တန်ခိုးပါဘဲ။ ခါတ်နှင့် ဒိဋ္ဌိတလုံးကို အရေးတကြီး သတ်ကြ၊ သောတာပန်ဘဝကို ရမည်။ ခါတ်နဲ့ (၁၅၀၀) ကိလေသာကိုသတ်ဘို့ကို လုလ္လမပြုနဲ့ဦး။ (ဝေရမဏိ)လောက် သာပြုနေကြပါဦး။

| နှစ်(၅၀၀၀)သာသနာမကွယ်တစု | ပရိယတ္တိသာသနာ
 | နိဗ္ဗာန်အထိ သာသနာမကွယ်တစု | တခုထဲကို သဲသဲ-မဲမဲ
 ပြုနေလျှင် သာသနာဟာ(၅၀၀၀)စေ့မှ ကွယ်မည်။ ၎င်း
 အတွင်း၌မကွယ်ပါ။ ။ဝိပဿနာကို ပွားများသော သူ
 မှာကား။ နှစ်(၅၀၀၀)ရော။ နိဗ္ဗာန်အထိရော။ သာသနာ
 မကွယ်ပါ။ဝိပဿနာနဲ့သာ နတ်ပြည်သို့ရောက်သွားမှု စာတု
 မဟာရာဇ်မှာ ၉-သန်းလဲမကွယ်ပါ။တာဝတိံသာမှာ ၃-ကု
 ဋေ ၆-သန်းမကွယ်ပါ။ ယာမာမှာ ၁၄-ကုဋေ ၄-သန်း
 မကွယ်ပါ။တုသိတာမှာ ၅၇-ကုဋေ ၆-သန်းမကွယ်ပါ။ နိမ္မာ
 မှာ ၂၃၀-ကုဋေ ၄-သန်းမကွယ်ပါ။ဝသဝတ္တိမှာ ၉၂၁-ကု
 ဋေ၊ ၆-သန်း သာသနာမကွယ်ပါ။ ဗြဟ္မာ ၂၀-မှာလဲ သူတို့
 နေရသော လက်တန်းအထိ သာသနာ မကွယ်တော့ပါ။
 (၁)ပုထုဇဉ်တောဟာ(၅၀၀၀)စေ့ လျှင်သာသနာကွယ်မည်
 (၂)အရိယာများမှာ ယနေ့ကစ၍နိဗ္ဗာန်အထိပင် သါသနာ
 မကွယ်တော့ပါ။ (သုညကမ္ဘာမှာလဲ) ၎င်းတို့၌ သာသနာ
 မကွယ်တော့ပါ။

ကမ္ဘာတသိန်းဘုရားများစွာပင်

၇-သင်္ချေဗြဟ္မဒေဝဘုရားစ	၁၂၅၀၀၀	လောင်း၊ယ၊ရာ	၃-ဦး
၉-သင်္ချေ ဂေါတမဘုရား	၃၇၇၀၀၀	။ ။ ။	၃-ဦး
၄-သင်္ချေသရဏကံရာဘုရား	၁၂-ဆူ	။ ။ ။	၃-ဦး
ကမ္ဘာတသိန်း ပဒုမုတ္တိရ်စ	၁၇-ဆူ	။ ။ ။	၃-ဦး

လေးဌာနအတွင်း၌ ပွင့်ကြကုန်သော ဘုရားများမှာ

(၅၁၂၀၂၉)ပွင့်ကြပါသည်။ ၎င်းဘုရားတွေနှင့် တွေ့ဆုံ ကြုံ
 ကြိုက်သဖြင့် အလောင်းတော်ရယ်။ ယသော်မရာရယ်။ သား
 ရာဟုလာရယ်။ တအိမ်ထောင် မိဘ၊ သား၊ တစုတို့ဟာ တဲ့၍
 တဲ့၍ ပါရမီတော်ကြီးကိုသာ အားတိုက်-အင်စိုက် ဖြည့်
 ဆည်းပူးကြတယ်။ (ဓါတ်တရားတခု)ကို မေ့မေ့နေ ကြ
 တယ်။ ဒါကြောင့် ဓမ္မစကြာပါဠိတော်၌ ထည့်၍ပြုထား
 သည်မှာ (ပုဗ္ဗေအနုနုဿုတေသု ဓမ္မေသု။) ဟူ၍ ကွက်ကွက်
 ကွင်းကွင်း၊ ထင်းထင်း-လင်းလင်းကြီး ဝန်ခံ၍ထားသည်။
 ပါရမီသာပြည့်ဝ၍ ဓါတ်မပါတော့။ မဂ်၊ ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်မရကြ
 သေးပုံ။ အပါယ်တံခါးလဲခပိတ်ကြရသေးပုံ။ ဆင်းရဲသံသရာ
 လဲ မပြတ်ကြသေးပုံကို ဖော်ပြခြင်း သတိရစေခြင်းတည်း။

ဓ	ဓ	ဓ	မဂ္ဂသစ္စာနဲ့နိရောဓသစ္စာ၊
လ	ဒ	မ	ဒုက္ခသစ္စာနဲ့သမုဒယသစ္စာ။
၅၀၀	၅၀၀	၅၀၀	

ခန္ဓာကိုယ်မှာ လောဘဖြစ်လျှင် ၅၀၀-ပါရှိ၏။ ဒေါသ
 ဖြစ်လျှင် ၅၀၀-ပါရှိ၏။ မောဟဖြစ်လျှင် ၅၀၀-ပါရှိ၏။
 ၎င်းခန္ဓာကိုယ်ထဲမှပင် ဓါတ်များပြုပြပေါ်သည်။ (အရိပ်ပြ
 အကောင်ထင်ကြပါ။) (၁)လောဘ-၅၀၀၊ ဒေါသ-၅၀၀
 မောဟ-၅၀၀ ခေါင်းဆောင်နှင့် ငယ်သား ကိလေသာ
 (၁၅၀၀)ဖြစ်ပုံကိုပြသည်။ ငါတို့ကိုသတ်ဖြတ်ကြပါ။ ငါတို့
 ဟာ သင်တို့၏ ရန်သူတွေ့ဘဲ။ ငါတို့ကိုမသတ်လျှင် အပါယ်

လေးပါး၌ ပြစ်ချ၍ထားမည်။ ငါတို့ဟာ ရောဂါတွေဘဲဟု အမြဲတမ်းပြု၍ နေတော့သည်။ လူများက တွေ့ပါလျက်နှင့် မရိပ်စားခံကြပါ။ (၂) ပူပူ-ဇေ၊ ရှုစသော ဓါတ်များကလဲ ခန္ဓာထဲမှ ပေါ်ပေါ်ပြသည်။ ငါတို့ဟာ ဆေးဝါးတွေပါ ဘဲ။ ဓါတ်ဆေးဖြင့် ကိလေသာ (၁၅၀၀) ရောဂါကို ကုသ၍ ပြစ်ကြပါဟု ဆိုလိုပါတယ်။ (ငါးကျင်းဆီနှင့် ငါးကျင်းသားကို ချက်ကြ ကျော်ကြ) ပါဟု။ သတိပေးနေတာပါ။ (အနာနဲ့ ဆေး ကိုက်အောင်ပေး ပျောက်ရေး မခက်ပါ။) လင်္ကာ ကြည့်ကြပါ။ (အနာနဲ့ဆေး လွဲ၍ပေး နာရေးမသက်သာ။) လင်္ကာကို ရှောင်ကြဉ်ကြပါ။

(၁)	(၂)	(၃)
လောက	စိတ်, စေတသိက်, ရုပ်	နိဗ္ဗာန်
ဓါတ်တဲ	သင်္ခတဓါတ်တဲ	အသင်္ခတဓါတ်တဲ

(၁)(၂)(၃) လောကဓါတ် လောကအားလုံး၌ ဓါတ်က စိုးအုပ်နေပုံ။ X စိတ်, စေတသိက်, ရုပ် ၃-မျိုးကိုလဲ သင်္ခတဓါတ်တဲ။ ၃-မျိုးကို ဓါတ်က ဘုရင်ပြု၍နေပုံ။ နိဗ္ဗာန်ကို တောင်မှ အသင်္ခတဓါတ်တဲ။ ဓါတ်ကပင် နိဗ္ဗာန်ကို သခင်လုပ်နေပုံကြည့်ပါ။ သတိရကြပါ။ ဓါတ်ကို ရှုလျှင် လောက ၃-မျိုး ပြာကျမည်။ သင်္ခတဓါတ် ပြာကျမည်။ ဓါတ်ကို ရှုလျှင် (သုညာ) မို့ ဆိတ်သုဉ်း၍ နိဗ္ဗာန်ရော ပရိနိဗ္ဗာန် ရောရမည် တဲ့ဗျ။

ဤပုံစံကား သမုဒ္ဒရာကြီးထဲသို့
(၁)ဂင်္ဂါ။ (၂)ယမုနာ။(၃)အစီရ
ဝတီ။ (၄)မဟီ။ (၅)သရဘူ ဆိုတဲ့

မြစ်ကြီးငါးသွယ်ကရော။ ရောငတီ။သလ္လာငတီ စသော မြစ်
ငယ်ငါးရာကရော။ လေးမျိုးဖြင့် အခွန်ပဏ္ဍာ ဆက်သရပုံ
ကိုသိကြပါ။ (၁) မြစ်ကြီး ငါးသွယ်က မြစ်ငယ်ငါးရာက
ရေတွေဟာ သမုဒ္ဒရာထဲသို့ အမြဲစီးဝင်နေရတယ်။ ဘုရား
ဟောသမျှ တရားတွေဟာ ဓါတ်သမုဒ္ဒရာထဲသို့ အမြဲစီးဝင်
နေရတယ်။(၂)၎င်းရေတွေဟာ သူ့မြစ်ထဲမှာ စီးနေတုန်းက
ဂင်္ဂါရေဘဲ။ယမုနာရေဘဲ စသည်ဖြင့် နာမည်ရှိပေမဲ့ သမုဒ္ဒ
ရာထဲရောက်တော့ ပထမ နာမည်တွေ ပျောက်၍ သမုဒ္ဒရာ
ရေဟုပြောင်းပေးရတယ်။အဲဒီ ဥပမာလိုဘဲဘုရားဟောသမျှ
တရားတွေဟာ သူ့နေရာ၌ ဝိနည်းဘဲ၊ သုတ္တန်ဘဲ၊ အဘိဓမ္မာ
ဘဲ၊ ဒါနဘဲ၊ သီလဘဲ၊ သမထဘဲဟု သုံးစွဲနေပေမဲ့ ငိပဿနာ
ဓါတ်သမုဒ္ဒရာထဲရောက်တော့ (အားလုံးဟာ ဓါတ်တရားဘဲ)
ဟု။ကောဓမ္မော၊ ကောယနော၊ ကေဂ္ဂတာ၊ အတ္တတောကေ
ဟု။ ပါဠိလေးပုဒ်အရ ဖြစ်ရတော့သည်။ (၃)၎င်းရေတွေ
ဟာ ဂင်္ဂါယမုနာထဲ၌ စီးနေတုန်းက ရေချိုမျှသာ ဖြစ်ကြရ
ပေမဲ့ သမုဒ္ဒရာထဲရောက်လာတော့ (ရေချိုမှ) ပြောင်းရွှေ့
ပြီး (ရေငံ)တွေနှင့်ဆုံးရသည်။ ဘုရားဟောသမျှတရားတွေ
ဟာ ဒါနချို၊ သီလဆိမ့်၊ သမထအီ၊ အရသာနဲ့ နေကြပေမဲ့
ဓါတ် ငိပဿနာရောက်တော့ (ဓါတ်အရသာသည်၊ အနတ္တ

အရသာ) တခုထဲ၌ ဆုံးနေရသည်။ (၄) ဂင်္ဂါယမုနာ၊ ရောဝတိ စသော မြစ်ရေထဲ၌ ယူဇနာ-ငါးရာ၊ ခြောက်ရာ၊ ခုနစ်ရာ ရှစ်ရာ။ ကိုးရာ။ တထောင် ရှိကြ။ တိမိငါးမျိုး၊ တိပိင်္ဂလငါးမျိုး မဟာတိမိငါးမျိုး။ တိမိနန္ဒာငါးမျိုး။ အဇ္ဈာရောဟငါးမျိုး တို့မနေသာ မနေနိုင် ရေတိမ်လို့ ရေနဲ့လို့ပါ။ သုဒ္ဓရထ ရောက်မှပင် ၎င်းငါးကြီးတွေ နေခွင့်-ပျော်ခွင့် ရကြသည်။ ဒါန၊ သီလ၊ သမထ၊ ဝိနည်း၊ သုတ္တန် စသော ဘုရားဟောတရား များ၌ (သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာ) စသော ငါးကြီးတွေ မနေနိုင်ကြပါ။ မပျော်နိုင်ကြပါ။ ရေနဲ့ လို့ ရေတိမ်လို့ပါ။ ဝိပဿနာ ဓါတ်ထဲရောက်မှ အရိယာကြီး များ နေနိုင်-ပျော်နိုင်ကြသည်။ [အားလုံးတရားများဟာ ဓါတ်တရား၌ ၄-ဌာနဖြင့် ဦးတိုက်ကြရပုံ ဥပမာ-ဥပယေျ ၄-ဌာနပြုသည်။]

<p>ဣဒ္ဓိဝ ဣဒ္ဓိမတ္တာနံ ဓါတုတ္ထောယံ ပကာသိတော နာနာအတ္ထေသုဝတ္တန္တိ အနေကတ္တာဟိ ဓါတဝေါ</p>	<p>ဗာလပ္ပဗောဓနသဒ္ဓါငယ် ပါဠိမှ (အနက်ကား) ဣဒ္ဓိ မန္တာနံ၊ ဈာန် အဘိညာဉ်ရ တန်ခိုး တေဇော် အာနု ဘော်ရှိကြသော။ တန်ခိုးတော် အရှင်ကြီးတို့၏။ ဣဒ္ဓိဝ၊ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်တွေကဲ့သို့။ အယံ ဓါတုတ္ထော၊ ဤခါတ်၏။ အနက်သဘာဝတွေကို။ ပကာသိတော၊ တခုထဲမှ အသင်္ချေမက ထုတ်၍ပြုရာ၏။ ဓါတဝေါ၊ ဓါတ်သဘော တရားတို့သည်။ နာနာအတ္ထေသု၊ အမျိုးမျိုးသော အနက်တို့၌</p>
--	---

ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဟိ၊ မုမုန်ကား။ ဓါတဝေ၊ ဓါတ်တရား
တို့သည်။ အနေကတ္ထာ၊ အသင်္ချေမက အနန္တမကဘဲ များပြား
လှသော အနက်သဘာဝ၊ ရှိ၍ နေကြကုန်၏။ (ဓါတ်ကဘုရင်
လုပ်နေပုံတည်း။)

သေ၊ ပူသိစသည်ဖြင့် ခန္ဓာထဲက ပေါ်ပေါ်ပြုပြုနေသော
(ဓါတ်တရားကို) လူ့ မျက်စိ၊ နတ်မျက်စိ၊ ဗြဟ္မာ့မျက်စိတွေနဲ့
လဲ မမြင်ရပါ။ မမြင်အပ်ပါ။ X လူ့ နား၊ နတ်နား၊ ဗြဟ္မာ့နား
တွေနဲ့လဲ မကြားအပ်ပါ။ မကြားရပါ။ X လူ့ နှာခေါင်း၊ နတ်
နှာခေါင်း၊ ဗြဟ္မာ့နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့ မရကြပါ။ X လူ့ လျှာ
နတ်လျှာ ဗြဟ္မာ့လျှာဖြင့် အရသာ မတွေ့ကြရပါ။ လက်၊ နတ်
လက်၊ ဗြဟ္မာ့လက်ကာယဖြင့် မတွေ့မထိကြရပါ။ လူ့ မနော
နတ်မနော၊ ဗြဟ္မာ့မနောဖြင့် မသိအပ်ပါ။ ၎င်းပြင် [ဝိညာဉ်
သိဖြင့်၊ သညာသိဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌိသိဖြင့်၊ ဝိတက်သိဖြင့်၊ သုတမယ
အသိဖြင့် စိန္တာမယအသိဖြင့် မသိနိုင်ကြပါ။] (ရှိန်းဆယာ
ပိုမောက် ကို ပ်ပျောက်တဲ့ယောက်ျား။) အစစ် ဖြစ်သကဲ့သို့
တည်း။ [တနည်း သေ၊ ပူသိ ပရမတ် ရုပ်နာမ်ကို သမထ-၄၀
ဝိဇ္ဇာရ၊ အဘိညာဉ်ရ၊ သမာပတ်ရ၊ ဈာန်ကိုးစွာရ၊ မြေလျှိုး
ရ၊ မိုးပျံ့ရ၊ တန်ခိုးစွာရ၊ ရှေးကမ္ဘာ-၄၀ မြင်ရ၊ နောက်ကမ္ဘာ
လေးဆယ်မြင်ရ၊ ကမ္ဘာပေါင်း (၈၄၀၀၀) ကြာကြာကြီးနေ
ရသော ဗြဟ္မာကြီးတွေ၊ အာဠာရရသေ့ကြီးတွေ၊ ဥဒက
ရသေ့ကြီးတွေ၊ ဒေဝီလ ရသေ့ကြီးတွေတောင်မှ မသိရ
မမြင်ရ မမြင်နိုင်သော ပရမတ် တရားတွေပါ။] ၎င်းပြင်

စရဏ ၁၅-ပါး၊ စရဏ ၃၅-ပါးသော တရားတွေနှင့် မမြင် အပ်ပါ။ မမြင်ရပါ။

စရဏတရားတဆဲ့ ငါးပါးဆိုတာ (၁) သီလသမ္ပဒါ။ (၂) ဣန္ဒြိယဂုတ္တဒ္ဓါရတာ။ (၃) ဘောဇနမတ္တညုတာ။ (၄) ဇာဂရိယာနုဿောဂါ။ (၅) သဒ္ဓါ။ (၆) သတိ။ (၇) သြတ္တပ္ပ။ (၈) ဟီရိ (၉) သုတ။ (၁၀) ဝီရိယ။ (၁၁) ပညာ။ (၁၂) ပထမဈာန်။ (၁၃) ဒုတိယဈာန်။ (၁၄) တတိယဈာန်။ (၁၅) စတုတ္ထဈာန် ယခုပြသော စရဏ တဆဲ့ ငါးပါးနဲ့လဲ ဒေသိ၊ ပူသိ စသော ပရမတ္ထ သဘာဝ ရုပ်နာမ်တို့ကို မမြင်အပ်ပါ။ မမြင်ရပါ။ (၃၁) ဘုံမှာ ရှိရှိသမျှသော လောကီပညာ သိပ္ပဖြင့် မမြင် အပ်ပါ။ မမြင်ရပါ။ ဤမျှဘန်ခိုးကြီးလှ၏။

စရဏ ၃၅-ပါးဆိုတာ (ဒါန၊ သီလ၊ သမထ သုစရိုက် ပုညကြံယာ၊ ရသေ့ပြု၊ ရှင်ပြု၊ ရဟန်းပြု၊ ဓူတင်ဆောင်၊ ပိဋကတ်သတ်၊ စာပေပို့ချ၊ ပါရမီ၊ စရိယာ၊ စွန့်ခြင်းကြီး၊ ဝိဇ္ဇာ၊ အဘိညာဉ်၊ သမာပတ်၊ ပထမဈာန်၊ ဒုတိယဈာန်၊ တတိယဈာန်၊ စတုတ္ထဈာန်၊ ပဉ္စမဈာန်၊ အာကာသာနဉ္စာယတနဈာန်၊ ဝိညာနဉ္စာယတနဈာန်၊ အာကိဉ္စာယတနဈာန်၊ နေဝသညာ နာသညာယတနဈာန်၊ မေတ္တာ၊ ကရုဏာ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ၊ ၇-သင်္ချေကျင့်၊ ၉-သင်္ချေကျင့်၊ ၄-သင်္ချေကျင့်၊ ကမ္ဘာတသိန်းကျင့်၊ ဗျာဒိတ်ရခြင်း။ (၃၅-ပါးတည်း။) ၎င်းစရဏ (၃၅-ပါးဖြင့်) ပရမတ်ကို မမြင်အပ်ပါပေ။

ခါတ်တရားဟာ တခုထဲနဲ့အသင်္ချေမက အနန္တမက ဖြစ်စေနိုင်သည်။(၁)ဥပမာ ထမင်းစားတထပ်ထဲပါ။ တမျိုးထဲပါ။ ၎င်းထမင်းကကျေးဇူးပြုနေတာမှာ ဆံပင်ပေါင်း ၃-ကုဋေ ၆-သန်း၊ မွှေးညှင်းပေါင်း ၉-သန်း၊ ၉-သိန်း အကြောပေါင်း(၇၀၀၀) အရိုးပေါင်း သုံးရာနှင့်တကွသော ၃၂-ကောဋ္ဌာသ။ ၄၂-ကောဋ္ဌာသ၊ ၆၆-ကောဋ္ဌာသ၊ ၉၆-ကောဋ္ဌာသ၊ စိတ် ၁၂၁-ပါး၊ စေတသိက် ၅၂-ပါး ရုပ် ၂၀-ပါးကို ထမင်းက ၇-ရက်လုံးဖြစ်စေပါသည်။ (၂)ဇနက္ကဗုဿရထား တခုထဲနှင့် ဘုရင်နှင့်ဆိုင်ရာတွေ အားလုံးကိုရသည်။ (၃)လူတဦးထဲပြောပြရုံနှင့်လူမှာရှိတါတွေကုဋေကုဋ္ဌာမကရသည်။ (၄)ဝိသာခါ ခါတ်တလုံးကြောင့် ၇-ဘဝနှင့် လောကီရော လောကုတ်ရော အစုံရသည်။ ပုံစံပြုပြင်ပြီး တခုမှအများရပုံကို ချဲ့ချဲ့ပြကြပါလေ။

ရဟန်း-သံဃာတော်များ၏ ဝတ္တရား ခြောက်ပါးထဲက ၂-ဆင့်ကိုကြည့်ကြပါဦး။
 မကောင်းမြစ်တား.... သက္ကာယဒိဋ္ဌိတလုံးပြာချဘို့ | အနာ
 ကောင်းရာကိုလှစ်.... ခါတ်ဆေးကျွေး ပျောက် | ဆေး။

မကောင်းမြစ်တားကို ပဓါနရှာတော့ (ဒိဋ္ဌိ) တလုံးကို ခွါပေးဘို့တည်း။ ကောင်းရာကိုလှစ်၌ ပဓါန ရှာ တော့ (ခါတ်လုံး)တည်း။ (ရောဂါနဲ့ဆေးဝါး)နဲ့ တွဲပြတာပါ။ (အနာနဲ့ဆေး ကိုက်အောင်ပေး ပျောက်ရေးမခက်ပါ။) X

အနာနဲ့ဆေး လဲ့၍ပေး နာရေး မသက်သာ။ (လင်္ကာ)

အတိုင်း ပညာဉာဏ်ရှိရှိနဲ့ ကျင့်ကြံကြပါတော့။

	ဒိဋ္ဌိတလုံးကိုခါတ်နဲ့သတ်ပါ		မြတ်စွာဘုရားက
	ဒါမှလိုရင်းပါ အရိယာအလုပ်ပါ		တော့ ဘုရားဖြစ်က
	လောဘ	ဒေါ	မော
	၅၀၀	၅၀၀	၅၀၀
	စုစု ၁၅၀၀-နောက်မှ		မေ့ဘဲ ကောယ

နော၊ ကေဂ္ဂတာ၊ အတ္တတောဏေံ ပါဠိလေးပုဒ်ဖြင့် သတိပေးပေးနေပါတယ်။ နိုင်ငံက လူတွေများဟာ ဝိပဿနာနားထုတ်တယ်ဆိုရင်ဘဲ။ အားထုတ်၍ နေကြသော ယောဂီတို့၌။ လောဘ၊ ဒေါ၊ မောဟ ၁၅၀၀-ကိုသာ ကြည့်ပြီး အပြစ်ပြောနေကြတော့သည်။ [လောဘ၊ ဒေါ၊ မောဟ ၁၅၀၀-ကိုလေသာတို့ကို ပုထုဇဉ်ကိုမဆိုထားဘိ။ သောတာပန်၊ သ၊ ဘဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်တွေတောင်မှ အားလုံးမခွါနိုင်ကြပါ။ ယောဂီမှာလဲမနိုင်ဘူးပေါ့။

ဗြဟ္မာများ၏ ဝါဒမှာ (ကာမရာဂံပဟာနာယ) ကာမရာဂကိုပယ်ဘို့သာ အားစိုက်ကြ၏။ ဗုဒ္ဓများ၏ ဝါဒမှာ (သက္ကာယဒိဋ္ဌိပဟာနာယ။) ဒိဋ္ဌိခွါဘို့သာ အားစိုက်ကြသည်။ ယခုနိုင်ငံသားတွေက ဗုဒ္ဓဝါဒကိုမယူဘဲ။ ဗြဟ္မာ့ဝါဒကိုသာ လိုက်နာနေကြ၍ သတိပေးတာပါဘဲ။

နှစ် ၅၀၀၀-စေ့ လျှင်သာသနာကွယ်မည်။ အဲဒါပုထုဇဉ်တွေ၏အဘို့ပါ။ ။ ခါတ်ရှုတဲ့ ဝိပဿနာ အရိယာတွေမှာ

တော့ ဘယ်တော့မှ သာသနာမကွယ်တော့ (သာသနေးမူလံ
 သြတံဏ္ဍံ နာမဟောတံ။) ဝိဘင်းပ ဝိဋ္ဌိကြည့်ကြပါ။ ဝိပဿနာ
 ဓါတုမဟာရာဇ်နတ်ဟာ အနှစ်ပေါင်း ၉-သန်းနေရမည်။
 သာသနာမကွယ်ပုံ။ X တာဝတိံသာ နတ်သားယောဂီဟာ
 ၃-ကုဋေ ၆-သန်းနေရမည်။ မကွယ်ပါ။ ယာမာနတ်သား
 သည်။ ၁၄-ကုဋေ ၄-သန်းမကွယ်ပါ။ တုသိတာနတ်ဟာ
 ၅၇-ကုဋေ ၆-သန်းမကွယ်ပါ။ နိမ္မာနရတိနတ်ဟာ ၂၃၀-
 ကုဋေ ၄-သန်းမကွယ်ပါ။ ဝသဝတ္တီနတ်ယောဂီဟာ ၉၂၁-
 ကုဋေ ၆-သန်း သာသနာမကွယ်ပါ။ အောက်ဆုံးဗြဟ္မာဟာ
 အန္တရကပ် ၂၃-ကပ်မကွယ်ပါ။ အထက်ဆုံး ဗြဟ္မာကြီးဟာ
 ကမ္ဘာ (၈၄၀၀၀) သာသနာ မကွယ်ပါ။ ယနေ့ကစ၍ နိဗ္ဗာန်
 အထိ ဝိပဿနာကြောင့် သာသနာတော်ကြီး မကွယ်တော့
 ပါ။ အားရစရာပါဘဲ။

ကံစိတ်ဥတုအာဟာရ	ပါရမီပြု
သင်္ခါရရုပ်နာမ်	ဝိသင်္ခါရရုပ်နာမ်တမျိုး

ပထမ၌ ငယ်ထိပ်ထားရှုတာ၊ နှာသီးဖျားထား၍ ရှုတာ
 ရင်ဝဋ်ထား၍ ရှုတာ။ ကံစိတ်ဥတုအာဟာရကြောင့် ဖြစ်သော
 သင်္ခါရရုပ်နာမ်ပါဘဲ။ ၎င်းမှရင့်သဖြင့် ဋ္ဌာနပြောင်း ငီထိ
 ပြောင်း၊ ဇောပြောင်း၊ မနောပြောင်းပြီး။ ခြေဖျား၊ လက်
 ဖျားစသည်၌ ဓါတ်ပေါ်ပြတာ ပါရမီ၊ ဝိသင်္ခါရကြောင့်ပါ
 ကာမဇောမှ အပ္ပနာဇောသို့ ပြောင်းသွားပါပြီ။ [ဝိထိ
 ၆-ပါး၊ ဝိညာဉ် ၆-ပါး။ သညာ ၆-ပါး၊ ဖဿ ၆-ပါး၊ တဏှာ

၆-ပါး၊ ၀ဇ္ဇ၊ ၆-ပါး၊ အာရုံ ၆-ပါး ပြောင်းရွှေ့၍ သွား
ပါပြီ။ ကျွတ်စ၊ လွတ်စရပါပြီ။

စာတလုံး	သိက္ခာပုဒ်တခု	ခါတ်တလုံး
ဘုရားတဆူ	ဘုရားတထောင်	ဘုရားဒ သင်္ချေ
ပရိယတ်	ပဋိပတ်	ပဋိဝေဓ

(အက္ခရာကမေကဉ္စ။) ဂါထာအရ။ စာဒ ကွရာ တလုံး
လျှင် ဘုရားတဆူကြနှင့် ကုသိုလ်ရနေပါပြီ။ ပရိယတ္တိသာသ
နာအကျိုးပါ။ (သဟဿမပိစေ။) ဂါထာအရ။ သိက္ခာပုဒ်
တခုထိမ်းလျှင်။ ဘုရားတထောင် အကျိုးကိုရပါပြီ။ ဒါက
တော့ ပဋိပတ္တိသာသနာ၏ အကျိုးပါ။ (ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မာ ဒ သင်္ချေ
ယျာ။) ဂါထာအရ။ ခါတ်တလုံးဟာ ဘုရားပေါင်း ဒ သင်္ချေ
အကျိုးပါဘဲ။ အဲဒါကား ပဋိဝေဓသာသနာ၏ အကျိုးပါဘဲ။
ဘယ်လောက် ကွာခြား၍နေပြီလဲ အရယူကြပါ။

ဤပုံစံ၊ ဤသဏ္ဍာန်၊ ဤအထယ်၊ ဤဒြပ်ကိုမြင်တော့
(၁) ဝိညာဉ်သိ၊ စိတ္တဝိပုလ္လာသ ၄-ပါး။ (၂) သညာသိ
သညာဝိပုလ္လာသ ၄-ပါး။ (၃) ဒိဋ္ဌိသိဒိဋ္ဌိဝိပုလ္လာသ ၄-ပါး။
(၄) ဝိတက်သိ အာရုံတွေများပြားခြင်း။ မိစ္ဆာအကြံများ။
(၅) သုတမယသိ အကြား အမြင်သိ ပညတ် ကိလေသာ၏
အာရုံပင်တည်း။ (၆) စိန္တာမယသိ၊ ကြံစီသိ၊ သမာဓိပျက်မျှ
သာရှိသည်။ (လှိုင်းပြောင်း၍) ငယ်ငယ်ပင်၌ သတိထားလျှင်
ပါရမီအတိုင်း၊ သေ-ပူသိ၊ ကျင်သိ စသည်ဖြင့် [ပညာသိ၊
ဉာဏ်သိ၊ ဝိဇ္ဇာသိ၊ စက္ခုဥပပါဒိ၊ ဉာဏ်ဥပပါဒိ၊ ပညာဥပ

ပါဒါ၊ ဝိဇ္ဇာဥပပါဒါ၊ အာလောကော ဥပပါဒါ။] ပေါ်၍
စိတ် ၁၂၁-ပါး၊ စေတသိက် ၅၂-ပါး၊ ရုပ် ၂၈-ပါး၊ နိဗ္ဗာန်
၂-ပါး၊ နိဗ္ဗာန်အသင်္ချေမေင်း တထောင် ကျော်တို့ဟာ
တစက္ကန်ကုဋေတသိန်းစီနှင့် ဝင်လာမည်။

ဓါတ်ရှု ဒိဋ္ဌိကွာပြီး အကုသိုလ်အားလုံးတို့ ပြာကျကုန်
မည်။ (၀၀၊ ၀၀၀၀၀၀၀၀၀၀) တဘဝက၊ ဆယ်ဘဝက၊
တကမ္ဘာ၊ ဆယ်ကမ္ဘာ၊ ကမ္ဘာတရာ၊ ကမ္ဘာတထောင်၊ ကမ္ဘာ
တသောင်း၊ ကမ္ဘာတသိန်း၊ ကမ္ဘာတသန်း၊ ကမ္ဘာတကုဋေ
ကမ္ဘာအသင်္ချေ သံသရာအစက ပြုခဲ့မိသော အကုသိုလ်ကံ
များ၊ ကိလေသာ (၁၅၀၀)တို့ဟာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိမရှိသဖြင့်
သူ့အလိုလို ဆွေးမြေ့ပျက်စီး ပြုစုတီးကြမည်။ [အပါယ
ဂါမိက ကမ္မာနိနာမ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ သတိယေဝါင်ပစ္စန္ဓိ
သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ အသတိနောဝိပစ္စန္ဓိ။] ဋီကာကြီးငယ်မှ။
(အနက်ကား) အပါယဂါမိက ကမ္မာနိနာမ၊ အပါယ်သို့
ပြစ်ချုတ်ကုန်သော ကံတို့မည်သည်ကား။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ
သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်။ သတိယေဝါ ရှိနေမှသာလျှင်။ ဝိပစ္စန္ဓိ၊
အကျိုးပေးနိုင်ကုန်၏။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်။
အသတိ၊ မရှိခဲ့သော်။ ဘာနိ၊ ထိုအကုသိုလ် ကံတို့သည်။
နောဝိပစ္စန္ဓိ၊ အကျိုးမပေးနိုင်ကြပါကုန်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိမှ
အကုသိုလ်ကံများ၊ ကိလေသာများဟာ အကျိုးပေးနိုင်ကြ
သည်။ ဒိဋ္ဌိကိုခွါ၍ ထားသော် ဘယ်အကုသိုလ်ကံများ။ ဘယ်
ကိလေသာတို့မှ အကျိုးမပေးနိုင်ကြတော့ပါ။

အကုသိုလ်များ ကိလေသာများကို ဓါတ် ဝိပဿနာနဲ့ ပြာချ၍ထားကြပါတဲ့။ [ဈာယေထ ဘိက္ခဝေ ကိလေဿ၊ ဝိပဿနာအဂ္ဂိနာ။]ဈာနသံယုတ်ပ ဂိဠိတော်မှ (အနက်ကား) ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သားတို့ ကိလေဿ၊ အကုသိုလ် ကိလေသာတို့ ကို။ ဝိပဿနာအဂ္ဂိနာ၊ ဝိပဿနာဓါတ်မီးဖြင့်။ ဈာယေထ၊ မီးရှိကြပါကုန်လော့။ (ဓါတ်ဝိပဿနာဖြင့် ကိလေသာမီး ရှိကြ။ ထားကြ။)

(၁) ကမ္ဘာကြီးလောက် အကုသုပျောက် မရောက် အ ပါယ်ရွာ။ (၂) အကုသိုလ်တိုက် မီးဝင်မြှိုက် ရှုခိုက်ဝိပဿနာ (၃) အကုသိုလ်အနန္တ ဝိပဿ်မှ ပြာချနိုင်သည်သာ။

[ဣဒံကမ္မံ၊ ကမ္မက္ခယာယ သံဝတ္တတိ။] စတုကအင်္ဂုတ္တိရံ ပ ဂိဠိတော်။ (အနက်ကား) ဣဒံကမ္မံ၊ ဤဓါတ်ရှုတဲ့ ဝိပဿနာ ကံသည်။ ကမ္မက္ခယာယ၊ အကုသိုလ်ကံများ။ ကာမကုသိုလ်ကံ များ။ ရူပကုသိုလ်ကံများ။ အရူပကုသိုလ်ကံများ၏ ကုန်ခမ်း ချုပ်ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ (ဝိပဿနာရှုလျှင်) (၃၁) ဘုံက အကုသိုလ်ရော၊ ကုသိုလ်ရော၊ ကုန်ခမ်းရတော့ မည်။

[နိယျာတိ၊ တက္ကရဿ။] ဆက္ကအင်္ဂုတ္တိရံ ပ ဂိဠိတော်မှ။ (အနက်ကား) တက္ကရဿ၊ ထိုဝိပဿနာကံကိုပြုသော ယောဂီ အား။ နိယျာတိ၊ ၃၁-ဘုံမှထုတ်ယူ၍ လောကုတ္တရာ၌ပို့ထား ပါအံ့။ (ဝိပဿနာအားထုတ်မှ) ဝိပဿနာက ၃၁-ဘုံက ထုတ်ယူ၍ မဂ်ဖိုလ်၌ တင်ထားမည်တဲ့။

ခါတ်မှာကပ်တဲ့ အနတ္တသာ ချိန်ခါမအား ရှုပ္ပါးလေပါ
 ငါတို့ဘုရား ချစ်သားကိုမှာ ခါတ်ရှုက မုချနိဗ္ဗာန်တာ။ (ပထဝီ
 ခါတ်ခေါ်ရာဟုလ၊ အနိစ္စတော၊ ပထဝီခါတ်ခေါ် ရာဟုလ
 ဒုက္ခတော၊ ပထဝီခါတ်ခေါ်ရာဟုလ အနတ္တတော။) သီတေ
 နာပိရုပ္ပတိ၊ ဥဏှေနာပိရုပ္ပတိ။] ခန္ဓငှသံယုတ်ကို ထောက်၍
 ခါတ်ထဲမှ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တသာ နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့တာပါ။
 ခါတ် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တမဟုတ်လျှင် (၃၁) ဘုံထဲမှာဘဲနေရ
 ဦးမည်။

[အနတ္တမှ ဗုဒ္ဓသာသနာ သာသနာပ မလုပ်ကြရာ အ
 ကယ်၍ကား လုပ်ငြားမိရှာ ဒေဝီလ ကြည့်ကြ ဤပမာ။]
 ဂါထာအရ။ (အနတ္တလက္ခဏံ ဝိနာဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ၊ နပညာယန္တိ၊
 ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေယေဝပညာယတိ။) ဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ။ (အနက်
 ကား) အနတ္တလက္ခဏံ၊ ခါတ်တရားထဲမှ အနတ္တလက္ခဏာ
 သည်။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေါ၊ သာသနာတွင်းကို။ ဝိနာ၊ ကြည့်၍။ နပညာ
 ယန္တိ၊ မထင်ရှားကြပါကုန်။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေယေဝေ၊ သာသနာ
 တွင်း၌သာလျှင်။ ပညာယတိ၊ ထင်ရှားရ၏။

ခါတ်ကြီးလေးဝ ဗုဒ္ဓအမေ့တော် တိုင်းသူ ပြည်သား
 ရငြားစေမျှော် နယ်ကိုလှည့်၍ တဲ့တဲ့ဟောဖေ၊ စိတ်တိုင်း
 ကြရကြပါစေသော်။ (အဓိပ္ပာယ်ထင်ရှား၍ မချဲ့ပြီ။)

ခါတ်လေးရပ်၊ လက်မှတ်အသင်္ချေ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်သွား၊
 ရထားမဂ္ဂေ၊ မဂ်ဖိုလ်မြတ်နန်း တက်လှမ်းဝေဏေ၊ ဒုက္ခတုံး
 လုံးလုံး နိဗ္ဗာန်ပြေ။ (လှယ်ပြီ။)

မြေ၊ ရေ၊ လေ၊ မီး၊ ဓါတ်ကြီးလေးထွေ တလောကလုံး အုပ်ဖုံးကာနေ ပရမတ်အစစ် ဓါတ်နှစ်ရှာဖွေ နာမ်ရုပ်များ ထင်ရှားပေါ်လာပေ။ (လွယ်ပြီ။)

နိဗ္ဗာန်ကြွသွား ဘုရားမြတ်စွာ ကိုယ်တော်အစားထား ခဲ့ပေရှာ။ ပရမတ်အစစ် ဓါတ်နှစ်ကိုရှာ။ အဲဒါမှ မုချဒိဗ္ဗဒွါ။ (လွယ်ပြီ။) (၃၁-ဘုံမှာ) ဘုရားကအာဘဲဟောဟော (စိတ် ၁၂၁-ပါး၊ စေတသိက် ၅၂-ပါး၊ ရုပ် ၂၇-ပါး၊ နိဗ္ဗာန် အသင်္ချေတထောင် ၄-မျိုးဘဲ။ အနှစ်ကို ရရှိသည်။ (စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို) အဆီညှစ်အနှစ်ရှာတော့ (စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်က) သင်္ခတဓါတ်ပါဘဲ။ နိဗ္ဗာန်က အသင်္ခတ ဓါတ်ပါဘဲ။ (ဓါတ် ၂-မျိုးနှင့် ဓါတ်ဆိုတဲ့ ကောဓမ္မောဘဲ) ရသည်။ (ဒွေဓါတ်ယော သင်္ခတဓါတ်စ အသင်္ခတဓါတ်စ။) ဒုကအင်္ဂုတ္တိရိပ ဝိဇ္ဇာတော်ကို ထောက်ထားပါလေ။

တနည်း။ စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်၊ ၃-စုက (သင်္ခတာဓမ္မာ) ပါဘဲ နိဗ္ဗာန်က (အသင်္ခတာဓမ္မာ) ပါဘဲ။ (သင်္ခတာဓမ္မာ) (အသင်္ခတာဓမ္မာ) ဟူသော ဓမ္မသင်္ဂဏီ ဒုကမာတိကာ ဝိဇ္ဇာ တော်ကို ထောက်ထားကြပါ။ (ဧ၊ ဧ၊ ဧ၊ ဧ) အေးလေးလုံး ပြသည်။ ။ ကောဓမ္မော၊ ကောယနော၊ ကေဂ္ဂတာ၊ အတ္တ တောဧကံ။ ပါဘဲ။

နတ် ပြည်	နိဗ္ဗာန်	နိဗ္ဗာန်	နိဗ္ဗာန်	ဝတ္တရားပြည့်စုံ
မိဘ၊ ဘိုးဘွား	လောဘ	ဒေါသ	မောဟ	နိဗ္ဗာန်ရမည်။
အပါယ်	အပါယ်	အပါယ်	အပါယ်	ဝတ္တရား မပြည့်

လျှင် အပါယ်သို့ကျရမည်။ ။ ဥပမာ၊ မိဘ-ဘိုးဘွားကို ရိုရို
 သေသေ ဝတ္တရားပြုလျှင် နတ်ပြည်သို့ရောက်မည်။ ရိုရို-သေ
 သေ၊ မမေ့မမြှုတ် နေလျှင် ဝတ္တရားပျက်ကွက်၍ အပါယ်
 လေးဘုံ၌ ခံစားကြရမည်။ မိဘက ဘိုးဘွားက နတ်ပြည်သို့
 ပို့တာမဟုတ်။ အပါယ်သို့ချတာ မဟုတ်တော့ပါ။ ဝတ္တရား
 ပြည့်စုံခြင်းက နတ်ပြည်သို့ပို့တာပါ။ ဝတ္တရားပျက်ကွက်ခြင်း
 က အပါယ်သို့ပို့တယ်။ (မိဘ-ဘိုးဘွားမထဲ ပါနှင့်) ဝတ္တရား
 ကိုသာပြုကြပါတော့။ [လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ] ကိုလုပ်
 နှင့်သာ ဘုရားဟောပါတယ်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟကို
 မရှုနဲ့၊ မရှုအပ်ဟု။ ဘုရားဟောပါသည်။ (က) လောဘတရား
 ခန္ဓာ၌ပေါ်လျှင် မရှုမိ၍ အပါယ်ကျကြရသည်။ ရှုလျှင် နိဗ္ဗာန်
 သို့ရောက်ကြရသည်။ (ခ) ဒေါသတရား ခန္ဓာ၌ပေါ်လျှင် မရှု
 မိ၍ အပါယ်သို့ကျကြရသည်။ ရှုလျှင် နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြရ
 သည်။ (ဂ) မောဟတရား ခန္ဓာ၌ပေါ်လျှင် မရှုမိ၍ အပါယ်
 သို့ကျကြရသည်။ ရှုလျှင် နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြရသည်။ (၅၅၀)
 ဇာတ်တော် ကေ ဒသနိပါတ်ပါ နိယဇာတ်တော်၌။ လောဘ
 ဒေါသရှု၍ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတွေ ဖြစ်ပုံကြည့်ပါ။

အလင်းရောက်တော့ ဆိုတာ မဂ္ဂသစ္စာနဲ့ နိရောဓသစ္စာ
 ၂-ပါးရ၏။... အမှောင်ပျောက်ဆိုတာ ဒုက္ခသစ္စာနဲ့ သမုဒယ
 သစ္စာ ၂-ပါးရ၏။

{	ထမင်းရောက်....	မဂ္ဂ၊ နိရောဓ။
	အဆာပျောက်....	ဒုက္ခ၊ သမုဒယ။

- { ရေရောက်.... မဂ္ဂ၊ နိရောဓ။
- { ရေငတ်ပျောက်.... ဒုက္ခ၊ သမုဒယ။
- { စောင်ရောက်.... မဂ္ဂ၊ နိရောဓ။
- { အချမ်းပျောက်.... ဒုက္ခ၊ သမုဒယ။
- { ဆေးရောက်.... မဂ္ဂ၊ နိရောဓ။
- { ရောဂါပျောက်.... ဒုက္ခ၊ သမုဒယ။
- { ကုသိုလ်ရောက်.... မဂ္ဂ၊ နိရောဓ။
- { အကုသိုလ်ပျောက်.... ဒုက္ခ၊ သမုဒယ။
- { ဝိဇ္ဇာရောက်.... မဂ္ဂ၊ နိရောဓ။
- { အဝိဇ္ဇာပျောက်.... ဒုက္ခ၊ သမုဒယ။
- { ပရမတ်ရောက်.... မဂ္ဂ၊ နိရောဓ။
- { ပညတ်ပျောက်.... ဒုက္ခ၊ သမုဒယ။
- { လောကုတ္တရာရောက်.... မဂ္ဂ၊ နိရောဓ။
- { လောကီပျောက်.... ဒုက္ခ၊ သမုဒယ။
- { သစ္စာရောက်.... မဂ္ဂ၊ နိရောဓ။
- { မိစ္ဆာပျောက်.... ဒုက္ခ၊ သမုဒယ။
- { သမ္မာဒိဋ္ဌိရောက်.... မဂ္ဂ၊ နိရောဓ။
- { မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပျောက်.... ဒုက္ခ၊ သမုဒယ။
- { အမှန်ရောက်.... မဂ္ဂ၊ နိရောဓ။
- { အမှားပျောက်.... ဒုက္ခ၊ သမုဒယ။
- { ဝိဝဋ္ဌရောက်.... မဂ္ဂ၊ နိရောဓ။
- { ဝဋ္ဌပျောက်.... ဒုက္ခ၊ သမုဒယ။

{	အရိယာရောက်....	မဂ္ဂ၊ နိရောဓ။
	ပုထုဇဉ်ပျောက်....	ဒုက္ခ၊ သမုဒယ။

ဓမ္မဒါယာဒ တရားတော် အမွေရမှ နိဗ္ဗာန်ပြေငြာနု ရောက်ရေတဲ။ [ဓမ္မဒါယာဒါဘိက္ခဝေ၊ ဟောထ၊ မာအာမိ သဒါယာဒါ။ [ဓမ္မဒါယာဒသုတ်တော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ချစ်သား တို့၊ ဓမ္မဒါယာဒါ၊ ပရမတ္ထတရား၏အမွေခံ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြပါကုန်လော့။ အာမိသဒါယာဒါ၊ သင်္ကန်း ဆွမ်း၊ ကျောင်း၊ ဆေးပါ ပေါင်း၍ အကောင်းဟုဆိုအပ် သော။ အာမိသ၊ အမွေခံပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ မာဟောထ၊ မဖြစ် ကြပါကုန်လင့်။

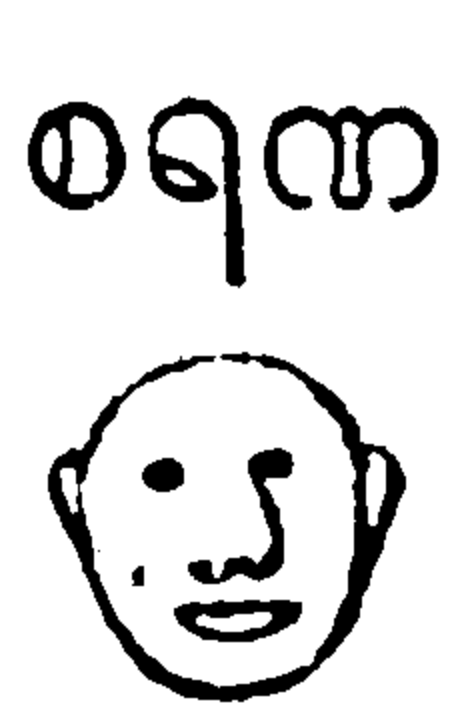
အာမိသ၊ အမွေဆိုတာ ပညတ်နယ်က လောကီနယ်က ပစ္စည်း ၄-ပါးကို သာယာစွာ ယူ၍နေကြ၊ ရှာဖွေစုဆောင်း ၍နေကြခြင်းကိုဆိုလိုပါသည်။

ဓမ္မအမွေဆိုတာ၊ ဓါတ်တရား၊ ကလာပ်တရား၊ ပရမတ် တရားကစပြီး ရုပ်နာမ် ၂-ပါး၊ လက္ခဏာရေး ၃-ပါး၊ ပရိညာ ၃-ပါး၊ သစ္စာလေးပါး၊ ဝိသုဒ္ဓိ ၇-ပါး၊ ဗောဓိပက္ခိယတရား ၃၇-ပါး၊ ဉာဏ်စဉ် ၁၆-ပါး၊ မဂ်လေးပါး၊ ဖိုလ်လေးပါး၊ နိဗ္ဗာန်တရားမျိုးကို ဆိုလိုသည်။ ။ဓမ္မ၊ အမွေကို ယူလျှင် ခန္ဓာမှာ သတိထား၍ သမာဓိမွေး၍ ပညာကလေး ပညာ ကြီး အသီးသီးနှင့် ဓါတ်ပေဂါပုံ ၃၂-မျိုးကို အရယူခြင်း။ တရားတော်ဂုဏ် ၆-ပါးနှင့် ဓါတ်ပေဂါတာကိုယူခြင်း။ သာ

သနာ့ အံ့ဩဘွယ်ရှစ်ပါးနှင့်ခါတ်ပေါ်တာကို အရယူခြင်း။
 တဆဲ လေးချက်ဓမ္မစက်နှင့် ၁၄-မျိုးပေါ်ပုံကို အရယူခြင်း
 ကစ၍ အထက်ကို မဂ်ဖိုလ်အထိရသွားမည့်တရားကိုယူခြင်း
 ယူမိလျှင် အရိယာလေးမျိုး။ဂ-မျိုး။၁၂-မျိုးရခြင်း။ သော
 တာပန်၃-မျိုး။နောက် ၃-မျိုးရခြင်း။ လောကုတ္တရာတရား
 အစားစားကိုရခြင်း။ မဂ်၄-ပါး။ မဂ်ဂ-ပါး။ ဖိုလ်၄-ပါး။
 နိဗ္ဗာန်အထိရခြင်းကြောင့် ၃၅-ဋ္ဌာန၊ ၆၇-ဋ္ဌာန၊ ၁၀၅-ဋ္ဌာန
 တထောင်ကျော်ဋ္ဌာန။ ၁၉-ဋ္ဌာန။ ၁၄-ဋ္ဌာန။ ၉-ဋ္ဌာန။
 ၃-ဋ္ဌာန၊ ၃-ဋ္ဌာန၊ ၄-ဋ္ဌာန၊ ၆-ဋ္ဌာန၊ ၇-ဋ္ဌာန စည်းစိမ်တွေ
 ကိုပါရပြီး။ [ဝိ] ဆိုတဲ့ပုံစံအတိုင်း နာမ်သုညကြောင့် ၀၀
 ပြီးပြီး ကြီးတိုး၍ အမျိုးမျိုးနှင့် အကျိုးတွေ အသင်္ချေအနန္တ
 မကဘဲ။ အရကြီး ရရသွားကြရတော့မည်။ စွယ်စုံသုဋ္ဌေး
 ဧကြီးနှင့်နေကြရမည်။

(ခ) သာသနာပချမ်းသာ။ (ခါ) ပုထုဇ္ဇနချမ်းသာ။
 (ခိ) သမထချမ်းသာ။ (ခီ) ပညတ်ချမ်းသာ။ (ခု) ကိလေသာ။
 စိတ်ချမ်းသာ။ (ခု) မိစ္ဆာဉာဏ်ချမ်းသာ။ (ခေ) ဝိညာဉ်သိ
 ချမ်းသာ။ (ခဲ) သညာသိချမ်းသာ။ (ခေါ) ဒိဋ္ဌိသိချမ်းသာ။
 (ခေါ) ဝိတက်သိချမ်းသာ။ (ခံ) သုတမယဉာဏ်သိချမ်းသာ။
 (ခါး) စိန္တာမယသိချမ်းသာ။ (ဂ) ဒေဝီလကဲ့သို့ ငိုကျွေးရ
 သောအဖြစ်။ စသောအားဖြင့်၊ အပြစ်၊ အနာ၊ အဆာတွေနှင့်
 မကင်းသေးပါ။ (၃၁) ဆုံ လောကီ၊ ပညတ်တရားတွေပါဘဲ။
 ဒါ့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားအားလုံးတို့က ချစ်သားတို့ ဝိပဿ

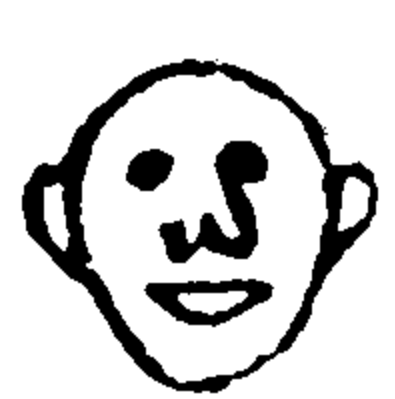
နာတရားတော်မြတ်ကြီးကို အားထုတ်မည်ဆိုလျှင် (ပညတ္တိထပေတုာတံ။) သဒ္ဒပညတ် ၆-ပါး။ အတ္ထပညတ် ၉-ပါး။ ပုဂ္ဂလပညတ်အစားစား အဘိဝပညတ်အါးလုံးတို့ကိုရှောင်ကြဉ်၍။ (နိဗ္ဗတ္တိတပရမတ္ထဝသေန။) ပရမတ်ဆတ်ဆတ်တရား သဘောတရား။ ဓါတ်တရား၊ ကလာပ်တရားကိုသာ သတိသမာဓိနှင့်ရှုပွားကြပါဟူ၍ ဟောခဲ့ပါသည်။

စရဏ | အနာနဲ့ဆေး လဲ့၍ပေး နာရေးမသက်သာ လင်္ကာနှင့်ညီညွတ်သူတွေမှာ ရောဂါ၊ ဝေဒနာကိုပြုပြီးမှ ပျောက်ဆေး ကျေးမည်။
အာ၊ဥ၊ဒေ၊ဗြ၊ ယခုပြသော ပုံစံ၌ ၃၁-ဘုံတွင် ကျော်စောထင်ရှားနေကြသော (နေ-လ) ပမာ၊ ဂုဏ်တေဇော ရှိကြသော (၁) အာဠာရ ရသေ့ကြီးတပါး၊ (၂) ဥဒက ရသေ့ကြီးတပါး။ (၃) ကာဠဒေဝီလ ရသေ့ကြီးတပါး။ ပုထုဇဉ်ဗြဟ္မာ (တဆဲ ငါးပါး) တို့ဟာ [(က) သမထ-၄၀။ (ခ) ဝိဇ္ဇာတရား။ (ဂ) အဘိညာဉ်တရား။ (ဆ) သမာပတ် ၈-ပါး။ (င) ဈာန်ကိုးစုံ။ (စ) မြေလျှိုးနိုင်။ (ဆ) မိုးပျံနိုင်။ (ဇ) တန်ခိုးစွမ်းရ။ (ဈ) ဗြဟ္မာတဆဲ ငါးဖြစ်ရ။ (ည) ကမ္ဘာပေါင်း (၈၄၀၀၀) နေရ။ (ဋ) ရှေးရှေးကမ္ဘာ လေးဆယ်ကို မြင်စွမ်းနိုင်သော ပုဗ္ဗနိဝါသာနုဿတိ ဉာဏ်ကြီးရ။ (ဌ) နောက်နောင် ကမ္ဘာလေးဆယ်ကိုမြင်စွမ်းနိုင်သော အနာဂတံသဉာဏ်ကြီးရ။ (ဍ) ပုထုဇ္ဇနော ဥမ္မတ္တကောရ။ (ဎ)

ပုထုဇ္ဇနောဗာလောရ။ (ဏ) ပုထုဇ္ဇနောအန္ဓောရ (တ) ပုထုဇ္ဇ
 နော ဝိပုလ္လာသောရ။ (ထ) စရဏ ၁၅-ပါးရ။ (ဒ) စရဏ
 ၃၅-ပါးရ။ (ခ) မဟာဇာနိယောဝတဘောနှင့် ဘုရားများ
 ငြီးတူးခံကြရ။ (န) ဒိဋ္ဌိဂတိကဿဟိဂါဟော ဥမ္မတ္တကပစ္စိ
 သဒိသော၊ ဥမ္မတ္တကပစ္စိယံဟိ၊ ပူဝ ခဏ္ဍ ဂေါမယာဒီနိဋိယ
 သုန္ဒရမ္ပိ၊ အသုန္ဒရမ္ပိ ဟောတိယေဝ။ သီလက္ခန္ဓာဒုက္ခကထာနှင့်
 ညီနေခြင်း။ (ပ) အပါယ်တံခါးလဲ မပိတ်ရသေးပါ။ (ဖ)
 ဆင်းရဲသံသရာလဲ မဖြတ်ရသေးပါ။ (ဗ) ဘုံစဉ်လဲမစံရသေး
 ပါ။ (ဘ) သိဒ္ဓိကြီးကိုးတန်လဲ မရသေးပါ။ (မ) ၃၅-ဌာန၌
 ဂတိမမြဲသေးပါ။ (ယ) ၆၇-ဌာန စည်းစိမ်လဲ မရသေးပါ။
 (၇) ၁၀၅-ဌာနလဲ မရသေးပါ။ (လ) ဗျာဒိတ်တထောင်
 ကျော်လဲ မရသေးပါ။ (ဝ) ၁၉-ဌာနလဲ မရကြသေးပါ။
 (သ) ၁၄-ဌာနလဲ မရကြသေးပါ။ (ဟ) ၉-ဌာနလဲ မရကြ
 သေးပါ။ (ဠ) ၃-ဌာနလဲ မရကြသေးပါ။ (အ) နောက် ၃-
 ဌာနလဲမရကြသေးပါ။ (ကာ) စက်လေးပါးလဲ မရကြသေး
 ပါ။ (ကိ) စကြာရတနာ ၇-ပါးလဲ မရကြသေးပါ။ (ကီ)
 ဒဿဗလဿ၊ သာသနေမူလံသြတိဏ္ဍိလဲ မရကြသေးပါ။
 (ကု) လဒ္ဓဿသာလဲ မရကြသေးပါ။ (ကူ) လဒ္ဓိပတိဋ္ဌလဲမရ
 ကြသေးပါ။ (ကေ) နိယတဂတိကလဲ မရကြသေးပါ။ (ကဲ)
 စူဠသောတာပန္နောနာမလဲမရကြသေးပါ။ (ကော) သာသ
 နာသုံးရပ်လဲမရကြသေးပါ။ (ကော်) သိက္ခာသုံးပါးလဲမရ
 ကြသေးပါ။ (ကံ) ဓါတ်ကြောင့် သာသနာမကွယ်တာလဲမရ

ကြသေးပါ။(ကား)နဝဋ္ဌဂဗ္ဘံ အရ၊ဝဋ် ၃-မါးပြတ်ထားကို
လဲမရကြသေးပါ။

ယခု ဒုတိယပြုတဲ့ အစုကား ဝိနည်းငါးကျမ်း၊ သုတ်
သုံးကျမ်း၊ အဘိဓမ္မာ ၇-ကျမ်း၊ ပိဋကတ် ၃-ပုံ၊
နိကာယ်ငါးရပ်၊ အင်္ဂါကိုးတန်၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာ-၈၄,၀၀၀ နှင့်တကွ
သော ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ၊ အနု၊ မဇ္ဈိမ၊ ယောဇနာ
ဂဏှိ၊ ဂန္ဓန္ဓရာ၊ ဝိနိစ္ဆယျတို့ကို ထုံးလိုချေ ရေလိုနှောက်နိုင်ကြ
သော ကမ္ဘာ့အကျော် အမော်ကြီးတွေ ဖြစ်ကြသော (၁)
အရှင်ပေပါဠိလ။ (၂) အရှင်မဟာသီဝ။ (၃) အရှင်မဟာနာဂ
(၄) အရှင်ဥပပါလိ။ (၅) အရှင်သံသရက္ခိတ။ (၆) အရှင်ဒွေး
သဟာယက။ (၇) အရှင်ဟေမဝတာရ။ (၈) အရှင်သါတဂီရိ
(၉) မဟာကပိလ။ (၁၀) မူလပရိယာယတစု။ ငါးရာ။ (၁၁)
အရှင်သုနက္ခတ္တ။ (၁၂) အရှင်ဒေဝဒတ်။ (၁၃) မိလိန္ဒမင်းကြီး
(၁၄) သုက္ကာထေရီမ။ (၁၅) ပုဏ္ဏာထေရီမ။ (၁၆) အရှင်ဗုဒ္ဓ
ရက္ခိတ။ (၁၇) ဘုရားအလောင်းကိုးဘဝ။ ၎င်းတို့ဟာ ဝိညာဉ်
သိ၊ သညာသိ၊ ဒိဋ္ဌိသိ၊ ဝိတက်သိ၊ သုတမယသိ၊ စိန္တာမယသိ
တို့နှင့် စူးစူး-စိုက်စိုက် ထိထိ-ခိုက်ခိုက် သိထား ကြသော်
လည်း။ ပထမတစုပုဂ္ဂိုလ်တွေကဲ့သို့ နစ်နာဆုံးရှုံးခံကြရလေ
သည်။

(ဒေသိ) ပရမတ္ထ ရုပ်နာမ် ၂-ပါးကို
မတွေ့ကြလို့ပါ

ဒါ၊ သီ၊ ထ	ဝိပဿနာ
စိတ်မပြောင်း	စိတ်ပြောင်း
ရုပ်သာပြောင်း	ရုပ်ပြောင်း

ခွေးထီး ဖန်ဆင်း
ပေး ရုပ်သာပြောင်း

ပရိယတ်	ပဋိပတ်၊ ပဋိဝေဓ
ဒေသနာ	ဘာဝနာ၊ ပရမတ်
ရုပ်သာပြောင်း	စိတ်နာမ်ပြောင်း

ခွေးမ ဖန်ဆင်းပေး
ရုပ်သာပြောင်း။

(ရုပ်-နာမ် ဘယ်ကလေးသနည်း) ဟူသော အမေး၌။
(အဖြေကား) (သီတေ့နာပိရူပတိ) (ဥဏှေ့နာပိရူပတိ) ဟူ
သော ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်မှ။ (အနက်ကား) သီတေ့နာ
ပိ သီတတေဇောဓိတ်ကြောင့်လည်း။ ရူပတိ၊ ဖေဂါက်ပြန်
သော ရုပ်တွေ့ဖြစ်လာရ၏။ X ဥဏှေ့နာပိ ပူဇော တေဇော
ဓိတ်ကြောင့်လည်း။ ရူပတိ၊ ဖေဂါက်ပြန်သော ရုပ်တွေ့သိဖြစ်
လာရ၏။ တံ၊ ထို့ဖြစ်လာသမျှရုပ်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ (အဇ
ဓိတ်၊ အပူဓိတ်တို့ ဆုံတွေ့ကြသောအခါ ဖေဂါက်ပြန်သော
ရုပ်များဖြစ်လာ၍ နာမ်ကသိသည်။ (ဒါရုပ်နာမ်) တွေ့ရပုံ
တည်း။

[ဥတု၊ စတုသမုဋ္ဌာနိကရူပါနံ၊ ပဝတ္တိယာစ၊ ဝိနာသဿစ
ပစ္စယောဟောတိ။] ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာပါဠိ (အနက်ကား)
ဥတုတေဇောဓိတ်သည်။ စတုသမုဋ္ဌာနိက ရူပါနံ၊ ကံကြောင့်

စိတ်ကြောင့်၊ ဥတုကြောင့်၊ အာဟာရကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော ရုပ်တရားတို့၏။ ပဝတ္တိယာစ၊ ဖြစ်လာခြင်း၏လည်း။ ဝိနာ သဿစ၊ ပျက်စီးခြင်း၏၎င်း။ ပစ္စယေ၊ အကြောင်းအထောက်အပံ့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ အဲဒါ ရုပ်နာမ်အစ ပြု၍ဖြစ်ပေါ်လာပုံပြ၏။

ရုပ်ကအရင်ပေါ်၊ နာမ်ကနောက်မှသိ။ အဲဒါ ငိပဿနာ တည်း။ အရိယာတို့အသိတည်း။ ပဋိပတ်တည်း။ ဘါဝနာနည်း တည်း။ ။ ပုထုဇဉ်၏ ပရိယတ် ဒေသနာတို့ကား စာသိ၊ ပေသိ၊ ကျမ်းသိ၊ ဂန်သိကိုအရယူပြီးမှ။ ဝိညာဉ်သိ၊ စိတ္တဝိပုလ္လာ သနဲ့အမှတ်သိ၊ သညာဝိပုလ္လာသနှင့်၊ အယူသိ၊ ဒိဋ္ဌိဝိပုလ္လာသ နှင့်၊ ဝိတက်သိ ကြံစီသိ၊ တွေးတော၊ ဝေဘန်၊ စဉ်းစား၊ နှိုင်းချိန်၊ အသိနှင့် သုတမယဉာဏ်၊ ကြားဘူး၊ နားဝ၊ စာပေ နှင့် စိန္တာမယဉာဏ်၊ ကြံစီသိနှင့်၊ သဘောကြ ပြီးမှ၊ အတွေ့ကို ရှာလိုကရှာကြသည်။ ၎င်းတို့ကား (နာမ်ကရှေ့က ရုပ်က နောက်က။) ဖြစ်၍နေတော့၏။

ရုပ်ရှေ့၊ နာမ်နောက် မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်မည်။ နာမ်ရှေ့၊ ရုပ်နောက် ဉာ-ဘုံသို့ပြန်ပြန်ရောက်မည်။ ပထမ အရိယာအတွက်။ ဒုတိယ ပုထုဇဉ်အတွက်ပါဘဲ။

စိတ်	စေတသိက်	ရုပ်	နိဗ္ဗာန်
၁၂၁	၅၂	၂၈	အသင်္ချေ-၁၀၀၀
လူနာနှင့်တူ	ရောဂါနှင့်တူ	ဆေးနှင့်တူ	ရောဂါပျောက်ထွက်

စိတ်မှာ(၁၅၀၀၀) စေတသိက်၊ ကိလေသာ လောဘ

ဒေဝါသ၊ ဇောဟ ရောဂါကပ်ငြိတော့ ရုပ်ဆေးကိုစားရသည်။
ပျောက်ငြိမ်းတာဟာ နိဗ္ဗာန်သဘောတည်း။ ကုသပုံတည်း။

| နှာစေးတာကရုပ် | ခံစားသိတာ | အားမထုတ်
| က်, စိတ်, ဥတု, အာဟာရ | နာမ်တရား | ရ ဘဲ နှင့် ပင်၊
နာမ်ရုပ်တရားဟာ တွေ့တွေ့နေရသည်။ သင်္ခါရရုပ်နာမ်ပါ
ဘဲ။ [သတိ၊ သမာဓိထားတော့၊ ကိုယ်ထဲမှ ရေရုပ်၊ သိနာမ်ပေါ်
သည်။ ပါရမီကပြသော ရုပ်တည်း။ ၎င်းကပို့မှ စိတ်ပြောင်း
သဘောပြောင်း၊ ဉာဏ်ပြောင်းမည်။

နှာစေးဆင်းရဲပြတာ ဒုက္ခသစ္စာပါဘဲ။ အဲဒီဒုက္ခသစ္စာကို
ရှုရှုနေလျှင် တစက္ကန့်၌ ကုဋေတသိန်းလောက်၊ သမုဒယ
သစ္စာကိုပယ်ပယ်ပေးသည်။ ကုဋေတသိန်းလောက် မဂ္ဂသစ္စာ
မဂ္ဂ ကို ပေးပေးနေသည်။ ကုဋေတသိန်းလောက် နိရောဓ
သစ္စာကိုပေးပေးနေသည်။ (ဧကောဓမ္မော၊ ဧကောယနေော၊
ဧကဂ္ဂတာ၊ အတ္ထတောဧကံ ပါဘဲ။ (ဧကောဓမ္မောဘိက္ခဝေ
ဘာဝိတော၊ ဗဟုလီကတော၊ အဘိညာယ၊ သမ္မောဓါယ၊
နိဗ္ဗာနာယ သံဝတ္တတိ။) ပါဠိအတိုင်းဖြစ်၍ နေပေတော့
သည်။ ၉၆-ပါး၊ ရောဂါ (၁၅၀၀) ကိလေသာပေါ်ရာ၌ (နှာ
စေး ဒုက္ခသစ္စာ မှုအတိုင်းပါဘဲ။

ဘုရားမှာ-၂။ ပစ္စေကမှာ-၂။ အဂ္ဂ-၂။ မဟာ-၂။ ပကတိ
-၂။ န္ဓာ-၂။ နာ-၂။ က-၂ သောတာပန်တို့မှာ ရုပ်နာမ်
၂-ပါးစီမို့ ရုပ်နာမ် ၂-ပါးကိုသာ ရှုရမည်။ (ဝိဘူတာ၊

တရသေဝ။) ပါဠိကြည့်ပါ။ ထင်ရှားတာသာ ရှုရမည်တဲ့။
 (ပါဝင်ပေမဲ့ မထင်ရှားတာကို မရှုကြရပါ။ ရုပ်နာမ်ကိုရှုမှ
 လက္ခဏာစဉ်၊ ပရိညာစဉ်၊ ဝိသုဒ္ဓိစဉ်၊ ဉာဏ်စဉ်တွေပါ တက်
 မည်။ ဒီလိုမကဘဲ [စာပေထဲကပြသည့်ဒု တိုင်း အသေးစိပ်
 ပါတာတွေကို ရှုနေလျှင် အတိတ် နန္ဒာဂမေယျ။ ပါဠိ။ X
 ယောဘူတံ ဘူတတောဒိသ္မာ။) ပါဠိနှင့်လွဲနေမည်။

ပုထုဇဉ်ရုပ်နာမ်ကိုရှုတော့ သောတာပန်ဖြစ်သွားသည်။
 ရုပ်နာမ်ကိုရှုတော့ သကဒါဂါမ်ဖြစ်သွားသည်။ ရုပ်နာမ်ကို
 ရှုတော့ အနာဂါမ်ဖြစ်သွားသည်။ ရုပ်နာမ်ကိုရှုတော့ ရဟန္တာ
 ဖြစ်သွားသည်။ ရုပ်နာမ်ကိုရှုတော့ ဖလသမာပတ်ဝင်စားနိုင်
 သည်။ ရုပ်နာမ်ကိုရှုတော့ နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားနိုင်သည်။
 ရုပ်နာမ်ကိုရှုတော့ ဗရိနိဗ္ဗာန်ပြုသွားနိုင်သည်။ အဲဒါရုပ်နာမ်
 ၏အစွမ်းတည်း။

ပေါ်ပြတကာ(သေ)ရှုချင်တာက ခန္ဓာငါးပါး။ အာယ
 တန ၁၂-ပါး။ ဓါတ် ၁၈-ပါး။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်-၁၉။ ပဋ္ဌာန်း
 ၂၄-ပစ္စည်းတွေနှင့် ကြံစီနေလျှင် (ဘာဝနာမယမဟုတ်ဘဲ။
 သုတမယတွေသာဖြစ်ကုန်မည်။ X ပဋိပတ်မဟုတ်ဘဲ၊ ပရိယတ်
 တွေသာဖြစ်ကုန်မည်။ ပညာသိမဟုတ်ဘဲ။) ဝိညာဉ်သိ၊ သညာ
 သိ၊ ဒိဋ္ဌိသိ၊ ဝိတက်သိ၊ သုတမယသိ၊ စိန္တာမယသိတွေသာဖြစ်
 ကုန်တော့မည်။ (လျှော့လျှင်မိစ္ဆာ သါလျှင်ဒိဋ္ဌိ) ကြည့်ပါဦး။

သစ်ပင် တောတောင် ရေ မြေ စသော အသက်မဲ့ဝတ္ထု
 များ၌လည်း။ ဓါတ်လေးပါးဘဲ။ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ စသော

သက်ရှိများ၌လည်း ဓါတ်လေးပါးဘဲ။ ဓါတ်လေးပါးသာ ရှုဘို့ ပေ၍ပေ၍ပြတယ်။(ပါရဂိုပေမဲ၊ ပေ၍မပြတော့ဟာ) မရှုဘို့နှင့် မပြကြတာပါဘဲ။

မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်တိုင်ကပင် (ရုပ်နာမ်သာရှုရှု နေကြပါ။ ဉာဏ်စဉ်တက်မည်။ မဂ်စဉ်တက်မည်။ ဖိုလ်စဉ် တက်မည်။ (စာ၌ ဒေသနာနဲ့ပြတာ၊ ပရိယတ္တိနဲ့ ပြတာကို ထဲထဲပြီး ရှုရှုမနေကြပါနဲ့တဲ့။) (နာမရူပေ ပရိညာတေ အရိယသာဝကဿ၊ နတ္ထိကိဉ္စ ဥတ္တရိကရဏိယန္တိ။) ဟူ၍ နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော်၌ မိန့်ခဲ့ပါပြီ။

(အနက်ကား) နာမရူပေ၊ နာမ်နှင့်ရုပ်ကို။ပရိညာတေ၊ သိတာကနာမ်ဘဲ။တောကရုပ်ဘဲဟုပိုင်းခြားနိုင်သည်ရှိသော် အရိယသာဝကဿ၊အရိယာသာဝကအား။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခု သော။ဥတ္တရိ၊ရုပ်နာမ်မှအပိုအဖို့။ကရဏိယံ၊ရှုဘွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိတော့ပါ။

သေရုပ်နာမ် တတွဲထဲနဲ့ နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်၊ပဏ္ဍယ ပရိဂ္ဂဟဉာဏ်။ သမ္မဿနဉာဏ်၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်၊ ဘင်္ဂဉာဏ်၊ ဘယ၊အာဒိနဝ၊နိဗ္ဗိန္ဒ၊မုစ္စိတုကမ္ပုတာ၊ပဋိသင်္ခါ၊သင်္ခါရုက္ခော အနုလောမ၊ဂေါတြဘူ၊မဂ်၊ ဖိုလ်၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်(၁၆) တန်တို့တက်တက်လာပုံကို (ဉာဏစာဂီမဟာထေရ် ရေးပြ သော စာစောင်၌ ကြည့်ကြပါလေ။)

ခုဒ္ဒကပါဠိတော် သောပါကဝတ္ထု၌ ၁-၂-၃-၄-၅
 ၆-၇-၈-၉ အထိ တက်သွားပုံကို ၇-နှစ်အရွယ်။ အရှင်
 သောပါကသည်။ ဖြေဆို၍ (၇)နှစ်သားနှင့် ဥပသမ္ပဒပဉ္စင်း
 ရဟန်းအဖြစ်ကို (ဒါယဇ္ဇ) အမွေပေး၍ မြင့်တင်ခံရသည်။
 ၎င်းမှာ (အနှစ် ၂၀-မစောင့်ရပါ။) သိမ်ထဲ မဝင် ရပါ။
 ဉာတ်ကမ္မဝါစာ ဖတ်ရပါ။ ရဟန်းဖြစ်ရသည်။ ရုပ်နာမ်
 သေတ္တိပါ။

၅၅၀-ဇာတ်တော် ဝိသတိနိပါတ် ဟတ္ထိပါလ ဇာတ်
 တော်၌ ကျောက်တောင်တခု၏ လှိုဏ်ဂူကြီးထဲ၌ ဟင်္သာ
 (၉၀၀၀၀) နေကြသည်။ ပင့်ကူကြီးကပိုက်ကာ၍ လှောင်ထိး
 သည်။ ဖမ်းဖမ်းစားသည်။ ဟင်္သာတွေကုန်မှာစိုး၍ ပိုက်ကို
 ဖောက်နိုင်သူကို ရွေးချယ်ကြသည်။ (ရုပ်နာမ် ၂-ပါးနှင့် တူ
 သော) ဟင်္သာ ၂-ဦးက အပေါက် ၂-ပေါက်ဖောက် ပေးမှ
 ကျန်သော ဟင်္သာများ ကျွတ်လွတ်ထွက်မြောက်ကြရသည်။
 ဉာတ်စဉ် ၁၆-ပါး၊ ၅၅-ပါး၌လည်း (နာမရူပ) က ဖောက်
 ပေးပါမှ ကျန်သော ဉာတ်တွေ ထွက်ရတော့သည်။

မြေကြွက်ဝတ္ထု၌ ပခြုပ်ထဲမှာ မြေကို ထဲထားသည်။
 ကြွက်ကို အစာအဖြစ်ဖြင့် မြေအားပေးသည်။ (ကြွက်က)
 စားချင်သော လောဘ သမုဒယကိုပယ်ပါ။ (ကြွက်က) ကိုက်
 ဖောက်ပေးမည်။ အပေါက်ရတော့ ကြွက်ရော၊ မြေရော
 ကျွတ်လွတ်ထွက်မြောက်ရသည်။ ကြွက်၌ အောက်သွား အ
 ထက်သွားသည်။ ရုပ်နာမ်တည်း။ သူ့ ကြောင့်လွတ်ကြရသည်။

[နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒေန သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ။] နိကာယ် အဋ္ဌကထာနှင့် ၇-ကျမ်းမှ။ နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒေန၊ နာမ်ဘဲ ရုပ်ဘဲဟုပိုင်းခြားနိုင်သဖြင့်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ကို။ မဟိနံ၊ ပယ်သတ်နိုင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒိဋ္ဌိက္ခာလျှင် အားလုံးဖြုတ်ကျရမည်။

(ဣတိဝုတ်ပ ဝိဋ္ဌိခတံမှဂါထာ)
ပညာယ၊ ပရိဟိနေန
ပဿလောကံ သဒေဝကံ
နိဝိဋ္ဌိ နာမရူပသ္မိ
ဣဒံသစ္စန္တိ မညတိ။

ပညာယ၊ ပဿနာပညာ
မဂ် ပညာမှ၊ ပရိဟိနေန၊
ဆုတ်ယုတ်၍နေသဖြင့်။ နာ
မရူပသ္မိ၊ နာမ်ရုပ် ၂-ပါး
၌။ နိဝိဋ္ဌိဒိဋ္ဌိငါ၊ တဏှာငါ၊

မာနငါ ဘုရားဝင်ပူးကပ်၍နေသော။ သဒေဝကံ၊ နတ်လူနဲ့တကွ
သောဇလောကံ၊ ၃၁-ဘုံ သတ္တလောကကို။ ပဿ၊ ရှုကြည့်စမ်း
ပါလော့။ ဣဒံ၊ မြင် ကြား နံ လျက် စသော အသိ ၆-ပါး
သည်။ သစ္စန္တိ၊ အမှန်ဘဲဟူ၍၊ မညတိ၊ မညနာ ၃-ပါးဖြင့်ပူးကပ်
၍နေတော့၏။ ။ ၃၁-ဘုံမှာ လူ နတ် ဗြဟ္မာ တေဟာ (ရုပ်
နာမ် ကိုမရူဇှို မညနာ ၃-ပါး၊ ဂါဟ ၃-ပါး၊ ပပဉ္စတရား-၃
ပါးဖြင့် သံသရာခွဲခြင်းကို ခံနေကြရသည်။ [ရုပ်နာမ်ကို
တွေ့တော့ ၃၁-ဘုံမှ တစတစနှင့် တမဂ်တမဂ်နှင့်လွတ်ကျွတ်
ထွက်မြောက်ရတော့သည်။

သဗ္ဗေသံ၊ ဒုက္ခရံ ဒိဋ္ဌိ
 သုဒိဋ္ဌိ ရူပ မတ္တ နော
 သုဒိဋ္ဌိ နိဗ္ဗာန်တေန
 သုဒ္ဓစိတ္တေန ယောဂီနော

ယေန ယောဂီ နော၊ အ
 ကြင် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် လူ ထိုထို
 သည်။ အတ္တနော မိမိ၏။ ရူပံ၊
 လှုပ်လှုပ်-ရွှေ့ ဖြစ် ပေါ် သ မျ

သော ရုပ်တရားကို။ သုဒိဋ္ဌိ ၊ သတိကိုစိုက်။ သမာဓိ ပိုက်က
 နှစ်ချိုက်စွာပင် မြင်ရတော့၏။ တေနယောဂီနော၊ ထိုယောဂီ
 ပုဂ္ဂိုလ် လူထိုထိုသည်။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အမြင်တို့
 တွင်။ ဒုက္ခရံ၊ အခဲယင်းဆုံးကို တွေ့မြင်ရသည်မည်၏။ သုဒ္ဓ
 စိတ္တေန၊ စင်ကြယ်သော စိတ်ရှိသော။ တေနယောဂီနော၊
 ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ် လူထိုထိုသည်။ နိဗ္ဗာန်၊ ဒုက္ခခပ်သိမ်းကင်း
 ပြတ်ငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို။ သုဒိဋ္ဌိ ၊ ဝိပဿနာဇော ယါဉ်သဘော
 ဖြင့်။ အလျင်တစော မြင်ရသည်မည်၏။

ဝိဇ္ဇာ၊ အဘိညာဉ်၊ သမာပတ်၊ ဈာန်ဖြင့်တောင်မှ ခန္ဓာထဲ
 က ရုပ်တရားကိုမြင်ဘို့ ခဲရင်းပါတယ်။ ရုပ်ကိုနာမ်ဖြင့် မြင်
 လျှင် အခဲရင်းဆုံးကို မြင်ပြီဟု သိကြပါ။ ရုပ်ကိုတောင်မှ
 မြင်စွမ်းနိုင်သော ယောဂီဟာ နိဗ္ဗာန်ကိုလဲ မြင်စွမ်းနိုင်တော့
 ၏ဟုလို။

သုခမန္တေ ပဋိဝိဇ္ဇန္တိ
 ဥသုနာ ဝါလဂ္ဂံ ယထာ
 ယေပဉ္စက္ခန္ဓေပဿန္တိ
 ပရတော နောစအတ္တတော

ထေရဂါထာ ပါဠိတော်။
 ယေ၊ ရဟန်း၊ ရှင် လူ မည်သူ
 မဆို အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ဖေကြ်ပြန်၊ ခံစား

မှတ်သား စီမံ သိခဲပြန်။ ဟူသော ဓါတ်ခန္ဓာ ငါးပါးတို့ကို

ပရတော၊ ငါနှင့်မဆိုင် ငါပိုင်မရ အနတ္တသဘော အားဖြင့်
ပဿန္တိ၊ မြင်ကြကုန်၏။ အတ္တတော၊ ငါနှင့်သာဆိုင် ငါပိုင်
အတ္တသဘောအားဖြင့်။ နောပဿန္တိ၊ မရှုမမြင်ကုန်။ တေ၊
ထိုယောဂီသခင်။ ပညာရှင်တို့သည်။ သုခမံ၊ သိမ်မွေ့လှစွာ
သော။ ဝါလဂ္ဂံ၊ သားမြီးဖျားကို။ ဥသုနာ၊ များဖြင့်။ ပဋိဝိဇ္ဇန္တိ
ယထာ၊ အလည်ဗဟိုရ် ထုတ်ချင်းလျှိုအောင် ပြစ်ခပ်နိုင်
သကဲ့သို့တည်း။

ရုပ်နာမ်ပရမတ္ထဆိုတာ။ အာဠာရ၊ ဥဒက၊ ဒေဝီလ၊ ဗြဟ္မာ
ကြီးများတောင်မှ ဈာန်၊ အဘိညာဉ်နှင့် မမြင်နိုင်ကြပါ။
ယောဂီများကတော့ ဟိုနေရာမှ ဤနေရာမှ ပရမတ္ထ ရုပ်
နာမ်တို့ကို တွေ့မြင်ကြရလေပြီ။ ဖေါက်ပြန်၊ ခံစား၊ မှတ်
သား၊ စီမံ၊ သိခဲ့ပြန်ဆိုတဲ့ ဓါတ် ခန္ဓာငါးပါးကိုလဲ တွေ့ကြ
မြင်ကြရပါပြီ။ ငါနှင့်မဆိုင်၊ ငါပိုင်မဟုတ်ဘူးဟူ၍။ အနတ္တ
နှင့်သိကြလေပြီ။ ငါနှင့်ဆိုင်တယ်။ ငါသာပိုင်တဲ့ အတ္တဘဲဟု
မယူကြပါ။ ဤအထိအမြင်စူး၊ အသိထူးကြသော ပုဂ္ဂိုလ်
တို့ကို ဥပမာ ပေးရလျှင် ဇဏီမည်သော သားကောင်၏
အမွေးတမျှင်ကို အလယ်က ပေါက်အောင် များဖြင့် ပြစ်
စွမ်းနိုင်သောသူကဲ့သို့တည်း။

၅၅၀-ဇာတ်တော် ဂင်္ဂါမာလဝတ္ထု၌ ရှင်ဘုရင်က ၂-ပဲ
ပေးမည်။ မင်း၏ ၂-ပဲကိုမယူပါနှင့်တဲ့။ (ရေသည်က) ဘုရင်
ပေးတဲ့ ၂-ပဲလဲယူမည်။ မိမိ ၂-ပဲလဲ ယူမည်ဟု ပြောသည်။

(ဘုရင်က) တမတ်ပေးမယ် ၂-ပဲကိုမယူနှင့်ဟုတားမြစ်သည်။

(ရေသည်က) ဘုရင်ပေးတဲ့ တမတ်လဲယူမည်။မိမိ ၂-ပဲလဲယူမည်ဟုပြောသည်။ ထို့အခါ ဘုရင်က ငါးမှူးပေးမည်။ ၂-ပဲကိုမယူနှင့်ဟု တားမြစ်သည်။

(ရေသည်က) ငါးမှူးလဲယူမည်။ ၂-ပဲလဲယူမည်ဟုပြောသည်။

ဘုရင်က တကျပ်ပေးမည်။ ၂-ပဲကိုမယူနှင့်ဟု တားမြစ်သည်။

(ရေသည်က) တကျပ်လဲယူမည်။ ၂-ပဲလဲယူမည်ဟုပြောသည်။ဒီပုံအတိုင်း ၂-ပဲကိုမယူစေဘို့ တက်တက်ငြီး ပေးပေးလာခဲ့ရာ(အိမ်ရှေ့မင်း ရာထူးပေးမှတ်။) ၂-ပဲကို မယူတော့ဘူးဟု ဝန်ခံသည်။ အဲဒါရေသည်၏ဝတ္ထု ဥပမာပါဘဲ။ ယခုလဲ ရုပ်နာမ် ၂-ပါးနဲ့။နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကိုယူသည်။ ရုပ်နာမ် ၂-ပါးနဲ့ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟုဉာဏ်ကိုယူသည်။X ရုပ်နာမ် ၂-ပါးနဲ့ သမ္မဿန ဉာဏ်ကိုယူသည်။X ရုပ်နာမ် ၂-ပါးနဲ့ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ကိုယူသည်။X ရုပ်နာမ် ၂-ပါးနဲ့ဘင်္ဂဉာဏ်ကိုယူသည်။X ရုပ်နာမ် ၂-ပါးနဲ့ဘယဉာဏ်ကိုယူသည်။X ရုပ်နာမ် ၂-ပါးနဲ့ အာဒိနဝဉာဏ်ကို ယူသည်။X ရုပ်နာမ် ၂-ပါးနဲ့ နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်ကိုယူသည်။ ရုပ်နာမ် ၂-ပါးနှင့် မုစ္ဆိတုကမ္ပတဘဉာဏ်ကိုယူသည်။X ရုပ်နာမ် ၂-ပါးနဲ့ ပဋိသင်္ခါဉာဏ်ကို ယူ

သည်။ ရုပ်နာမ် ၂-ပါးနှင့် ရူပေက္ခာဉာဏ်ကို ယူသည်။X
 ရုပ်နာမ် ၂-ပါးနှင့် အနုလောမ ဉာဏ်ကိုယူသည်။X ၎င်းမှ
 နောက်၌မူကား ရုပ်နာမ်ချုပ်မှုနှင့် ဂေါတြဘူဉာဏ်ကို ယူ
 သည်။X ရုပ်နာမ်ချုပ်မှုနှင့် မဂ်ဉာဏ်ကိုယူသည်။X ရုပ်နာမ်
 ချုပ်မှုနှင့် ဖိုလ်ဉာဏ်ကို ယူသည်။X ရုပ်နာမ် ချုပ်မှုနှင့်
 ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်ကို ယူသည်။X (ရုပ်နာမ်နှင့် ဉာဏ်စဉ်
 ၁၂-ပါးအထိ။)ယူ၏။

သတ္တဝါမှန်အမျှ-အနန္တ အထေထေ။
 မိတ်ဟောင်း ဆွေဟောင်း-အပေါင်းဝေနေ။
 ဘေးဘယ-ဝေးစွဲ ဆေးမြေပါစေ။
 ဆုမှန်တောင်း အပေါင်းယောဂီတေ။ ■

စန္ဒာဝေရော် တရားတောင်း

စန္ဒာဝေရော်၊ ဆန်းသစ်ပေါ်သို့၊ စောဇော်ဟိတ်ကြူ။ စိတ်
 ကြံ့နှင့်တိက္ခာဂမ္ဘီ၊ ဉာဏ်ဝသီနှင့် ကြံစည်လေ့လာ အားထုတ်ကာ
 လျှင်၊ သံသရာနယ် သမုဒ်လယ်၌ မြှုပ်နှံကွယ်နေသူ များရှင်လူ
 ကို ကယ်ယူစေငှါ၊ ဆင်းရဲကွာသို့၊ ကျမ်းစာထွေထွေ ရေးပြ
 ပေသား ကဝေတက္ကသီ၊ ဉာဏ်ရည်ရောင်ဖြာ၊ ထွန်းပစွာ၌
 မဟာထေရ်ကျော် ဆရာတော်ဟု ထင်ပေါ်ဂုဏ်ထူး၊ သင်း
 ပြန့်ကြူးသားကျေးဇူးတော်ရင်၊ ထေရ်အရှင်၏ စက်ပြင် ၂-ဖုံ
 ပါဒေစုံကို။ ပဒုံပက်ဇာ၊ သွင်ပမာဖြင့် သီသာ၊ ထက်တွင်။
 ဆယ်လက်ယှဉ်၍ လျှောက်တင်ဝံ့ပါ၊ ဝဋ်သုံးဖြာမှာ ဆုံးရာ
 မထင် လမ်းအစဉ်ကိုကျမ်းကျင်မသိ၊ စွမ်းအင်ချီ၍ ဝီဇ်ကိုဆွာ
 ထိတ်စရာဟု၊ အဝိဇ္ဇာမီး၊ ပိတ်ကာဆီး၍ မှောင်ကြီးကျလာ
 နေဆဲမှာလျှင် ယာဉ်သစ္စ နေနတ် ငွေပြဿာဒ်မှ မြေခေတ်
 ကြည်အောင် အဆတောင်းသလျက်၊ ခြည်ရောင် ဝင်းဝင်း
 မှောင်ပယ်ရှင်း၍။ ထံရင်းရှိနေ တပည့်တော်ကို၊ ဝိသေပြုကာ
 ကရုဏာဖြင့်။ မေတ္တာရှေးရှု၊ အရေးယူလျက်၊ လေးဆူသစ္စာ
 အခွင့်သာအောင် ကျင့်ရာတရာ၊ အစားစားကို အားထား
 တိုင်းပင်၊ သိကြောင်းထင်လျက်။ အမြင်စွမ်းသန်၊ ရုပ်နှင့်
 နာမ်ကို ကျမ်းဂန်ဗေဒထုတ် ရှေ့အကြုတ်မှ ချေထုတ်ဖွင့်ကာ၊
 မလင်္ဂသာသညာ။ ထင်စာဟောမိန့် ပြုတော်မူပါ ဆရာသခင်
 အရှင်မြတ်ကြီးဘုရား။

စာကြည့်တိုက်
 ကမ္ဘာအေး၊ ရန်ကုန်

ဉာဏစာဂီဆရာတော်ဘုရား ရေးသားသော စာအုပ်များကို

ကူးယူပုံနှိပ်ခွင့်မပြု။

၁၃၃၀-နှစ်အတွက်

ဉာဏစာဂီ မဟာထေရ် သာသနာပြုခဲ့ရာ

အဖွဲ့ကြီး လတ်-ငယ် ပေါင်း....(၄၃၆)ဖွဲ့။

စာအုပ်ပေါင်း.... (၁၃၃၉၅၅၅)

စာအုပ်မှ ဓမ္မစေတီပေါင်း .... (၂၇၆၉၄၉x၄၆၈၃၈၆၆)

စာရွက်ချပ်ရေပေါင်း.... (၂၈၇၅၀၅၀)

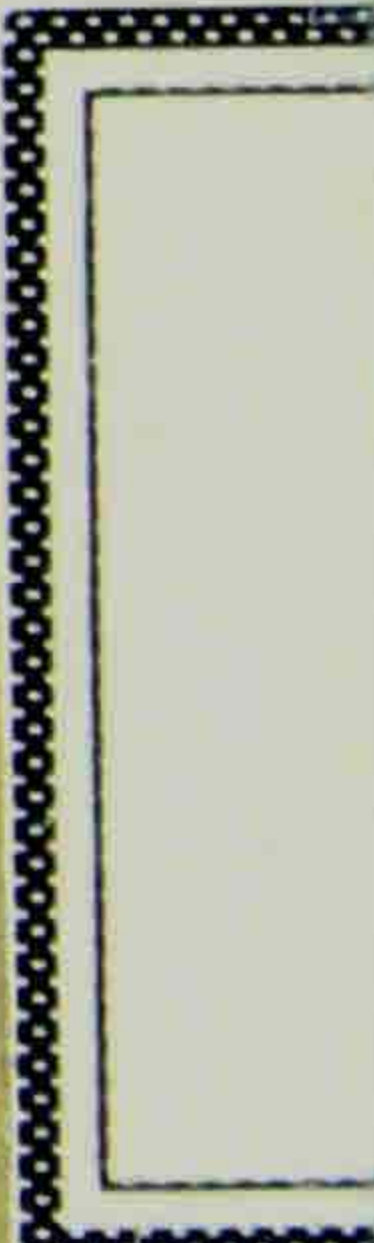
ချပ်ရေမှ ဓမ္မစေတီပေါင်း....(၂၈၆၄၅x၉၃၃၀၆၀၀)

ယောဂီပေါင်း....(၆)သန်း၊ (၅)သိန်းကျော်

ငါးမိနစ် အလှူခံသည်။

၁၃၃၀-ပြည့်နှစ်၊ တော်သလင်း လပြည့်နေ့က စခဲ့သည်။

(နတ်,လူ သာဓု ခေါ်စေသောင့်။)

(အောင်သစ္စာစာပေတိုက်)(အောင်သစ္စာပုံနှိပ်တိုက်)

အမှတ်-၁၈:ကမာရွတ် လက်ခုပ်ပင်၊မှတ်ပုံတင်(၀၁၄၈)(၀၃၅၃)

မောင်တူးက ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။